

DE STRIJD TEGEN SEPTUS II

2012

Inhoudsopgave :

- Hoofdstuk 1. De Vrouw Met De Vos Onder Haar Voeten
- Hoofdstuk 2. Het Apen-Medicijn En De Sleutel Tot Openbaring
- Hoofdstuk 3. De Vier Sleutels
- Hoofdstuk 4. De Vijfde Sleutel
- Hoofdstuk 5. Oproep Van John Wimber
- Hoofdstuk 6. De Orion Mythologie
- Hoofdstuk 7. Heilig Kolonisme in de Mythologie van Orion
- Hoofdstuk 8. SEPTUS En Het Geheim Van Het Paradijs
- Hoofdstuk 9. SEPTUS En Het Geheim Van Het Teken Van Noach
- Hoofdstuk 10. Het Geheim Van Het Teken Van Salomo
- Hoofdstuk 11. De Ontmaskering Van DOROM En Het Geheim Van Efeze
- Hoofdstuk 12. Jeremia In De Onderwereld
- Hoofdstuk 13. De Komst Van Orion In De Grondteksten Van Jeremia
- Hoofdstuk 14. Ezechiël En Het Geheim Van De Urim En De Behemah's
- Hoofdstuk 15. Het Geheim Van De Besnijdenis En Hoe De Urim En De Thummim Te Gebruiken
- Hoofdstuk 16. Het Levitische Pad
- Hoofdstuk 17. De Ontmaskering Van De Windgod
- Hoofdstuk 18. Geheimen Van Job En Hooglied
- Hoofdstuk 19. Het Hart

Hoofdstuk 1. De Vrouw Met De Vos Onder Haar Voeten

De maan betekent in het Aramees schip en leeg vat. In het Hebreeuws is het lege vat een vos. Vanuit de grondteksten zou je 'de vrouw met de maan onder haar voeten' ook kunnen vertalen met 'de vrouw met de vos onder haar voeten' in Openbaring 12. Vos kan ook vertaald worden met 'hol', 'een veilige plaats' of 'schuilplaats', en komt van 'de holte in de hand'. De vrouw is het oorspronkelijke beginsel, en de bewaakster daarvan, ook van de grondteksten. Zij verschijnt als een machtig teken in de lucht, nadat de zegels van de boekrol zijn verbroken, en het boekje door een engel is geopend. Deze engel droeg een boog op zijn hoofd, als een wapen, wat in het Aramees terug geleid kan worden tot de oorspronkelijke rib, de vrouw. Dit was ook het verbonds-teken tussen God en mens, na de zondvloed, als de hemelse boogschutter. Ook is dit de ijzeren staf waarmee de heidenen

worden gehoed en verbroken als aardewerk, in het Hebreeuws-Aramees het bot van vreze, de witte steen. De engel die dit op zijn hoofd heeft in Openbaring 10 houdt in zijn hand een geopend boekje.

De zegels die door de patriarchie waren gelegd zijn verbroken, en dan wordt de moeder God getoond, die een kind baart. Ook dit kind draagt het wapen. Het is voor ons een weg om tot het wapen te komen. Eerst zullen wij als een leeg vat moeten komen tot het verborgen manna, het verborgen Woord, dat voortkomt van de witte steen. Wij moeten komen 'met lege handen', met een holle hand, zodat we daar later het wapen in kunnen ontvangen. Dit is het mysterie van de vos, waarover ook het Eeuwig Evangelie spreekt. In het Aramees is de vos de leider van de blinden. In het Eeuwig Evangelie is de vos de leider op de paden van de martelares (Marion).

Kijken we naar de bazuin-engelen : bazuin betekent raam in het Aramees. Het glas van de raam betekent oog-ziekte. Deze engelen komen dus om ogen te beschadigen met een oog-pin. Het zijn de engelen van de oog-pinnen. Dit alles om dat wat door de ogen verborgen werd gehouden te onthullen. Het is een profetisch teken. Ook ons oog zal doorstoken moeten worden om te zien wat gaande is. Weer zien we hier het Simsonische pad. Door het doorsteken van de ogen worden er putten geopend, boeken geopend, engelen bevrijd en demonen ontmaskerd.

Hoofdstuk 2. Het Apen-Medicijn En De Sleutel Tot Openbaring

De rib waaruit de vrouw voortkwam betekent in de diepte van de grondteksten 'boog' als wapen. De boog was het teken gegeven in de hemel, als een hemelse boogschutter, als een bliksem-storm, na de zondvloed, als verbonds-teken en zegel, maar nu moest dit zegel op de mens zelf komen. In Openbaring worden de engelen daartoe uitgezonden. Dit zegel, de boog, moeten de heiligen ontvangen op hun voorhoofd. De engel met het geopende boekje had dit teken zelfs boven zijn hoofd.

In Openbaring 12 zien we weer een teken in de hemel. De vrouw staat op de maan, op het schip, het lege vat, oftewel de vos in het Hebreeuws. Vos betekent in de diepte 'lege hand' of 'holte in de hand'. In de paradijselijke Vu taal, de taal der profeten, betekent vos 'verbrokenheid'. De vos staat voor het verbroken vat, het kapot geslagen aardewerk, waardoor het oorspronkelijke beginsel van de vrouw nu kan gaan vrijkomen en stromen. God gebruikt alleen lege, verbroken vaten. Wij moeten niet met een wapen in onze hand bij God komen, maar met een lege verbroken hand, zodat God ons een wapen kan geven, en God dat wapen kan besturen, en niet ons vlees. Daarom is het zo belangrijk voor ons om het teken van de vos in onze hand te ontvangen. Zoals het Eeuwig Evangelie zegt : 'Zalig hen die de wond van Zurastael dragen.' Zurastael is de vos.

Wanneer de zondvloed van vuur komt moeten wij veilig zijn in het schip, door het teken van de vos. In het Eeuwig Evangelie wordt er gesproken over de wereldschepen voor verdere behoudenis. De ark van Noach zal grote betekenis hebben.

Veel van de bijbelse mythologieën zijn terug te herleiden tot de oude fundamenteën van India en tot het Sanskrit wat daaraan ten grondslag lag. Dit kan juist wat sleutels brengen voor de uitleg van de Bijbel.

De bazuin-engelen oftewel 'de engelen met de oog-pinnen' wat gebaseerd is op de diepere Aramese betekenis van glas, betekent in het Sanskrit 'slang'. De slang wordt vaak ook gelijk gesteld met 'boom' in het Sanskrit. Vanuit de Sanskrit-Aramese vertaling is de boom in het paradijs een boom met oogpinnen, waar we allemaal aan stierven vanwege deze voorgeslachtelijke vloek, als het kruis van Simson. Zo kwamen wij in een andere realiteit. De pin is in het Sanskrit de tepel, ook als de rand van een bijl.

Parsu is de rib, ook de sikkel. Het is de zij-wand van een bron, en ook is het de bijl. In het Eeuwig Evangelie groeit er een tepel op het bot. Deze items werken dus nauw met elkaar samen, als de samenwerking tussen de witte en de rode steen. Ze zijn min of meer in elkaar verstrengeld. Er zijn rode stenen op de witte steen. In Openbaring 14 komt de sikkel, de rib, het vrouwelijke beginsel, om te oogsten.

Hermitaten 6

5 En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.'

In de grondteksten is de tepel ook iets medicinaals, ogenzalf, niet alleen maar de verwoester. In het Sanskrit is de tepel de projectie, het paradijs en de hemel. Ook betekent het geduld en verdragen. De tepel geeft dus de kracht om het kruis te dragen, en projecteert een nieuwe wereld. Dat is wat de rode steen doet, en in de diepte roept Jezus ons op die steen te kopen, wanneer hij zegt : 'Koop ogenzalf van mij.' In het Sanskrit betekent rood 'gemarteld', 'hard onderdrukt', als de kleur van de martelaren. De tepel is 'de kracht die doet bloeden.' Daarom is het in het Hebreeuws ook de bloedende steen. Het is de macht van de bloeiende staf van Aaron, het bot met de tepels, oftewel de borstenboom. De rib, het bot, is de bijl, en de tepel is de rand van de bijl, in het Sanskrit. De tepel transformeert het oog, transformeert de wereld, door de pin en door de zalf. Dat is een grote onderdrukking voor het vlees. In de grondteksten komen de martelaren uit de grote verdrukking, waar ze hun matrassen wit hebben gewassen in bloed. Dit is een teken dat de vreze des Heeren wordt opgewekt in het bloed, de tucht. Er zijn dus ook witte stenen op de rode steen. Wit is de kleur van vrees.

In de grondteksten met de Sanskrit-sleutelen zien we dus de trompet-engelen opkomen als de engelen met de oogpinnen, met de slangen en de bomen. Zij hebben dus het kruis ontdekt in de boom der kennis, en gebruiken dit nu als een wapen. Zij hebben het Azteekse apen-medicijn ontdekt om gif te veranderen in een medicijn. In de Ramayana mythologie hebben de apen een sterk bemiddelende functie in de bevrijding van de vrouw van God, Sita. Zij vallen het eiland aan waar zij door een demon gevangen wordt gehouden, waar zij een brug naartoe bouwden.

Na het verbreken van de zegels wordt het reukoffer-altaar zichtbaar. Het vuur daarvan wordt op aarde geworpen vanuit het wierrookvat. Wierrook is het teken van de aap in het sanskrit. Aap betekent ook harig, en is het beeld van de zon. Ook staat de aap voor medicijn, en is verbonden aan de kleur zwart en het donkere. In het Sanskrit is de aap de wapensmid, de maker van de wapenrusting. We zagen de zon zwart worden als een haren zak, wat het beeld is van de aap. De vrouw is bekleed met de zon, oftewel is bewapend door de aap, voor de oorlog en de jacht. De aap is het teken van scherpe ogen, van bovennatuurlijke visioenen, maar ook staat het voor blindheid. De aap is het goddelijke oog.

De strijd is tegen het beest en zijn merkteken, 666. In het Sanskrit betekent merkteken, de Ketana, een huis, als de verblijfplaats van de ziel. De Ketana is het lichaam. Het beest wil dus eigenlijk dat je zijn lichaam ontvangt. Het merkteken is ook 'padma', wat een deel is van een pilaar, en een tempel is. Het merkteken wil van jou dus een pilaar maken in de tempel van het beest. De Padma, het merkteken als de tempel, betekent ook : 'een van de negen schatten van Kubera.' Kubera is een opperhoofd van demonen, de demon van weelde en geld. Zijn naam komt van 'kumba', wat verbergen betekent. Hij is de zoon van Vishrava, roem. Daarom wordt hij ook 'de zoon van roem' genoemd. Ook hij is een heer van het eiland Lanka, waar Sita naar ontvoerd was, en die gered werd

door apen. Het apen-medicijn is dus belangrijk om het merkteken van het beest te overwinnen.

Golgotha, Kranion, betekent 'doodshoofd' of 'plaats van doodskoppen'. Ook betekent het 'harige plaats,' of 'plaats van haar.' In het Sanskrit is het een plaats van apen, waar zij bezig zijn het medicijn te bereiden. Zij zijn in het Sanskrit 'boom-zwervers', zij die van boom tot boom gaan, van fundament tot fundament, om daar genezing te brengen.

Hoofdstuk 3. De Vier Sleutels

Openbaring 9.

1 En de vijfde engel heeft gebazuind, en ik zag een ster, gevallen uit den hemel op de aarde, en haar werd gegeven de sleutel van den put des afgronds. 2 En zij heeft den put des afgronds geopend; en er is rook opgegaan uit den put, als rook eens groten ovens; en de zon en de lucht is verduisterd geworden van den rook des puts. 3 En uit den rook kwamen sprinkhanen op de aarde, en hun werd macht gegeven, gelijk de schorpioenen der aarde macht hebben. 4 En hun werd gezegd, dat zij het gras der aarde niet zouden beschadigen, noch enige groente, noch enigen boom, dan de mensen alleen, die het zegel Gods aan hun voorhoofden niet hebben. 5 En hun werd macht gegeven, niet dat zij hen zouden doden, maar dat zij zouden van hen gepijnigd worden vijf maanden; en hun pijniging was als de pijniging van een schorpioen, wanneer hij een mens gestoken heeft. 6 En in die dagen zullen de mensen den dood zoeken, en zullen dien niet vinden; en zij zullen begeren te sterven, en de dood zal van hen vlieden. 7 En de gedaanten der sprinkhanen waren den paarden gelijk, die tot den oorlog bereid zijn; en op hun hoofden waren als kronen, het goud gelijk, en hun aangezichten als aangezichten van mensen. 8 En zij hadden haar als haar der vrouwen, en hun tanden waren als tanden van leeuwen. 9 En zij hadden borstwapenen als ijzeren borstwapenen; en het gedruis hunner vleugelen was als een gedruis der wagens, wanneer vele paarden naar den strijd lopen. 10 En zij hadden staarten den schorpioenen gelijk, en er waren engels in hun staarten; en hun macht was de mensen te beschadigen vijf maanden. 11 En zij hadden over zich tot een koning den engel des afgronds; zijn naam was in het Hebreeuws Abaddon, en in de Griekse taal had hij den naam Apollyon. 12 Het ene wee is weggegaan, ziet, er komen nog twee weeen na dezen. 13 En de zesde engel heeft gebazuind, en ik hoorde een stem uit de vier hoornen des gouden altaars, dat voor God was, 14 Zeggende tot den zesden engel, die de bazuin had: Ontbind de vier engelen, die gebonden zijn bij de grote rivier, den Eufraat. 15 En de vier engelen zijn ontbonden geworden, welke bereid waren tegen de ure, en dag, en maand, en jaar, opdat zij het derde deel der mensen zouden doden. 16 En het getal van de heirlegers der ruitery was tweemaal tien duizenden der tien duizenden; en ik hoorde hun getal. 17 En ik zag also de paarden in dit gezicht, en die daarop zaten, hebbende vurige, en hemelsblauwe, en sulfervervige borstwapenen; en de hoofden der paarden waren als hoofden van leeuwen, en uit hun monden ging vuur, en rook, en sulfer. 18 Door deze drie werd het derde deel der mensen gedood, namelijk door het vuur, en door den rook, en door het sulfer, dat uit hun monden uitging. 19 Want hun macht is in hun mond, en in hun staarten; want hun staarten zijn aan de slangen gelijk, en hebben hoofden, en beschadigen met dezelve. 20 En de overige mensen, die niet gedood zijn door deze plagen, hebben zich niet bekeerd van de werken hunner handen, dat zij niet zouden aanbidden de duivelen; en de gouden, en zilveren, en koperen, en stenen, en houten afgoden, die noch zien kunnen, noch horen, noch wandelen; 21 En hebben zich ook niet bekeerd van hun doodslagen, noch van hun venijngevingen, noch van hun hoerery, noch van hun dieverijen.

Deze half paard, half leeuw wezens met lange haren worden ook beschreven in de mythologie van India als de Kesin. Keshi van hetzelfde woord was een paarden-demon met dezelfde karakteristieken uitgezonden door de demonen-oom van Krishna, om alle jongetjes te vermoorden,

toen hij vernam dat Krishna was geboren. Die demonische oom kun je vergelijken met Herodes die hetzelfde deed toen Christus was geboren. Later overwon Krishna de gezonden demon, Keshi.

Het eerste zegel wat verbroken moest worden is verbonden aan een wit paard. Het witte paard is leeuw in het Sanskrit. De zegels kunnen we zien als kruizen, en hebben dus een dubbele betekenis. Leeuw is gras in het Sanskrit, wat gelijk staat aan regen in het Aramees, wat neerdalen in de diepere, lagere gewesten betekent. Leeuw is in het Sanskrit ook rivieren. Achter dit zegel staat de witte steen. Wij moeten door de leeuwenkuil heen om het eerste zegel te verbreken en de witte steen te bereiken. Leeuw betekent ook sterk medicijn, en wordt beschreven als een geest met vijf koppen en gezichten en als een vijf-puntige pijl. In het Sanskrit is deze verbinding tussen leeuw en paard weer terug te leiden tot de Kesin-demonen. Ook kun je hen vergelijken met farao toen hij alle jongetjes liet verdrinken, wat ook een aanval was op het Mozes-kind. De ruiter op het witte paard houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Wit paard betekent in het Sanskrit ook kaal, haarloos, als met een afgekapte hoofd, als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen, wat voorgesteld wordt als de staart van een draak. De staart van de draak had de macht om een derde van de engelen mee te sleuren. In het Aramees is dit de baard, de ruggegraat of het stuitje. In ieder geval wordt het in het Sanskrit voorgesteld als een soort van scalpering, als we dit zegel willen beschrijven in het losbreken hiervan, als een soort van besnijdenis van het hoofd. Het belang hiervan komt ook weer terug in de Eeuwig Evangelie geschriften. Het is een belangrijk gebeuren om de moeder God in ere te herstellen.

Het tweede zegel is het rode paard van geweld. Het paard van geweld is slang in het Sanskrit. De slang is in de grondteksten als een keten van tucht en overgave. Achter dit zegel bevindt zich de rode steen. Slangen zijn in de mythologie van India de bewakers van de hemelse schatten, de Naga's. Er zijn ook gevallen Naga's. De slang in het paradijs is een nachas wat ook te herleiden is tot de Naga. In het Sanskrit is het rode paard ook het paard van de zon, wat licht betekent. In het Aramees betekent licht 'geheugen'. Het geheugen is natuurlijk belangrijk, maar het geheugen moet wel eerst verbroken worden, zodat we tot diepere betekenissen kunnen komen. De vijanden van de naga's zijn de garuda's, de mythische vogels. In het Sanskrit betekent garuda 'arend'. Ook in Openbaring zien we de strijd tussen de slang en de arend. De arend probeert de vrouw te beschermen tegen de slang door haar een schuilplaats te geven.

Dan komen we tot het derde zegel, het zwarte paard met een ruiter die een weegschaal vasthoudt. We hadden het eerste zegel, de trap naar beneden gezien, en daarna het tweede zegel, de bewaker van de schatkamer, en het derde zegel is de diepte van het lijden. Zwart is in het Sanskrit nauwverbonden aan blauw. Het beeldt de lever uit, de opslagplaats, ook beschreven als een vrouwelijk genie. Het is de plaats waar je maandelijks aan moet betalen, als een belasting of een huur. Alles wordt hier gewogen en gemeten. Blauw betekent in zichzelf een donker-gekleurd paard, als een medicinale plant. Blauw betekent in het Hebreeuws 'afgepeld'. In het Sanskrit is de weegschaal van de zwarte ruiter een buffalo. Ook is de buffalo de hel, een dronkaard, zoiets als overmoedig in blijdschap. Yama, de god van de afgronden, wordt beschreven als de ruiter van de buffalo, en de rechter van de onderwereld. De buffalo wordt ook beschreven als 'geld verkregen door prostitutie van een gehuwde vrouw.' Geld wordt dan weer vertaald in 'roem'.

Dan het vierde zegel zien we het vale paard van de dood. In de grondteksten wordt het ook vertaald met 'het groene paard'. Groen staat voor het fundament in het Sanskrit, ook voor goud en het gestolene. In het Aramees is het het fijne en zachte (het dunne). In het Sanskrit is de varken een beeld van de dood. Het varken betekent ook 'plaats van geld'.

De mens kwam tegenover een reusachtige gevallen Naga te staan in het paradijs, de Hebreeuwse nachas. Naga's waren de slang-achtige bewakers van de hemelse schatten en droegen de parels van kennis. Toen de mens toegaf aan de listen van dit dier viel de mens in de put van de vier zegels, eindigende in de dood, want dat was de vloek op het luisteren naar zo'n gevallen Naga. In die put ging er dus van alles mis, maar God was al wel bezig een volk te verzamelen. Op arend's vleugelen verlostte God hen uit de slavernij van Egypte. Arend is Garuda in het Sanskrit, de mythische vogel waarop God reed in de mythologie van India. De Garuda strijdt tegen de gevallen Naga's die de wereld in allerlei misleidingen hebben gebracht. Ook in Openbaring zien wij Garuda, de arend, een paar keer verschijnen. Garuda, het vierde dier, is ook degene die het vierde zegel, de dood, verbreekt.

De ark is in het Hebreeuws 'arown', een geldkist en een doods-kist. Het vierde zegel zou je als een valse geldkist van de dood kunnen zien, een valse ark. Garuda vertegenwoordigt de ware ark, het voertuig van God, ook uitgezonden als een redder van het volk.

Wanneer het vijfde zegel wordt verbroken zien we de martelaren onder het altaar. We zagen dat de vier zegels helemaal leidden tot in het holst van de dood. Bij de verbreking van het vijfde zegel zien we dat er rust wordt gegeven aan de martelaren, slaap. Zij wilden wraak en de strijd aangaan, maar hen werd gezegd te gaan slapen. In de mythologie van India is Shesha de heilige slaap, het bed van God. Shesha is de koning van de Naga's, van de slangenwachters, en is zelf een meerkoppige slang. Dit is zelfs een nog diepere ruimte van de dood. Shesha is altijd getrouw gebleven aan God, juist omdat het een deel van God Zelf is, als het tegenovergestelde van de Nachas in het paradijs. Daarom hebben we de verbreking van het vijfde zegel nodig om los te komen van de slang in het paradijs. We komen zo tot de koning van de Naga's, God Zelf.

In de Grieks-Aramese grondteksten worden witte matrassen, witte bedden, aan Sardes beloofd, voor de overwinnaars. Matrassen worden wit gemaakt in het bloed, zoals we verderop zien. Wit is de kleur van de Vreze des Heeren. Er is dus een grote verbintenis tussen de Vreze des Heeren en de slaap, als een slaap-medicijn.

Nu we gezien hebben wie het opperhoofd van de Naga's is, zullen we ook zien wie nou die gevallen Naga is die een opstoot maakte in het paradijs en de zondeval veroorzaakte, één van de grootste religieuze mysterieën. Als we de slang van het paradijs hebben ontmaskerd, zullen we tegelijkertijd het raadsel oplossen van de inmiddels tot een draak uitgegroeide slang in de apocalypse van Openbaring.

Die gevallen Naga, de gevallen slang, was Rahu. God had vijandschap gezet tussen de slang en de vrouw, na het eten van de vrucht, en de vrouw zou de kop van de slang vermorzelen. In de mythologie van India kwam de aarde voort uit de oceaan van melk waarin God woonde. Om de nectar van de onsterfelijkheid naar boven te brengen moest de oceaan van melk gekarnt worden. Toen het naar boven kwam stal Rahu de drank en nam een slok. Voordat hij het door kon slikken had het vrouwelijke deel van God, Mohini, zijn kop er al afgehakt. Maar hij werd zo wel onsterfelijk. Dit duidt op het grote raadsel van Openbaring 13 waar één van de koppen van het beest dodelijk gewond werd, en zijn dodelijke wond genas, en in verbazing ging de gehele aarde het beest achterna, als een reflectie van de draak, die zijn macht via het beest manifesteerde. Rahu wordt ook wel drakenhoofd genoemd en is in de mythologie van India een legendarische meester in het misleiden, in aardse begeerte en materiele manifestatie.

We kunnen er vanuit gaan dat alles om ons heen codes zijn van een hogere realiteit, een hogere wereld. De aarde staat niet op zichzelf, maar werd gecreeerd vanuit de verschillende lagen van het universum, oftewel de zee van melk in de mythologie van India. De aardse cultuur is dan weer afgeleid van planetaire samenspel, en zelfs planetaire cultuur. Samenlevingen worden bespeeld door de planetaire energieën van Orion en Mars, waarin Orion een belangrijk fundament is. Daarom is het bijvoorbeeld ook belangrijk om in de Orionse mythologie en taal-betekenis te duiken om meer zicht te krijgen op het ontstaan van de bijbel en diens inhoud.

Laten we maar direct van start gaan. In het Orion betekent vlinder 'boot'. En schip betekent 'hoorn', wat ook kolonist betekent. Als we deze sleutel toepassen op Openbaring 17, dan zijn de tien horens van het beest waarop de hoer zit tien kolonisten. De draak betekent vis, wat een markt is. De draak betekent ook vlieg, wat een burcht in de woestijn is. Dit is het platform waarop de aarde tot slaaf is gemaakt. De godenwereld in Orion is te vergelijken met de weelderigheid van het hindoeïsme. De Naga's in Orion Mythe zijn slangen, honden en hyena's (soms krokodillen). Zij heten Billa's. Zij kunnen vele hoofden hebben. Betekenis : Zonne-trompet. Koning Teherok (vgl. Salomo) had vele rijkdommen en schatten, en vele Billa's om dat te beschermen. Zijn naam betekent clown. Hij vroeg humor aan God boven alles, en God (Vitra, betekenis : melk) gaf hem bovendien rijkdommen en schatten van wijsheid en maakte hem materieel erg rijk. Eén Billa viel en nam een groot deel van de rijkdommen en schatten van Teherok mee. Geraf, Hodus, Heduch en Zoroch waren vier oer-vrouwen. De gevallen Billa, Telli, verleidde Geraf en maakte haar tot koningin. Dit kun je vergelijken met de hoer van Babylon.

In recentelijke verschijningen van John Wimber liet hij weten dat het belangrijk voor de profeten is om te bidden voor informatie over Orion. Ook roept hij de profeten op voor de geestelijke strijd in Orion, voor een doorbraak, en voornamelijk Betelgeuze schijnt een heel belangrijke poort te zijn voor de voortgang van het profetische rijk. Ook liet hij zijn verbittering naar Hinn blijken, zeggende dat Hinn een kwajongen is. In ieder geval komt het er op neer dat als de gemeente niet klaar komt met het Orion-probleem, dat er dan geen hoop is voor de gemeente.

Hoofdstuk 6. De Orion Mythologie

In Orion Mythologie gaat het over het geslachte paard, het geslachte varken en het geslachte konijn (vgl. het geslachte lam). Deze drie goden worden ook ondersteunt nog door een hondengod, en dan is er nog Vitra (God = melk), die ook wel de heilige Heer wordt genoemd.

Van de hondengod wordt gezegd dat hij het Geslachte Varken (Lijf) geholpen heeft de zegels van Orion te verbreken. Deze hondengod, Rakus, wordt beschreven als een bewaker, en zijn stem in de nacht klinkt om te leiden tot een veilige plaats. Het Geslachte Konijn wordt beschreven als de rechter, en het Geslachte Paard als degene die het volk zal toerusten in de oorlog. Al deze dieren hebben een belangrijke plaats in de Orionse apocalypse, wat je een beetje kunt vergelijken met de dieren in de hemel in Openbaring.

Rakus wordt beschreven als een hond met een kandelaar met vier kaarsen op zijn hoofd en een boog en een zwaard op zijn rug, en een kandelaar in zijn hand. Het is zijn taak om de deuren te openen en een macht genaamd 'de tegenwind' te verslaan. En hij zal de harten van de kinderen terugleiden tot Lijf, het geslachte varken. Lijf woont ergens op een berg. Lijf zal hen dan leiden door donkere grotten tot de schatten der eeuwigheden. Het geslachte varken wordt beschreven als de god der kinderen.

Koning Gips wordt in verzoeking gebracht om het koningschap over Orion te verkopen voor een kar met daarin alle planeten buiten Orion. De koning gaat niet op het aanbod in, zeggende : 'Wie Orion niet heeft, heeft niets.' Zwijnenwachters nemen de verzoekers mee en werpen hen in de put van slaap, een meer waarin je nachtmerries krijgt die tot een diepere slaap leiden.

Teheris is de god van slaap, de slangengod (vgl. Shesha) van biologie en communicatie, als de troon van Vitra. Haris is de bokkengod van de onderwereld en de hel, de trickster god. Meshir is de eendengod van rijkdom en recht, voor eerlijke verdeling. Hij is de god van de jacht, die het volk leert over de heilige jacht. Deze god is erg gevreesd door geldzuchtigen en machtslustigen. Rabur is de apengod van bewaking en onderwijs (de god van wijsheid en kennis). Je kunt het allemaal een beetje vergelijken met een school, waarin diverse goden de inwoners van Orion onderwijzen.

Hoofdstuk 7. Heilig Kolonisme in de Mythologie van Orion

In de Orionse Mythologie wordt God ook uitgebeeld als een groep wilde vrouwen die aan de inwoners van Orion kunnen verschijnen, en aan ieder mens in principe om van hen hun parels te vragen en kostbaarste bezit. Wanneer iemand bij zo'n verschijning weigert de spullen op te geven, dan beginnen de vrouwen zoiemand te trappen en te slaan met stokken en schreeuwen totdat zoiemand de parels en de dierbare spulletjes uitbraakt. Sindsdien zal zoiemand leven als een krankzinnige. Merk op dat dit alreeds op aarde gebeurt. Mensen willen hun leven niet overgeven aan God, en God geeft hen dan over aan hun lusten en verhard hen, waarna ze alleen nog maar in illusies leven. Deze vrouwen heten de Pinir, een soort wraakgodinnen. Pinir betekent ook kolonist en schip. Vanuit het oogpunt van God en de gebondenheid in de Heilige Geest, waarmee je dit kan vergelijken, wil God de mens 'innemen', zoals een kolonist landen inneemt.

In de Orionse mythologie komt het thema 'parels' nog wel vaker voor. Een man genaamd Piljo strijd met zijn vrouw over een parel. De parel verandert in een krokodil-achtig beest of monster en verscheurt zijn vrouw. Piljo leeft voor de rest van zijn leven met wroeging. Hij is dan ook de god van wroeging. Ook blijft het belangrijk dingen goed te toetsen, want zelfs de goden kunnen de inwoners van Orion, en de mensen, proberen te verleiden tot verkeerde dingen, om hen te testen. Een man genaamd Pevus ligt op bed. Een vrouw, de trickster godin, komt met drie parels : schoonheid, gezondheid en liefde. De man, Pevus, mag er één kiezen, en kiest de liefde. Omdat hij het beste deel heeft gekozen, de kostbaarste parel, krijgt hij alledrie de parels, maar de parels beginnen hem steeds meer leed te brengen. Hij roept de vrouw, de godin, maar ze is nergens te bekennen. Pas aan het einde van zijn leven komt ze weer. Ditmaal met een vierde parel : overwinning. Wanneer de man de parel grijpt, sterft hij. Ze lacht en begrijpt niet waarom mensen zich blindstaren op drie dingen : schoonheid, gezondheid en liefde.

Het komt erop neer dan dat wanneer we de Heilige Geest niet hebben, dan hebben we niets. Zelfs liefde zonder God is waardeloos.

Hoofdstuk 8. SEPTUS En Het Geheim Van Het Paradijs

Het volgende is belangrijk in de verdere strijd tegen SEPTUS, de geest van mannelijke overheersing. We maken onderscheid tussen het paradijselijke lichaam, en het lichaam na de zondeval. De aarde waar we nu op leven is niet de paradijselijke aarde, maar de gevallen aarde, de lagere aardse gewesten. Hier is een lichaam dan ook veel anders. SEPTUS hield zich veel bezig met de verschillen in de anatomie tussen man en vrouw. Hij maakte het zo dat mannen sterker werden

dan vrouwen, zodat de man heerschappij zou voeren over de man. Dit was het gevolg van de zondeval, dat had niets met het originele lichaam van man en vrouw te maken. Het was de vloek verbonden aan de zonde :

Genesis 3

16 Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben.

Hier op aarde, na de zondeval, dus in de lagere aardse gewesten, waar satan god is, is het de wereld van de reuzen, de mannen van naam, pronkende mannen die macht voeren over vrouwen en hen als slaven gebruiken. De zogenaamde 'dochteren der mensen', een ander demonisch geslacht, moesten hen in die positie ondersteunen. Omdat de mens geen zin had in allerlei ingewikkelde wetregeling van God voor het gebruik van zijn schepping, maakte SEPTUS een veel simpelere constructie, de directe brute materiele kracht van het spier-mechanisme, om zo de Geest van God te doven. Zo ging de mens over van een verheerlijkt, goddelijk lichaam, tot een gevallen lichaam des doods van brute kracht. De mens was niet meer verbonden aan de bomen van het paradijs, de plaatsen van tucht.

Genesis 2

24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aankleven; en zij zullen tot een vlees zijn.

In de grondtekst wordt er gesproken over de man zal zijn vrouw volgen. Zij was gemaakt als een hulp voor de man, wat je kunt vergelijken met de Heilige Geest. Het ging hier over iets bovennatuurlijks. Ook omdat Adam een volk is in de grondtekst. Zij kregen dus een soort leidraad door God gegeven. Natuurlijk was dit ook om hen op de proef te stellen. Die leidraad moest op de juiste manier gebruikt worden en aan bepaalde principes voldoen. Ook de vrouw is een volk. Je zou dus kunnen stellen dat de man naar het verkeerde deel van het volk heeft geluisterd. Hetzelfde is met de Heilige Geest : Er zijn ook valse heilige geesten. De vrouw was gemaakt vanuit de rib van de man, maar in de grondteksten heeft 'tsela' verschillende betekenissen, niet alleen maar 'rib'. Vooral als we naar de diepere woord-betekenis en oorsprong van het woord 'tsela' gaan, tsala, dan is het nog maar de vraag of het letterlijk 'rib' betekende. Tsala betekent namelijk : de verlamde, de kromme, de buigende. Ook betekent het : gaan als een lamme, als een half verlamde, die het van zijn goede been moet hebben. Een rib is dan wel krom, maar heeft verder die eigenschappen niet. Het mannelijk geslachtsdeel heeft deze eigenschappen wel, als verlamd zijn. Volgens de grondtekst had de man verschillende geslachtsdelen, en één daarvan werd gebruikt om de vrouw te scheppen. In de Orionse mythologie was de mens oorspronkelijk gemaakt van het mannelijk geslachtsdeel of mannelijke geslachtsdelen in die zin dat het lichaam niet door spieren werkte, maar door een vorm van spasme, door lichaampjes die met bloed gevuld worden, wat dan verder meer door pezen werd ondersteunt in plaats van spieren. Het voordeel van dit lichaam was dat alles telkens terugkeerde tot de leegte, en vanuit de leegte voortkwam. Door de zondeval kwam hier verandering in. Men werd slaaf van lichaamskracht wat telkens van alles wilde.

Toen de vrouw werd gemaakt viel Adam in een diepe slaap, de tardemah. Dit was een bovennatuurlijke slaap die God gaf. Na de zondeval kreeg de man door de vloek een lichaam wat zou heersen over de vrouw, terwijl de vrouw in vergelijking met de man nog wel iets van die verlamming in zich had, van de oorspronkelijke staat. De man had die verlamming alleen nog maar op één plaats, waar zijn geslachtsdeel is.

Voor een man is het dus belangrijk om terug te gaan tot de Tardemah, de heilige slaap, waardoor hij in contact komt met zijn oorspronkelijke lichaam, en in contact komt met zijn oorspronkelijke

vrouw, de heilige vrouw, als een beeld van de Heilige Geest. Het mannelijk geslachtsdeel was dus oorspronkelijk niet alleen maar van de man. De vrouw kwam er uit voort. Ze waren beiden gebouwd vanuit deze sponzige substanties die er dus voor moesten zorgen dat de mens leefde vanuit de leegte, het contact met God. Deze leegte moest gevuld worden door de Heilige Geest en niet met spierkracht. De heilige vrouw was gemaakt zodat de man haar kon volgen, en niet andersom. Maar de man ging met de verkeerde vrouwen van dat volk om, en werd geleid tot de slang en de verboden vrucht, waardoor alle ellende begon. De man verloor zijn kostelijk, verfijnde lichaam, en werd opgesloten in een groffe, brute kolom vervaardigt door reuzen, de mannen van naam, de gevallen zonen Gods, om zijn geest daarin opgesloten te houden, en hem te koppelen met demonen, de dochters der mensen. Alleen bij kinderen kunnen we soms nog die oorspronkelijke goddelijke 'verlamdheid' terugzien van het paradijs, of bij mensen die heel sterk vervuld zijn met de Heilige Geest, en kinderlijk zijn toegewijd aan God, als godvrezenden. Zij dragen het zaad van het nieuwe lichaam wat terug gaat komen, als onze verheerlijkte Heer zal verschijnen. De deuren van het paradijs zullen dan weer geopend. Dit is een heel esoterisch gebeuren. Het zal gebeuren wanneer het volk kennis zal gaan krijgen over deze dingen, wanneer God de deuren van de gnosis opent.

Velen zullen dit niet aankunnen, en zullen grijpen naar hun oude bijbels, door de vrijmetselarij en de illuminati vertaald, de oude wereldorde. Zij zullen zich vastklampen aan de slang, en aan SEPTUS, om de gevallen man groot te houden. Zij willen de grondteksten niet onder ogen komen, en al helemaal niet het tweede woord des Heeren, het Eeuwig Evangelie, want dan zal hun gevallen natuur onmaskert worden en ontroont. Maar anderen zullen het gaan zien als een bevrijding. Die dag zal komen, en dan is het 'Kiest dan heden wie gij dienen zult.'

De aarde werd geschapen vanuit 'mayim', wat niet alleen maar water betekent, maar ook zaad (semen). De Heilige Geest zweefde over de mayim, over het zaad, en in de grondtekst betekent dit letterlijk bevruchten of broeden. Toen vond er dus schepping plaats. Omdat de mens, zowel man en vrouw gemaakt waren vanuit 'mannelijke' geslachtsdelen, scheidden zij dus ook zaad uit, waarmee zij konden scheppen, net zoals God, want zij waren naar Zijn gelijkenis gemaakt. Ook zien we dus dat er geschapen wordt vanuit de heilige slaap, de Tardemah, oftewel de heilige verlamming. Telkens weer werd er vanuit de leegte geschapen.

Wij mogen terugkeren tot het paradijs door de heilige slaap, als wij de valse slaap zullen verslaan, de slang, de vrucht en SEPTUS, met hun valse slaap (Toronto), en hun anti-slaap. Ons leven zal gevuld moeten worden met mayim, het goddelijke zaad, en wij zullen verbonden moeten worden met de Heilige Geest zodat scheppingswonderen plaats zullen vinden. De Tsela, het 'mannelijke' geslachtsdeel oftewel het oorspronkelijke vrouwelijke principe reflecteerd wie wij oorspronkelijk waren. Daartoe zullen wij moeten terugkeren. De Tardemah is ons gegeven als een wapen. Wij mogen niet sterk zijn vanuit onszelf (pronken), maar wij moeten zwak zijn, om de sterkte van God te ontvangen, vanuit de leegte, en altijd weer terugkerend tot de leegte. De Tardemah is onze bescherming. In het Sanskrit heeft de slaap al een zekere mate van activiteit, namelijk komen, zenden en gooien. Ook heeft slaap met het kruis te maken, de tucht, en een zekere dronkenschap. In het Sanskrit is de slaap een smeekbede tot God. Slaap en zaad zijn dus nauwverbonden met elkaar als de scheppingskracht van God. In het Sanskrit is de slaap het paradijs, de melkgevende tepel.

Hoofdstuk 9. SEPTUS En Het Geheim Van Het Teken Van Noach

Bij de verbreking van het vijfde zegel zagen we de heilige slaap komen. Bij de verbreking van het zesde zegel zien we een herschepping plaatsvinden, en degenen die hebben overwonnen komen uit het bloed van de grote verdrukking. Zij worden geleid tot de waterbronnen des levens, oftewel de

bronnen van de mayim, de bronnen van zaad. Deze bronnen zijn de oorspronkelijke 'mannelijke' geslachtsdelen van het paradijs waaruit het lichaam van zowel mannen als vrouwen bestonden, als van hetzelfde mechanisme, namelijk de kracht tot het scheppen. Bij de verbreking van het zesde zegel worden de lichamen van de overwinnaars teruggeleid tot het paradijselijk lichaam om daaraan gelijkvormig te worden. Let wel : De sleutel tot de verbreking van het zesde zegel is natuurlijk de verbreking van het vijfde zegel, waar we de heilige slaap ontvangen, de Tardemah. Hiervanuit komt de vrouwelijke bevruchter, en zal schepping plaatsvinden. Dan wordt het zevende zegel verbroken, om door de leegte, de stilte, terug te keren tot de Tehowm, de paradijselijke afgrond, het westerlijke paradijs.

In het Aramees is het woord voor mannelijk geslachtsdeel hetzelfde als een menselijk wezen, en de man zegt dan eigenlijk dat de heilige vrouw uit hem genomen 'geslachtsdeel van zijn geslachtsdeel' is. Met de zondvloed wordt er in de grondtekst ook gesproken van een vloed van zaad, of andere soorten lichaamssappen, zoals melk (vgl. Mythologie van India). Het was de overgang van het duizendjarig rijk naar het honderdtwintig jarige rijk (om de uiterste leeftijdsgrens aan te geven), waartoe er een heg werd opgericht in de vorm van een zee, waardoor de mensheid verder van het paradijs werd weggedreven. Vanaf die tijd waren de seizoenen ingevoerd. Noach zond de raaf en de duif uit als een teken dat de zee van zaad bevrucht zou worden, zoals dat in Genesis 1 gebeurde. Er vond een herschepping plaats, om de aarde te ontdoen van het kwaad. Noach werd naar een speciale plaats geleid, waar hij paradijselijke kwaliteiten kreeg zoals het heersen over de dieren. Toch werden er weer demonische machten vertoont die nog waren overgebleven door de zondvloed. Noach moest alles wat zich roert, wat leeft, slachten en eten, BEHALVE vlees met een geest. Er werd dus duidelijk onderscheid gemaakt tussen demonen die zich als beesten manifesteerden, en de eigenlijke schepping van God, de dieren die naar Zijn gelijkenis werden geschapen.

Ook in het Hebreeuws is het mannelijk geslachtsdeel hetzelfde als de mens zelf (basar), zodat de heilige vrouw werd beschreven als 'geslachtsdeel van zijn geslachtsdeel'. Maar dit was dus in principe gewoon zoals zijn algemene vlees was geconstrueerd. Nu de boog in het paradijs waaruit de vrouw werd geschapen een diepere betekenis heeft, heeft de boog na de zondvloed ook een diepere betekenis. Noach mocht dus het oorspronkelijke bouw materiaal waaruit de mens bestond zien als een teken aan de hemel, als een verbondsteken tussen God en alles wat op aarde leefde. Dit was dus het goddelijke lichaamsdeel waaruit de vloed, het zaad, de mayim, was voortgekomen, omdat de mens daarover zijn controle had verloren. De mens had de goddelijke verlamdheid verloren, maar nu was er weer een weg terug. Het teken zou verschijnen, niet zomaar in de wolken, maar in de grondtekst betekent 'anan' ook de verschijning van God, in dit geval met het paradijselijke teken. In de grondtekst kreeg Cham of Ham, de voorvader van de zuidelijke regionen van de aarde en van Kanaan, een visioen van de naaktheid van zijn vader, het paradijselijke teken. Noach vervloekt daarop Kanaan, zeggende dat hij een knecht of hulp zal zijn van Sem en Jafet. Het teken zelf was gemaakt om terug te wijzen op de oorspronkelijke man, maar ook de oorspronkelijke vrouw, die een hulp was voor de man, in de zin van leidsraad. Kanaan werd het beloofde land.

In het paradijs dreef God de mens steeds meer naar het oosten. Dat begon al in Eden zelf, waar God een hof maakte in het oosten. De slaap die over Adam viel was ook als afscherming van de zee van zaad of melk. In het Sanskrit wordt slaap uitgebeeld door een kameleon, een hagedis, een slang en een hond. Rakus is de hondengod van de zee en van medicijnen in de Orionse Mythologie. De kameleon is ook de arend in het Aramees. De arend (vgl. Garuda, mythische vogel van de Mythologie van India, beeld van de ark, het voertuig van God) bracht de heilige vrouw, het teken, tot de wildernis, waar de aarde haar mond opende om de stroom van de slang te verscheuren, als een beeld van de Tehowm, de heilige afgrond, die ons tegemoet komt. De arend wil ons ook daar brengen. Ook de hond is in de Orionse mythologie gewillig om ons te leiden tot een veilige plaats. Hij is de bewaker van het zaad.

Ook voor ons is het belangrijk om 'mayim', het goddelijke zaad, te ontvangen, om zo geen slaven van SEPTUS te zijn. Hiervoor moeten wij God's teken in ons leven ontvangen, als een weg terug naar het paradijs, om zo niet in het oosten te blijven steken, maar op te gaan naar de zee van zaad in het westen, om zo door de leegte tot de Tehowm, de paradijselijke afgrond, te komen.

Hoofdstuk 10. Het Geheim Van Het Teken Van Salomo

Mattheus 24

27 Want gelijk de bliksem uitgaat van het oosten, en schijnt tot het westen, alzo zal ook de toekomst van den Zoon des mensen wezen. 28 Want alwaar het dode lichaam zal zijn, daar zullen de arenden vergaderd worden. 29 En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden. 30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid. 31 En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenvergaderen uit de vier winden, van het ene uiterste der hemelen tot het andere uiterste derzelve. 32 En leert van den vijgeboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak nu teder wordt, en de bladeren uitspruiten, zo weet gij, dat de zomer nabij is. 33 Alzo ook gijlieden, wanneer gij al deze dingen zult zien, zo weet, dat het nabij is, voor de deur. 34 Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal geenszins voorbijgaan, totdat al deze dingen zullen geschied zijn. 35 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan. 36 Doch van dien dag en die ure weet niemand, ook niet de engelen der hemelen, dan Mijn Vader alleen. 37 En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. 38 Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging; 39 En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van de Zoon des mensen.

Het teken van Noach komen we ook weer tegen bij de komst van Christus.

30 En alsdan zal in den hemel verschijnen het teken van den Zoon des mensen; en dan zullen al de geslachten der aarde wenen, en zullen den Zoon des mensen zien, komende op de wolken des hemels, met grote kracht en heerlijkheid.

Het zou weer zijn als de dagen van Noach, en dan is er voor de oprechten dit teken weer te zien. Voor de onoprechten is dit het teken van het oordeel. Daarom was het voor satan van belang dit teken te vervalsen. Volgens de grondteksten waren man en vrouw geschapen vanuit geslachtsdelen, en had de man deze in plaats van spieren, dus door zijn hele lichaam heen. Dat waren dus meerderen, om in contact te blijven en te werken vanuit de goddelijke verlamdheid. Vanuit die verlamdheid zou het werk van God kunnen geschieden. God's schepping werd gedaan in zes 'dagen', zes periodes. De troon van Salomo had zes treden met links zes leeuwen en rechts zes leeuwen, de heilige 666, het getal van God's arbeid. De jaarlijkse goudoogst was ook 666. 666 is oorspronkelijk het getal van de serafim, die zes ogen, zes handen en zes vleugels hebben. De serafim zijn zuiverende engelen, vernietigen om te herscheppen, en 666 is het getal van de vruchtbaarheid. Daarom wilde satan dit getal vervalsen, om de aarde tot een slaaf te maken van hem. Salomo was de bewaker van de vruchtbaarheid. Hij was de schrijver van het boek Hooglied, over de goddelijke vruchtbaarheid. Satan wilde dit allemaal vervalsen, en schiep de porno industrie, waarin vruchtbaarheid vaak op een groffe, botte en onnatuurlijke manier wordt bedreven, als een karikatuur van de hemelse, paradijselijke vruchtbaarheid, wat vaak veel subtieler is. Zo maakte hij

van 666 iets heel gevaarlijks voor de onoplettende ziel. Hij had het oorspronkelijke lichaam van de mens gevangen genomen, en maakte er iets heel anders van. Het teken was het goddelijke geslachtsdeel van de mens, waarvan de mens er meerderen had, als een samenwerking in zijn lichaam voor de heilige arbeid vanuit de goddelijke verlamdheid. Drie is het getal van de vermenigvuldiging voor de opwekking van mayim. Dat kan de mens niet meer, omdat hij maar één geslachtsdeel heeft, geheel weggekapt van het goddelijke systeem. De 666 van Salomo is dus de deur naar de mayim, het goddelijke zaad. 666 heeft in zijn vorm drie geslachtsdelen, als een teken van vruchtbaarheid. De zeven koppen van de draak en het beest zijn zeven geslachtsdelen die hij van de mens heeft gestolen, en die opkomen vanuit de verborgenheid. Dit is dus een grote ontmaskering. Het beest met zeven koppen wordt dan bereden door de hoer voor prostitutie. Die zeven koppen zullen dus afgehakt moeten worden, en tot de Heere gebracht worden, voor de herschepping van het menselijk lichaam. Ook de Heere heeft een beest met zeven koppen, zoals we kunnen lezen in het Eeuwig Evangelie, de tweede bijbel.

Het beest uit openbaring betekent in de diepte van de grondtekst : 'leegte'. Zo wilde satan zijn eigen valse leegte gebruiken om de mens binnen te zuigen in zijn koninkrijk.

Hoofdstuk 11. De Ontmaskering Van DOROM En Het Geheim Van Efeze

De mens in het paradijs was gemaakt uit vruchtbare delen, om vandaaruit 'mayim' voort te brengen, het goddelijke zaad. Mayim betekent ook gewelddadig in de grondtekst, als een soort van wassen, en het betekent ook kortstondig en subtiel. Mayim is een oorlogszaad, als een deel van de goddelijke wapenrusting die de mens ingebouwd had in zijn lichaam.

Het borstschild besproken in Efeze 6, de Thorax, is in het Aramees ook de priesterlijke uitrusting, dus dan komen we weer tot de stenen in deze uitrusting die de fundamenteën uitbeelden, zoals de tucht (het kruis) en de vreze des Heeren. Wij moeten dus terugkomen tot die priesterlijke uitrusting in het Oude Testament.

De demoon 'Dorom' was door SEPTUS opgesteld om het gestolen lichaam van de mens te bewaken. Wij moeten dus Dorom bestrijden om in te kunnen gaan tot ons originele, goddelijke lichaam. Dit is zo belangrijk dat er speciaal hiervoor een engel kwam. Door de strijd tegen Dorom zullen de zeven schalen met 'mayim' uitgegoten worden om de aarde te oordelen, en om de mens terug te leiden tot de bronnen van mayim, de vruchtbare delen. Dat zijn dus in wezen de schalen zelf die wij zullen bereiken wanneer wij de koppen van het beest en de draak hebben afgehakt en verslagen.

Dorom kan verschijnen als een zwarte reuzenspin die verlamdend gif kan spuiten, wat verschrikkelijke angsten kan opwekken. Ook kan dit dier mensen depressief maken.

De delen van het lichaam van de Heer worden gerepresenteerd door de gemeentes, maar dan op een verschrikkelijke manier. Daarom zegt het Eeuwig Evangelie dat er tot de heilige kernen van die gemeentes gegaan moet worden, de zogenaamde tweede gemeentes. Korinthe was beschreven als een opgeblazen gemeente in de Bijbel. In het Eeuwig Evangelie gaat het over het tweede Korinthe :

De Nieuwe Handelingen II

6.

De wortelen des geestes

1. Gegroet hen in het tweede Korinthe. Wanneer dan het eerste Korinthe de verwijdering nadert, dan

zal de Heere alleen Rachab redden. 2. Groet hen die in de verdrukking zijn. De Tweede Paulus en de tweede Sostenes, beiden apostelen en anfitaten van de tweede Christus om uw zielen te zaligen, aan allen die in het tweede Korinthe zijn. 3. Genade zij u en vrede van God onze Vader, en de Tweede Christus door Hem voor deze tijden gezonden. Laat u dan zaligen in Hem. 4. Zalig zij die gekomen zijn tot het tweede, groet dan ook uw broeders en zusters in het tweede, welke de Heere in Zijn Wijsheid door de Tweede Geest verbonden heeft. 5. Ziet dan toe dat gij het Tweede niet veracht, en bidt dan ook voor alle gemeentes in het tweede, want de eersten zijn niet verre van de verwijdering. 6. Zijn wij dan als honden die weer naar hun braaksel terugkeren ? Zeker niet. Gij zijt volwassen geworden in de Heere, en zo zijn dan de overleggingen van het eerste voorbijgegaan. 7. Weet dan dat de wildernissen des Heeren ordelijker zijn dan de orde der wereld. 8. Gij hebt dan gehoord van de tweede gaven en vruchten des Geestes. Gij hebt dan ook Eminus leren liefhebben, de Naam des Geestes. 9. Leert dan alle namen kennen. 10. Ook hebt gij gehoord van de wortelen des Geestes en de schillen. Laat dan een ieder blijven in zijn eigen schil, door de Heere aangemeten en gewogen. 11. Ik dank God te allen tijde over u, daar gij de wortel van ijs hebt laten groeien, want zo zijt gij in elk opzicht rijk geworden in Hem. 12. Ook hebt gij uw wortel van stilte laten zuiveren, waarover ik had gesproken toen ik bij u was dat hen die dat niet zouden doen onder het oordeel zouden komen. 13. Ook hebt gij geluisterd door de wortel van het lijden te heiligen.

Vertrouwing en Dankzegging

14. Gij hebt de schillen der bedieningen rijkelijk over de gemeente gelegd, en daardoor zijt ge zalig. Ja, gij hebt waarlijk de zonen Gods van gereedschap voorzien, en uw huizen goed ingericht. 15. Daarom hoeve ook niemand onder u enig gebrek te lijden. En al zij daar gebreken, dan zullen wij dat door de Geest Gods aanvullen. 16. Gij hebt ons dan ontvangen als ware apostelen, nadat gij ons zevenvoudig getoetst hebt. Hierdoor rust de zegen Gods op u. 17. Gij hebt dan waarlijk de tempel Gods en het altaar van gerei voorzien, en de heiligen goed toegerust. Ook hierin dank ik de Heere om u. 18. De Heere zal uw gaven van vuur en ijs aansterken, daar u zijn wortelen draagt, en de schillen niet veracht hebt. 19. Ja, gij hebt uw zonen gebracht tot Spricht, en zij zijn waarlijk zonen des Heeren geworden. 20. Gij hebt uw dochters gebracht tot Zetdonia, en hen de klederen van het heil gegeven. 21. Gij zijt rein geweest op heilige bergen, en niet de Heere tot een vloek geworden. Gij hebt waarlijk troost gebracht aan het hart des heeren, door tienvoudig te wandelen en te handelen in Zijn Wet. 22. Ja, gij hebt de wetten van het Tweede om uw polsen gebonden, en gij hebt uw kinderen er zwaar mee getuchtigd. Zo hebt gij uw zielen behouden in de Toorn des Heeren. 23. Laat dan niemand u oordelen, want gij hebt in liefde gehandeld, oh vervolgte gemeente Gods. 24. De Heere heeft Zijn hand op u gelegd. Zalig zij hen die u zaligen, en vervloekt zij hen die u vervloeken. Ja, zij zullen aan het tienvoudige zwaard ten onder gaan, hen die u haten. 25. Want zij haten u omdat gij de geboden des Heeren bewaart in vren en beven. 26. Zij zullen in Spricht ten onder gaan, zij die om u gelachen hebben. Maar zalig zijn zij die met u geweest hebben. En zij zullen door Spricht tot behoudenis gerekend worden. En zij allen zijn onder de hoede van Zijn engel Torio.

7.

Het tweede ijs

1. Ja, de Heere zal u gaven schenken in de nacht, gij die zijn wortelen bemint. Gij dan kent de lusten des Heeren, en zijt daarmee begiftigd in uw binnenste. 2. Gij die dan de poorten van de tweede geest bent daargegaan : Gij hebt een eeuwig evangelie aanschouwd en gij zijt heilig. Uw beenderen zullen niet door de leeuwen verbroken worden. 3. Komt dan tot de kast des Heeren, en de Heere zal u nieuw gerei schenken om Zijn heiligen mee toe te rusten. 4. Ja, als de smid des Heeren heeft Hij u opgesteld, hen die zijn hart beminnen. 5. De Heere heeft u laten leven in tweede vrese, en ziet, gij zijt zalig geworden, dragende de lusten des Heeren. 6. Gij droeg dan voor lang het tweede geweten, en de Heere heeft het gezegend. 7. Nu dan, gij zijt rein, en gij behoort tot de heerlijkheden Gods. Behoort dan tot de jaguars des hemels. 8. Gij bent dan meester geweest zonder pijlpunten, en gij hebt u afgezonderd gehouden. Ja, u bent geheiligd. Ja, u bent anders. Gij zijt vreemdelingen in de

wereld geweest, maar gekend bij God. 9. Zoekt daarom troost bij elkaar en leert elkander over het ijs des Heeren en het tweede ijs. 10. Zo zult gij de wet vervullen. 11. Laat dan niemand u gering achten om uw onderlinge samenkomst, want de Heere is geduldig. 12. Wanneer gij dan samenkomt in ijs : Ziet dan, gij zijt dienaren van het Tweede. 13. Predikt dan het evangelie van het Tweede aan de ganse schepping, opdat gij ijs zult scheppen van de hemelen. Zo zult gij de grote verdrukkingen breken. 14. Driemaal zal de Heere u dan breken, en zalig hen die de verbrekingsen als zaligheid achten. Gij bent dan niet ver van de Tweede Lusten des Heeren. 15. Gij dan hebt van Zijn doornenkroon een koningskroon gevlochten. Gij hebt dan van zijn spotkleed een koningskleed gemaakt. Ja, zalig hen die scheuren, want zij zullen scheppers en schenkers van wijn genoemd worden. 16. Gij dan drinkt de wijn des Heeren.

Zo zullen wij los moeten breken uit het oude Korinthe, en komen tot het nieuwe Korinthe, het tweede Korinthe, tot de wildernis van God (6:7). Hier moeten wij op zoek gaan naar de wortels. De tweede Korintiërs zijn experts in het toedienen van gereedschap, instrumenten en gerei voor het altaar en de tempel. Dit stuk hierboven is ook bekend in oude manuscripten als IV Korinthe 1 en 2. Wij zullen dit moeten bestuderen om los te komen van het eerste Korinthe, om zo in te gaan tot het tweede Korinthe, om zo het desbetreffende lichaamsdeel in onszelf te ontvangen, in onze geest. In een nachtvisioen, in een droom, werd het eerste Korinthe afgebeeld als een groep opgeblazen jonge mannen die met hun lichamen pronkten. Zij waren ver weg van het goddelijke, paradijselijke lichaam met de vruchtbare delen. Met hun lichamen doofden ze de Geest uit, en deden aan zelfverheerlijking. Het eerste Korinthe zal verwijderd worden (6:1). Het boek III Korintiërs, wat nog tot de eerste Bijbel behoort, komt voor in de Armeense canon.

In het goddelijke lichaam zijn er meerdere harten. Eén zo'n hart is het tweede Korinthe, oftewel de schat van Korinthe, de heilige kern. Korinthe is een belangrijk handelscentrum, een belangrijke handelsroute, waardoor het ook internationale kwaliteiten heeft. Paulus sprak al tot Korinthe over de samenwerking van de delen. Korinthe was geroepen om die samenwerking te bewerkstelligen. In het hermitische geschrift 'De Delen-theorie en de Val van het Rode Gordijn' wordt er geschreven :

'Natuurlijk zijn er meerdere soorten anatomieën van engelen, omdat er gewoon meerdere soorten engelen zijn. Nu is het zo dat het lichaam van een engel soms een beeld is waaraan de pelgrim in leven en dood hervormd wordt. In deze materie krijg je te maken met het beeld van de gevallen anatomie. Als wij om ons heen kijken, en denken : deze wereld is de schepping Gods, dan is dat slechts ten dele waar. Veel meer nog is dit een gevallen wereld, een wereld waarvan de overste de duivel is, de verleider. Het lichaam in deze wereld is dan ook gevallen, en zoals Paulus het noemt 'lichaam des doods'. Wat was de anatomie van Adam en Eva in het paradijs ? En wat voor een lichaam kregen ze toen ze in zonde vielen ? Dit zijn dingen om over na te denken. Je kunt het moeilijk bij deze termen laten. Wat is nu precies een gevallen lichaam ? Misschien is het voor sommigen schokkend, maar wij gaan de beestjes bij hun naam noemen. Denk er goed aan dat de hedendaagse samenstelling van het lichaam en de daarbij behorende aantallen, afmetingen, substanties etcetera niet oorspronkelijk zo bedoeld waren. De architect van het huidige lichaam is de duivel. De Psalmen zeggen dat God de mens 'bijna goddelijk' had gemaakt in het paradijs, maar door de zonde kreeg de mens een gevallen lichaam.

De huidige mens heeft slechts één hart als een pomp van de bloedsomloop die voor het vervoer zorgt binnenin het lichaam. Dit hart staat onder zware druk en gunt de huidige mens geen leven boven de 100-120 jaar. Dit hart staat onder de vloek der aarde : 'Al zwoegende zult gij van de aarde eten, in het zweet uws aanschijns zult gij uw brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert, omdat gij daaruit genomen zijt ; want stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren (Genesis 3). De oorspronkelijke mens had in het paradijs meerdere harten, waardoor de druk niet op één hart terecht kwam. Door deze harten konden ze beter hun lichaam besturen en de koninkrijken waarover zij waren aangesteld (de dierenwereld en de plantenwereld). Er waren vele omlopen/ circulaties in

het lichaam die noodzakelijk waren om in het paradijs te kunnen leven. Deze circulaties werden afgebroken door de zondeval, en de verwijdering uit de hof. De harten, die de spil vormden van hun bijna goddelijke lichamen, werden uit het centrum gehaald, en kwamen onder de vloek der aarde, de drie-dimensionale realiteit waar de gevallen engelen en de duivelen over heersten. De gevallen harten werden beperkt tot plaatselijke uithangels zoals de geslachtsdelen, de tepels/ borsten (voedingsbronnen), de voeten, de navel, de handen, enzovoort. In het paradijs waren deze uitwendige delen verbonden met hun soortgelijke harten, en vervulden zij speciale functies.

Bij sommige engelen komen deze oorspronkelijke verbindingen nog voor. Zij hebben bijvoorbeeld een hart als een mannelijk geslachtsorgaan, waardoor er een soort verhardings-circulatie optreedt, waardoor steeds delen van hun lichaam hard worden/ zwellen voor een bepaalde vorm van immuniteit die in de hemelse gewesten belangrijk is. Omdat de kerk de leer van de engelen-anatomie zo verwaarloosd heeft zijn verschillende delen van die theorie nu te vinden in de Indische Mythologie. De verhardings-circulatie die goed werkt is een bewerker van onsterfelijkheid, onder invloed van Goddelijke hormonen die bekend staan als Amrita.

De verzachtings-circulatie in die engelenlichamen is genaamd SOMA, werkende door het hart in de vorm en functie van een voet. Ook de tepel was een hart met een eigen circulatie, zeer belangrijk voor het eindtijdlichaam. Onze reis is terug naar het paradijs, terug naar de meervoudige harten en circulaties. De huidige anatomie is een gevangenis. God zegt : 'Wordt hervormd door de vernieuwing van het denken.' Alhoewel wij zeker wel in scheppingswonderen geloven, moeten we ons toch realiseren dat de verandering begint in het geestelijke lichaam. Wel moeten we open blijven staan voor God die een nieuwe schepping maakt. Dit zal echt niet van de één op de andere dag gaan. God is geen tovenaer. God is meer een chirurg, en deze dingen gebeuren door heiliging heen, niet als een cadeau aan verwende kinderen.

Jezus heeft deze weg uitgelegd in zijn leven door de hemelvaart. Ook wij moeten hemelvaarders worden, willen wij deze dingen beerven. Wij behoren de voetstappen van Jezus te volgen. De wezens die verbonden zijn aan de hemelvaart zijn de Dakini's (hemelvaarders). Zij zijn de bewakers van de Amrita. De Apsara's zijn de bewakers van de Soma.

Ook de hand was een hart, als een vuist, met zijn eigen circulaties. De hand had een hele centrale positie, oorspronkelijk. En wat dacht je van het oog ? Het gevallen oog heeft geen contact meer met het ooghart, vandaar al het vleselijke, ondoordachte, vooroordelende gekijk, waarvan God zegt : 'Dat soort goddeloze, spottende ogen zullen in hun kassen zullen wegsmelten op de Dag des Heeren.' Het vrouwelijke geslachtsorgaan : zelfde verhaal.

Voor de heiligen in leven en dood : Deze harten zullen weer omhoog komen om hun posities in te nemen. Het vuisthart zal een belangrijke positie innemen om een paar belangrijke circulaties te herstellen. Gods Licht zal doorbreken.'

Het gaat vooral nu ook even om dit zinnetje :

'Bij sommige engelen komen deze oorspronkelijke verbindingen nog voor. Zij hebben bijvoorbeeld een hart als een mannelijk geslachtsorgaan.'

In de diepte van de grondteksten en hermitische geschriften komen we er op uit dat de mens meerdere harten had, die werkten volgens het principe van het geslachtsdeel. Deze harten werken vanuit de goddelijke verlamdheid. Eén zo'n geslachtshart is de schat van Korinthe. Wij mogen daarmee contact maken in de diepte van onszelf. Zo mogen we afstand doen van het eerste, opgeblazen Korinthe, en te komen tot het tweede Korinthe, tot de goddelijke kern, en vandaaruit zal het goddelijke zaad stromen.

Ook het Tweede Laodicea wordt opgeroepen om tot de wildernis van God te komen :

Het Woud des Heeren

1. De Tweede Paulus, apostel des Heeren en anfitaat, aan de heiligen van het Tweede Laodicea. De Heere zegent uwe harten. 2. De Heere kent dan uwe harten, en weet dat gij vol zijt van vuur en ijs. Ja, gij bent aangesteld als de mengers des Heeren in het Tweede Verbond en het heilige eeuwige evangelie. Weet dan, dat gij geliefden des Heeren zijt. 3. Maar enkelen onder u zijn lauw, en de Heere zal hen spoedig uitspuwen indien zij zich niet afkeren van hun boze wegen. 4. Gij weet dat ik vervolgd ben vanwege de wonden des heeren die ik draag, en dat gij ook reeds vertrouwd bent met deze wonden. 5. Draag hen dan diep in uw lichamen tot zuivering, want de Heere heeft u aangesteld Hem te dienen en Zijn geheimenissen te kennen. Hij zal u voeren tot het woud des Heeren, waar de zeven bliksemen des Heeren op u wachten. 6. Ja, de Heere zal u de tweede adelaarsvleugelen schenken, en gij zult uitzichten hebben. Gij dan zult aanschouwen de rijkdommen en wildernissen van de Heere die weelderig is, en Hem met het Gouden Zwaard zult gij kennen. 7. Ook hebt gij vernomen van Hem met het Bloedende Zwaard, en gij hebt uw bloed met Hem vermengd. 8. Ja, gij hebt deel aan de wijnen des Heeren en aan zijn zaad. Laat dan het kruid des Heeren uwen harten genezen, en zoekt de dingen die van binnen zijn. 9. Gij hebt enkelen onder u die in diepe zonden leven, maar de Heere heeft het reeds nog niet geopenbaard. 10. Wacht dan op het Woord des Heeren, en ziet wat Hij zal gaan doen. Groet hen die in verdrukking leven, en klem aan hen vast, opdat gij zalig zult zijn.

11. De Heere weet en ziet dan wat gij gedaan hebt voor de ouderen, en welk een hart gij hen toedraagt. En de Heere weet ook hoe gij de werken van een spottende jeugd haat. 12. Ja, de Heere heeft u voor Zijn aangezicht gesteld als zifters, en spoedig zal Hij u uitzenden om het kaf van het koren te scheiden. 13. Ja, ook hierin weet gij het lijden en het ijs te dragen, en struikelt gij niet tot in de binnenste duisternissen. 14. Ja, de Heere ziet de volmaaktheden onder u en is daar zeer over verheugd. Keert dan niet terug tot het eerste Laodicea, want de Heere zal u dan reeds spoedig slaan.

Dit stuk is ook terug te vinden in een oud manuscript van de Tweede Bijbel, als een bijgeschrift, het eerste hoofdstuk van II Laodicea, wat negen hoofdstukken heeft. Ook het Tweede Laodicea, de heilige kern van Laodicea, krijgt de adelaarsvleugelen, zoals de heilige vrouw in Openbaring, en komt tot haar schuilplaats in de wildernis. Hier zijn de uitzichten en rijkdommen van God.

In Openbaring 3 wordt Laodicea beschreven als de lauwe kerk, maar ook als een prosperity kerk. Zij worden opgedragen om ogenzalf te kopen. In het Eeuwig Evangelie zien wij aan het tweede Laodicea geschreven :

50. Hecht mijn ziel nu aan de Heere, opdat ik niet bezwijk. Ik dan zal bezwijken in de Heere, zoals ik elke dag sterf om uwentwille. 51. Ik verheug mij dan in het lijden dat ik om uwentwille aanvul aan het Koninkrijk Gods. 52. Zijn wij dan niet allen bouwers van het altaar door ons eigen bloed te geven ? 53. Daarom zij mijn hart niet bezwaard. Ik heb de goede strijd gestreden, en mijn ziel kijkt uit op de wouden van het tweede tot aan het woud des heeren. 54. Amen Metensia Matas, Maranatha, Tweede Christus kom. Tot het Tweede Maranatha zijn wij genaderd, en de openbaringen des Heeren zullen voortkomen als gedruis. 55. Wij ontvangen visioenen door het lijden en niet door drank. De wonden des Heeren zijn ogen geworden. Ik nu ben vol ogen, hebbende geen rust, daar ik dag en nacht zeg met mijn ziel : Heilig is de Heere, Heilig is Zijn Naam, laat het Tweede Koninkrijk komen, nu het eerste voorbij is gegaan. Grote Zegen heeft de Heere weggelegd voor hen die Zijn Tweede geboden bewaren. 56. En deze zaligheid is groter dan het eerste. Zou het toekomende van God dan geringer zijn dan dat wat alreeds geschied is ? De Heere bewaart dan het beste voor het laatst. 57. Zou dan het binnenste van God minder zalig zijn dan het buitenste ? Gij zijt dan genaderd tot het binnenste van God. Hij die Zich weldra opmaakt om te spreken. Ik zal de rest van Mijn

dagen verblijven in het Huis des heeren, om het tweede te doorvorsen. 58. Ik dan zal boven komen, om de monsters van beneden te kunnen zien. Ik dan zal de Heere dienen. 59. En ik zal één tong zijn met hen die met mij spreken. Wij zijn dan allen van één doel en één macht. 60. Niets zal ons scheiden van de macht van God. Dit zijn dan de woorden van de Allerhoogste door Zijn apostel en anfitaat de tweede Paulus. Zalig zij die deze woorden bewaren, doorgeven en doen. Amen Metensia Kabbernal. Hij komt spoedig. Ziet Hij staat aan de deur en klopt. Komt dan binnen in het Tweede Maranatha des heeren, opdat Hij maaltijd met u houde en u het koren des hemels laat zien. 61. Dagelijks brood heeft Hij u gegeven, van het verborgen manna. Gij hebt overwonnen, gij die in Hem blijft.

De ogenzalf wordt dus gekocht door het lijden, door ascetisme verkregen. Dit gaat over de terugkeer naar het kruis, de tucht, en de zelftucht. Zo ontvangen wij de ogen van God. Het tweede Laodicea is een profetisch geslachtshart, het ogenhart. De ogenzalf zelf is in het Aramees de tepel. Zo komen we tot Efeze, waar de beroemde tempel van Artemis stond met het beeld van de veelborstige Dame van Efeze, Artemis zelf, de Griekse godin van de jacht en de vruchtbaarheid. De Amazonen zouden de stad hebben gesticht. Ook waren daar de gladiatoren-graven. We hebben hier te maken met het tepel-hart, als een toerusting voor de oorlog. In de Inca mythologie is Mama Allpa de veelborstige godin van de vruchtbaarheid, en in de Azteekse mythologie was er de veelborstige zuigelingenboom waardoor kinderen ergens anders naartoe konden reizen in de zielenverhuizing. Tot Efeze werd gezegd in Openbaring : 'Wie overwint zal eten van de boom des levens.' Dit is in het Aramees de boom van de baarmoeder. Mama Allpa is de baarmoeder van de aarde. Het Tweede Efeze vertegenwoordigt dit deel. In de tempel van Artemis in Efeze was ook een ivoren plaat waarop een griffioen stond met de boom des levens, en behoorde tot de attributen van de Dame van Efeze. Efeze, de Amazonen-stad, is de plaats van de wedergeboorte, een van de grootste steden van de oudheid, met een fabelachtige status. De tempel van Artemis was één van de zeven wereldwonderen van de oudheid.

De Nieuwe Openbaring III, 5

Aan Efeze

6. Schrijf aan het tweede Efeze : Gij architecten van het huis Gods, gij hebt de bouwstenen van zijn nieuwe gemeente gelegd, en het kwade weggesneden. Gij haat het kwaad zoals de Heere het kwaad haat, en daarom heeft de Heer u een zuiver altaar gegeven. 7. Ook hebt gij Zijn ijs niet veracht, maar laat niemand zich opblazen in kennis. Legt u toe op de kinderlijkheid en het lijden, opdat gij uw zielen zult behouden in de dag des heeren. Die dag zal komen als een vuur. 8. Slijpt en wast uw kennis dan aan het kruis des heeren, zodat het u niet aangerekend wordt op die dag. Gij dan zult de vruchten des levens eten, indien gij de wortels van de boom kent. Zo zult gij zalig wezen en de Heere zal u Zijn steen op uw voorhoofd geven, en u laten eten van het allerheiligste manna. Dit dan is het Tweede Woord.

De wortels van de boom wordt vertegenwoordigd door het Tweede Korinthe. Dit zijn de voeten van de gemeente, ook als een hart, omdat alles door het lichaam heengepompt wordt. Efeze moet deze wortels leren kennen om daadwerkelijk de vruchten van de boom des levens te eten. Efeziërs is bekend om de beschrijving van de wapenrusting. In het Aramees is de vrouw het wapen. Efeze is de verbintenis met de heilige vrouw, met het wapen, of de wapenrusting.

Hoofdstuk 12. Jeremia In De Onderwereld

Majestueuze en hoogontwikkelde half leeuw, half rund wezens komen vrij wanneer de Aramese en Hebreeuwse grondteksten van het boek Jeremia (Yirmeyah) vrijkomen. In het Aramees begint het

boek met het vermelden dat het een tatoeage is, een inscriptie, als een huwelijks-contract van de profeet, de interpreteerder. Het woord van Yirmeyah is in het Hebreeuws de handelingen en de geboden van Yirmeyah, als een wetsboek. In de diepte is het het boek van bedreigingen en waarschuwingen. In het Aramees ook het oordeel en de uitspraak, en zelfs de 'materie' van de profeet. BAR, BER, en BRA betekent 'zoon', 'kind' en discipel. Hij komt uit het land van Benjamin, wat in de grondteksten ONDERWERELD betekent (ERETS). In de diepte betekent Yirmeyah het oprichten van een instituut, en ook 'neerliggen', en vallen, of uitvallen, als een goddelijke verlamdheid. Ook betekent het (heilige) lusten, honger, en (heilige) afgunst. Anatoth in het land Benjamin betekent : 'gebedsverhoring', 'antwoord op gebed', en in de diepere betekenis is het 'gemaakt tot antwoorden', van het woord ANAH. Hierin zien we een duidelijke gebondenheid en slavernij in de Geest, wat ook verderop ter sprake komt in het boek. Dit geschiedt door ANAH.

In de diepte betekent Benjamin 'zoon'. Tot zover de bespreking van vers 1. Nu gaan we naar vers 2 : In de grondteksten zien we dat de bedreiging van de Heere tot Yirmeyah komt. Dus alhoewel Yirmeyah een profeet is van de Allerhoogste, wordt hij door Hem bedreigd, maar hebben we wel te maken met een 'Hij' ? In het Aramees wordt de Heere stelselmatig MARYA genoemd, hetzelfde woord van de moeder van Christus, de moeder van God. Dit woord betekent 'owner', 'meesteres'. Wij hebben hier dus heel duidelijk te doen met de Heilige Geest, of met Moeder God. Benjamin behoorde tot Juda (samen met de stam Simeon). Juda betekent in de diepte : HET BELIJDEN VAN ZONDEN (YADAH), wat in nog diepere zin 'mannelijk geslachtsdeel' betekent (YAD), als een hand, het centrum van een wiel, het TEKEN (vgl. de Komst van Christus vanuit de stam van Juda). Ook wordt dit beschreven als 'verbindings-schakels'. Dan in vers 5 gaat het over de vorming van Yirmeyah in de buik. In het Hebreeuws is dat BETEN, wat plaats van honger betekent, en de diepte van Sheol, de onderwereld, het dodenrijk, of zelfs de hel. In diepte betekent dit 'hol zijn.' In het Aramees is dit de maag, de KRES of de KARSA, als de grootste voormaag van de herkauwers. Voordat MARYA, de Heere, hem vormde in de onderwereld, hel, maag van een rund, 'kende' Zij Yirmeyah, wat in diepte betekent 'yada', discriminatie, de druk van racisme. Natuurlijk moet dit een heilig racisme geweest zijn. De Moeder God verafschuwde het rijk van SEPTUS, waarin de man over de vrouw was gesteld, maar hier was MOEDER GOD over YIRMEYAH gesteld, dus op die manier zou er een soort van discriminatie, of onderscheid, hebben plaatsgevonden. MARYA betekent ook 'orde van hogere wezens'. Dan wordt de baarmoeder besproken, rechem, als een plaats van slavernij, als het geboren worden uit twee vrouwen. In het Aramees is dit een omheining. YIRMEYAH kwam hier dus uit voort, maar in het Aramees betekent dit 'verandering van status', verloren raken, wat een belangrijk onderdeel is in de oordeels-profetische roeping, en 'het herhalen', als een soort van herkauwen. Verder betekent het straffen en gestraft worden, getraind worden, ontmaskerd worden, naaktgemaakt, en dat is dan in het Hebreeuws 'gevangen genomen worden'. Ook in de Indiaanse mythologie betekent de baarmoeder en het geboren worden 'gevangen worden'. Yirmeyah wordt dan aangesteld als (oordeels)profeet, wat in de grondtekst betekent 'hij wordt verkocht' (als een slaaf), en uitgestrekt (NATHAN).

Yirmeyah wordt geheiligd, wat in het Aramees betekent 'ten huwelijk genomen' (als een heilig bruidschap). Hij zegt dan : 'maar ik ben maar een kind, een knecht, een slaaf, en daarom kan ik niet spreken.' Dat is ook omdat hij vanuit de leegte komt. Hij moet dus wachten op de vervulling van de Heilige Geest. Hij kan niets doen zonder God.

Dan in hoofdstuk 2 gaat het over ISRAEL (YISRAEL). YISRAEL is het andere deel, naast JUDA, van God's heilige volk, maar daar is de Heere dus helemaal niet over te spreken. In de grondtekst is YISRAEL het centrum van de verzameling van wijsheid (TEBUWAH), als de hoeksteen, als het voorhoofd, maar ook is het een vergif (klaarblijkelijk voor oorlogs- en jachtsredenen en medicinale redenen). Dan vraagt de Heere wat voor valsheden de clans, de stammen, in Hem hebben gevonden dat zij Hem hebben verworpen (vs. 5). In vers 6 gaat het over de uittocht uit Egypte, de exodus. MARYA, de Heere, installeerde sieraden, juwelen in de stam en bracht hen tot een hogere status.

Dit staat in de Aramese grondtekst gelijk aan de hemelvaart, 'ascensie'. En dat wordt tegelijkertijd duidelijk wanneer we zien wat het land van Egypte eigenlijk inhoudt, want dat is dus weer de ONDERWERELD in de grondtekst. In de Hebreeuwse grondtekst betekent EGYPTTE ook siege, burcht, isolatie, honger (TANTALOS), het verboden land (Vgl. de VERBODEN vrucht), en omheining (MATSOWR). Vervolgens zien we hoe MARYA hen leidde door de wildernis, het land van de bedreigingen, en door de woestijn (ARABA), het land van de bedekking met vachten in de grondtekst, van duisternis, en het donker worden, het land van de avond (ARAB), wat op de jacht duidt. In het Aramees betekent dit ook leegheid (HREB, HARBA). Ook werden zij geleid door het land van schaduwen, wat betekent : de neiging om weer te vertrekken (Vgl. Tantalos), en wat ook schild betekent, en weer donker worden en donker groeien. In het Aramees gaat het dan over het land waar geen man ter huwelijk wordt genomen. Dat zal dan het land van de AMAZONEN geweest zijn, waar mannen alleen goed waren als gevangenen en slaven, en waar elk huwelijk alleen maar een spot-huwelijk was, of schijn-huwelijk. Dit zijn allemaal gebieden in de onderwereld, zoals de grondtekst laat zien. Dan dreigt MARYA, de Heere, dat ze maar eens op de eilanden van de Kittiers moeten gaan (vs. 10). In de grondtekst is dit de plaats van honger (Tantalos), afgunst, lusten, vernedering, 'de plaats die hen laat neerbuigen'. In vers 12 wordt er dan opgeroepen om leeg te worden, tot de leegte te gaan in de grondtekst, en om je te hullen in verschrikkelijke vreze, want de duister gegroeide stammen, de met vachten beklede stammen van de jacht, hebben MAYIM, het goddelijke zaad, verlaten. Dit zaad komt van de fontein, wat een 'bron van het oog' is. MAYIM is de ogenzalf (melk en zaad). In de grondtekst is MAYIM zo krachtig, dat het opwekkings-kracht, opstandings-kracht, heeft.

Hoofdstuk 13. De Komst Van Orion In De Grondteksten Van Jeremia

In 4:28 staat er dat de hemelen rouw zullen dragen. In de grondtekst betekent dit : wachten op het einde van de Sabbath, de rustdag, de zevende dag. Het betekent donker groeien, en ook bedekt worden en gebrek hebben. De hemelen zullen jagen, in arbeid zijn, tot de rust hen terugroept. Zeven is het getal van de Sabbath, van de goddelijke verlamdheid, terwijl zes het getal is van de arbeid. God heeft de aarde in zes 'dagen' geschapen, zes tijdperken. Deze getallen hebben heel veel met elkaar te maken. De zes komt voort uit de zeven, de eeuwige Sabbath. Deze samenwerking heeft satan geprobeerd na te bootsen. De draak en het beest hebben zeven koppen, en daaruit voort komt het getal 666. Dan in het volgende vers, vers 29, gaat het weer over het teken, de Qeshet, de boog, te herleiden tot het oorspronkelijke, goddelijke, 'mannelijke' geslachtsorgaan. Dit teken zal verschijnen, en de boosdoeners zullen ervoor op de vlucht slaan. Dan in 5:16 gaat het over dat God een verre stam en natie over hen zal brengen. De pijlkoker is in de diepte van de grondtekst de 'necromancer', dit staat voor doden-oproeper, contact hebben met de doden. Dit is een pijlkoker met de instrumenten van God, als een open graf. Zij komen dus met het teken, als een oordeel over de boosdoeners in God's volk. De pijlen zijn dan het goddelijk zaad, de mayim. Dit verre volk wat over hen komt is de GANBAR of GANBARA in het Aramees, wat 'de gewapenden' betekent. In vers 17 brengen zij de honger en de verwoesting. In vers 19 gaat het over dat de boosdoeners van God's volk tot slaven worden gemaakt door de GANBARA die in ballingschap worden gedreven. In de grondtekst worden de boosdoeners van God's volk dan gedreven tot de ZARIM en de ZUWR, wat vrouwen van verre landen betekent. De boosdoeners van God's volk worden niet alleen tot slaven en ballingen gemaakt door de ZARIM en de ZUWR, maar ook moeten zij die vrouwen van de verre volkeren aanbidden. Wij hebben hier dus duidelijk te maken met Goddelijke vrouwelijke ordes uit de hogere hemelen die het afgefallen en afgedwaalde volk van God komen tuchtigen en straffen. De ballingschap vindt plaats in ERETS, wat de onderwereld betekent.

In vers 28 klaagt God erover dat er goddelozen onder zijn volk zijn die vet en glanzend zijn. In de grondtekst betekent dit ook overmoedig.

Vers 22 en verder laat zien dat zij van een verborgen plaats in de onderwereld komen, als een jagersvolk, naakt of halfnaakt. Zij komen in de grondteksten vanuit de heupen van de onderwereld, van de plaats waar het wapen is, van een zachte plaats of schacht, YAREK.

GANBARA, waar de ZARIM en ZUWR vandaan komen, is in het Aramees Orion. Het is de reus, de jager, de bewapende. De ZARIM en de ZUWR zijn dus verre vrouwenstammen uit Orion.

Om het afgedwaalde volk vatbaar te maken voor Orion, stort God een soort koorts uit : de CHEMAH (7:20). De CHEMAH dient het volk weer terug te brengen tot de goddelijke verlamdheid, de Heilige Rust (zeven), om vandaaruit de Heilige Arbeid te ontvangen (zes). De CHEMAH is dus een belangrijk instrument van de Heere, de heilige koorts, een heilige brug, om tot ontleding te komen. In vers 28 klaagt God erover dat de eeuwige tucht en kastijding als een lichaamsdeel is afgehakt. Dit lichaamsdeel is weer als een uiteinde, als een bron en een verbindingsschakel, het 'mannelijke' vruchtbaarheidsdeel waaruit de mens was opgebouwd. Dit lichaamsdeel, het teken, zou hen in de tucht houden. Het was een soort van heilig slavenimplantaat tot de dienst aan de Heere, MARYA. Dit zou weer terugkomen door de CHEMAH, de heilige koorts. Dan zou ook MAYIM, het goddelijke zaad, weer voortgebracht worden. In het Aramees staat er dat zij het vlees van een vrucht, en hun wapen, hebben verloren (PUEM). In vers 29 is de EBRAH, de heilige arrogantie van de Heere, tegen hen gekeerd. MARYA is gescheiden van haar volk (SBQ).

Dan in vers 30 gaat het erover dat het afgefallen volk het oog van God heeft verwond, mishandeld. Ook hebben zij afgodsbeelden geplaatst in Zijn huis in de onderwereld, in Zijn gevangenis (BAYITH). In het Aramees kan dit ook een stal betekenen, of een bijenkorf, een opslagplaats, 'plaats van de lever'.

In vers 31 gaat het over de strijdvelden van Tophet (BAMAH = strijdvelden), waar de rituelen van de kinder-gladiatoren werden gehouden, voor de afgoden. Tophet is de kinder-hel in de vallei van het klagen (BEN-HINNOM), waarin de kinderen zonen van de afgod werden. Ook veranderden kinderen hier in dieren. Daarom zegt vers 32 dat het een vallei van de slacht genoemd zal worden (HAREGAH). Tophet is de plaats van vuur, maar in het Aramees betekent dit vuur, de URIM, wat door de priesters gebruikt werd om te toetsen en om profetie te ontvangen. Wij komen dus tot Tophet voor dit doel. In vers 33 gaat het over de gevleugelde insecten (OWPH) die dan neerdalen voor de maaltijd. Zij komen vanuit de 'hemel', wat in het Aramees niets anders dan SIEGE betekent. De hemel was altijd gewoon een onderdeel of taktiek van de hel, van de onderwereld, als een leger, als een strategie voor inname. SIEGE betekent uithongering, omsingeling tot afzwakking, om de vijand te isoleren. SIEGE betekent belegering, een langdurige militaire blokkade, om zo de vijand uit te putten en in te nemen. Dat is de ware definitie van de hemel in het Aramees. Het is een onderdeel van de tucht. Ook de BEHEMAH komen vanuit de onderwereld voor deze maaltijd. In het hermitische geschrift : Terug naar de grondtekst staat er over de BEHEMAH :

'Het Rijk van de Behemah

Het is ons verteld dat we moeten groeien in het profetische. Als eerste moeten we profetisch leren leven totdat we daadwerkelijk 'de gave' hebben ontvangen, maar ook dan zijn we er nog niet. Na de gave moeten we ons uitstrekken naar de profetische bediening, en daarna het ambt. Veel profeten verzadigen zich helemaal in het ambt, en trekken niet meer verder. Ze hebben een bediening opgebouwd, misschien wel wereldwijd, en zijn nu zo accuraat en zo algemeen aanvaard en ingeburgerd dat ze tot het meubiliair van de kerk zijn gaan behoren, als inwonende geesten. Houd het dan echt allemaal op bij 'het ambt' ? Sommigen zijn er verzot op om voor hun naam 'profeet' neer te zetten, terwijl anderen die allang profeet zijn genoeg schijnen te nemen met het woordje

evangelist, bisschop of dr. Ze hebben me nogal een visite-kaartje opgebouwd. Oh ja, sommigen gaan nu voor het ambt van 'apostel', en sommigen zetten dit dan ook parmantig telkens voor hun naam, jaar in jaar uit. Om maar direkt met de deur in huis te vallen : bij het ambt houdt het niet op. Het is pas het begin. Wat komt er dan na 'ambt' ? Ambt klinkt nog allemaal erg aards op een bepaalde manier. In de hemel zijn we als de engelen, en gelukkig laat de grondtekst zien dat de hemel er al is en juist op ons wacht. Wij moeten de hemel bestormen en binnentrekken om zo een 'angelic' profeet te worden. Dan komen we geestelijk gezien a.h.w. in de kerken die boven zijn, de kerken der engelen, en brengen we daadwerkelijk de boodschap der engelen tot de mensen, en vertonen we het karakter en de vruchten der engelen. Zij die vastkleven aan het profetisch ambt en maar niet verder groeien worden op een bepaald moment 'verwerpelijk' in de ogen van God en zijn getrouwe profeten. Het gaat om doorgroeien en niet machtskluiterig te worden.

Maar ook in het angelische zijn we er nog niet. In het Oude Testament wordt er heel duidelijk gesproken over nog een tussenzone tussen God en de engelen. Een engel is 'malak' in het Hebreeuws, boodschapper, of ambassadeur. Ook wordt er gesproken over heerscharen of legerscharen, en in het engels over 'hosts', gastheren. Zo'n 'host' is in het hebreeuws 'tsaba'. Het is de personificatie van het leger, of de leider ervan. En de Heere heeft 'tsaba' over alles aangesteld, ook over de 'malak', de engelen. We maken dus onderscheid tussen malak-profeten en tsaba-profeten, tussen engel-profeten en host-profeten. Wij onderscheiden dus zes levels in het profetische. Het is niet de bedoeling dat we op menselijk vlak blijven functioneren, daarom is het een must om door te breken tot level 5 en 6.

Natuurlijk kunnen deze zogeheten 'hosts' ook vallen. Een gevallen 'tsaba' zal zich gewoonlijks in vormendienst verstoppen om zo zich te beschermen tegen de zware hartskrachten van hen die de Heere getrouw zijn gebleven. Zo'n gevallen heerschare of legerschare zal zich vaak verstoppen in de mode-wereld van de bedrieglijke uiterlijke krachten, en zal zich vooral veel mengen in 'leiderschap'. Het is een obsessie voor zo'n gevallen leider om nu bijvoorbeeld in de kerk die systemen en hiërarchieën van vleeselijk gezag uit te denken, en daarbij zal deze de engelen en met name de tsaba-bespreking zo veel mogelijk achterwege laten.

Een voorbeeld van grootscheepse gevallen tsaba-projecten is de Rooms Katholieke kerk en het hele pauselijke systeem waar ook de andere drie wereldkerken uit voort zijn gekomen. Het is een goddeloos banquet die ten doel heeft het hart van de ware gelovigen te verslinden.

Het verschil tussen God's wereld en de vleeselijke wereld is dat de wezens in God's wezen de diepte van de dingen laat zien, terwijl de vleeselijke wereld alles gesloten houdt en zich op de uiterlijke vorm richt in plaats van de opening. De vormen van God worden juist van binnen getoont, als een weg waardoor de geest zich kan ontplooien. Gods koninkrijk kent een zekere doorzichtigheid, terwijl de vleeselijke werkelijkheid zoveel mogelijk dingen aan de oppervlakte houdt. God bracht de lichten, de ma'owr, in het paradijs voor een heleboel functies. Ze brachten licht in zowel hemel als aarde, en brachten onderscheid. Natuurlijk zijn er ook gevallen lichten, en die richten zich dan op de vervalsingen van de geestesweg. Ze bouwen een valse aarde en een valse hemel met wegen daartussen. De hemel zelf is 'shamayim', als het ware de openbaring, maar er is dus ook een gevallen shamayim. Ma'owr is de weg naar shamayim, een weg waarover het profetische pad ook gaat. Ma'owr is de zevende trede op de profetische trap, en shamayim uiteindelijk de achtste, waar we boven alles naar moeten streven. Dit stijgt dus uit boven al het aardse leiderschap die juist een valstrik is voor de profeet.

Nog even alles op een rijtje :

profetisch leven
profetische gave

profetische bediening
profetisch ambt
profetisch engelenschap
profetisch hostschap
profetische ma'owr (geesteslichten)
profetische shamayim (hemel)
profetische behemah (paradijswezens)

Het woord 'behemah' wordt dan wel als 'vee' en 'wilde beesten' vertaald, maar wordt ook gebruikt voor 'oorspronkelijke' wilde mensen, of voor-mensen, het zogenaamde pre-adamitische geslacht. In het hebreuws is de 'dag', de 'yohme' een tijdperk, en op de zesde yohme, het zesde (her)scheppings-tijdperk werd de behemah, de wilde (waarschijnlijk cro-magnon/neanderthaler/homo sapiens), eerder dan de mens geschapen. Waarschijnlijk ging het dus om een half-mens, een prehistorisch mens. 'Nachash' wordt dan wel simplistisch vertaald in slang, maar betekent letterlijk 'tovenaar'. In Ezechiel 31 lezen wij wat die boom van kennis eigenlijk was : Het was het Assyrische rijk. Babylon zou dit rijk ten gronde brengen, maar we zien in de geschiedenis dat dit een hele strijd was, heen en weer. Babylon bereed het tweede beest, komende van de afgrond, en ze zouden elkaar beiden schade aanbrengen om zo beiden terug te vallen in die afgrond. Dit is het hele wisselwerksysteem tussen de evangelische wereldkerk en de pinkster wereldkerk, als voortvloeiende van de aloude roomse kerk en reformatorische kerk. Adam en Eva vielen ten prooi aan de schone belofte van het Assyrische rijk, het verkrijgen van macht door te beoordelen wat goed en slecht is aan de hand van een opgezet systeem. Het was het beeld van de Evangelische Wereldkerk die als tovenaar kwam opzetten en zo door het instituut God aan de kant zette. Eva had gemeenschap met deze tovenaar en baarde Kain, het beeld van de pinkstergemeente, de sneltrein naar het Babylonische Wereldrijk. Maar onlosmakelijk verbonden met de Wederkomst van Christus is het komende Profetische Wereldrijk. In dit wereldrijk zal de 'behemah' hersteld worden. Het paradijs herstellen is het uiteindelijke doel van de hemel. Hiertoe gebruikt de hemel het profetische om alles aan de voeten van Christus te onderwerpen. Het instituut is anti-profetisch, maar de behemah is het verwilderde, de kracht om los te komen van de gevaarlijke civilisatie. Zonder de behemah is het profetische niets.'

In het Aramees is de BEHEMAH de HAYEW(T)A, wat niet alleen maar vee en wilde dieren betekent, maar ook wezens die half mens, half dier zijn (zoomorfisch, wat betekent dat ze de eigenschappen en kwaliteiten van dieren hebben en daarin ook kunnen veranderen). Zij zullen dan verderop in vers 33 niet verjaagd worden. De BEHEMAH, de wilde mens van het voor-paradijs, zal dus terugkomen.

Hoofdstuk 14. Ezechiel En Het Geheim Van De Urim En De Behemah's

In Ezechiel 1:4, in de Aramese grondtekst kan vuur ook vertaald worden met de URIM, wat door de priesters werd gedragen om te testen en boodschappen van God te ontvangen, als een belangrijk orakel in de profetische bediening. De URIM komt vanuit een verborgen plaats. In het Aramees is de URIM de NUR of de NURA. Dan heeft Ezechiel een ontmoeting met de BEHEMAH, de zoomorfische pre-adamitische wezens met opstandingskracht. Zij lijken op Adam, op indianen, het rode volk, in de grondtekst. Zij dragen rokken, en zijn geketend. Ook dragen zij de tekens van de mannelijke vruchtbaarheids-organen van Adam onder hun rokken. Het symbolische getal vier wordt gebruikt, wat betekent 'vrouw met beest', de verbinding tussen de vrouw en het dierlijke. Ook betekent dit een vee-fokkerij en 'uitstrekken'. In de grondtekst zijn er tovermiddelen gebonden aan die rokken (CHABAR). De BEHEMAH zijn aan elkaar verbonden van vrouw tot zuster. Ze hebben

voeten als kalveren, maar in het Aramees zijn kalveren sterren. De voet kan ook vertaald worden met 'sandaal'. In het Aramees komen ze met een boot (GEB, GABBA, GAB), en met visgerei (GAP, GEAPPA). De rokjes beelden 'vroomheid' uit. Dan worden de linkerkant en de rechterkant besproken. In het Aramees is dit symbolisch. De linkerkant betekent dat zij komen als satan, de tegenstander, als een belemmering (SEMMAL(A), SMAL, SMALA). Deze komt om te verscheuren en om een muur op te werpen. Merk op dat de heerlijkheid van God in de grondtekst dus als 'satan' kan komen. Dit gebeurt in de grondtekst wel vaker. In de Joodse overlevering is Satan een agent van God die het volk komt testen, maar die dus eigenlijk hoopt dat het volk goed door die test heen komt, en niet aan zijn verzoeken toegeeft, een soort schijn-vijand dus. In de hermitische overlevering is het beiden. Er is zowel een goede satan als een slechte satan. Merk het onderscheid op !

De rechterkant staat voor de belofte (YAMMIR(A)). Zij gingen waar RUH, RUHA, ging. Dit was geheel binnen een profetisch visioen. Het betekent NIET alleen maar de Heilige Geest in het Aramees, maar ook de geest van de duisternis, en een (heilige) demoon. In de Griekse mythologie betekent demoon 'god' en 'intelligent wezen', en was er een onderscheid tussen goede demonen (kalo-demonen, eugatha demonen) en slechte demonen (kako-demonen), zoals er dus ook een onderscheid is in de grondteksten. In vers 13 wordt het nogmaals duidelijk dat zij de manifestatie van de URIM zijn, de profetische steen (NUR, NURA), als een lamp, fakkel (lamped(a)). Bliksem kwam voort vanuit de URIM om de tucht te brengen, om te trainen, instructies te geven, en ook om scheiding te brengen. In vers 15 zien we het wiel, rad, van het noodlot. Dit alles is de verschijning van de heerlijkheid van MARYA, de hogere goddelijke orde.

In het Aramees is de troon (KURSYA, KURSEAY) een aanlegplaats voor boten. In vers 24 is er veel lawaai van de MAYIM, het goddelijk zaad. Het is het lawaai van een kamp, een siege in het Aramees (belegering). In Ezechiël 2 : 1 wordt Ezechiël opgeroepen om een dienstknecht te worden (AMAD) aan de heilige voeten van MARYA, de Heere, zodat Zij tot hem spreekt (DABAR). AMAD is dus de sleutel tot het profetische woord, DABAR. In vers 2 komt RUH, RUHA, in hem, de heilige oergeest van de duisternis in het Aramees, geestelijk, als tegengesteld aan het materiele, en geheel binnen het profetische visioen. Door RUH, RUHA, komt SHAMA die hem gevoelig maakt voor de stem van MARYA, de Heere, en maakt dat hij daaraan gehoorzaamt, als 'horen en gehoorzamen'. SHAMA is de profetische leidraad die het Woord (DABAR) omzet in acties, als de kracht tot gehoorzamen. DABAR bestaat uit de geboden, waarschuwingen, bedreigingen, liederen en beloftes. Ezechiël wordt aangesproken als zoon van het rode volk (de tucht, het Oud-Amerikaanse, Indiaanse volk). Hij werd gezonden tot BAYITH, een gevangenis in de onderwereld, een stal, een bijenkorf, de opslagplaats van de onderwereld (de lever). Hij ontvangt een certificaat van scheiding, met zuchten en liederen daarop. God maakt hem heter en sterker dan de siege tegen hem, de bindingen.

Wanneer de grondteksten van Ezechiël besproken worden, komen er zwarte goddelijke wezens vrij met lange horizontale oren. Zij zijn hemelse ezels, de CHAZAQ, de opwekkers, waar ook het woord Yechezqel (Ezechiël, Jehezkel) vandaan komt. In 3 : 14 komt RUH(A) over Ezechiël en hij ging de BITTERHEID binnen, en de CHEMAH, de koorts. Het vruchtbare deel, in het Aramees : rinkelende bellen, kwam in werking in hem/ werd onder druk gezet (CHAZAQ).

3 : 15 Dan komt hij tot de ontmaskerde, naakte, ballingen (GOWLAH) van TELABIB, wat de geprezen opslagplaats van de vloed, van MAYIM, betekent, aan de brandende oer-rivier KEBAR (CHEBAR) van vermenigvuldiging, van het vele, om groot te maken (Aram.: NHAR, NAHRA, rivier van vuur). Aan deze rivier kreeg Yechezqel zijn openbaringen. Hij bleef afgezonderd daar, als een woesteling. God maakte van hem een TSAPHAH, een spion, in de onderwereld-gevangenis van YISRAEL. Hij kwam daar om YTB, YTIB, om te belegeren (besiege), om hen te bezitten, bezeten te maken, als een demoon. Zo diep ging dat oordeels-profetenschap.

: 22 Hij krijgt DABAR, het Goddelijke Woord, in de vallei (BIQAH).
YAD (het teken, het 'mannelijke' orgaan) begint te spreken, DABAR voortbrengende.

: 24 Hij moet zich opsluiten in zijn gevangenis in de onderwereld (BAYITH).

: 25 Daar zullen ze een gladiator van hem maken (ACAR).

Aram.: SR, gordels omdoen als een wapenrusting, gordels aan de lendenen, heupen, tot voorbereiding van de militaire dienst, verleid worden.

Dan volgt er een betoog wat duidt op scalpering (5, 6 : 3), het afsnijden van de hoogste top en het haar.

6 : 11 God haalt het volk neer door de scalpering, de honger en de koorts.

: 14 Door het teken, YAD.

7 : 21 Hun goden zullen gedreven worden in de handen van de ZUWR-stam, de verre vrouwen van Orion, als prooi.

: 25 De oogst-grijper komt, Qephadah (Heeft een zwart-paarse kap op). Dit is de verwoester.

8 : 16 Ze aanbidden een soort hagedis, zij aanbidden blond (geel) haar, het witte albino ras, gouden dingen, GELD in de Aramese grondtekst. Daarom rust God's toorn op hen. God laat dit aan Yechezqel als een grote gruwel.

Dan in hoofdstuk 9 gaat het over God's merkteken, TAV, ontvangen door klagen, kermen en zuchten over deze gruwelen. In hoofdstuk 11 worden de prinsen van het volk overgeleverd aan de ZUWR-stam, de verre vrouwen van Orion.

: 10 De scalpering.

: 17 Het land Israel, het voorhoofd van steen, het centrum van wijsheid, zal aan het heilige overblijfsel worden gegeven, het rode land Israel (Adamah), de verloren stammen, zullen vergaderd worden. Dit is het teken van de leeuw.

: 19 God zal hen een hart van vlees geven, het hart van BASAR (Aram.: BSAR, BESRA), van het mannelijk geslachtsdeel, als een bron.

Visoenen zijn de manier waarop Yechezqel zich door de onderwereld beweegt. Amos betekent de bringer van het merkteken (door branden of steken, piercen). In het boek Amos wordt de URIM telkens uitgezonden om oordeel te brengen. Salomo (Shelomoh, verbond van de vrede, compleet maken, veilig maken) begon met het bouwen van het huis van MARYA in de onderwereld, als een heilige gevangenis in de maand ZIF, wat helderheid betekent (I Koningen 6 : 1).

I Koningen 6 : 5 Tegen de muur van de heilige onderwereld-gevangenis bouwde hij bedden (YATSUWA), rondom het heilige der heilige (DEBIYR, het orakel, in diepte : waarschuwingen, bedreigingen, geboden, liederen, beloftes, oftewel het Woord van God, DABAR). En hij maakte beelden van TSELA om hen heen, de heilige ribben, 'mannelijke geslachtsdelen', heilige vrouwen, met wapens. In het Aramees is het huis van Salomo een stal.

6 : 23 Twee BEHEMAH'S zijn op de ark, als we de diepte van de grondtekst ontleden, ook in het Aramees, want zij worden de bewakers van Eden genoemd, dragers van de troon, zoomorfische goddelijke wezens die strijd- en jachttrokken droegen. Deze wezens zag Ezechiël ook, en komen hier weer terug (HAYEW(T)A'S).

Hoofdstuk 15. Het Geheim Van De Besnijdenis En Hoe De Urim En De Thummim Te Gebruiken

In het hermitische geschrift “Wijn uit de Scheur” staat geschreven over de besnijdenis :

'Als we het hebben over de Joodse Scheuring dan hebben we het niet alleen over de scheuring van het huis van David in een twee-stammenrijk en een tien-stammenrijk, maar ook de scheuringen daarvoor : Jakob werd door zijn zonde afgescheurd van zijn gezin en moest vluchten voor Esau. Jozef werd afgescheurd door de zonde van zijn broers. Mozes werd afgescheurd van zijn volk door Egypte, en we zien scheuringen tot aan het huis van David als een groot lijden van het volk, als een heilige besnijdenis. We zagen in het boek 'De Nieuwe Wijn' dat de Heilige Besnijdenis het Zegel van God is en op allerlei manieren kan komen. Ook zagen we dat de Heilige Besnijdenis een persoon is, een geheimenis van God, Zijn Hart. Wij moeten ons richten op de Besnijdenis van Christus die ons brengt tot de Heilige Besnijdenis in de geschiedenis van de Joden. Dit is waartoe het Bloed van Christus ons leidt. Ook wij gaan door scheuringen heen, en wij mogen daarin de Hand van God zien, de Heilige Besnijdenis. De Heilige Besnijdenis is het kloppende hart van het Kruis, die een relatie met ons wil. Zo kunnen we haar volgen over het pad van de Joodse Scheuring, helemaal tot aan de berg van Eeden. De scheuring is belangrijk geweest om ons harnas op te richten. Zorgvuldig zalft zij ons, en ent ons op de Joodse stam. Het is een snoei- en entproces. Als er één kruis is waaromheen alle kruizen draaien dan is het de scheur. Hierin staan de geschiedenissen van God en Zijn Volk opgetekend, als een vurige steen van het altaar van de godenberg. Wij hebben iets van die heiligheid gezien. Door de scheur kwam er verzoening, en uiteindelijk de nieuwe wijn. Ook wij mogen in deze wijngaard werken. De scheur leidt ons helemaal terug tot het altaar met de vurige stenen, door de Heilige Besnijdenis. Daartoe is Christus gekomen : Om terug te wijzen op de besnijdenis, het teken van het verbond met God.

Jesaja 6 : 6-7 - 'Eén der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had ; hij raakte mij aan en zeide : Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt ; nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend.'

De Heilige Besnijdenis wordt in Gods Woord het zegel en teken van gerechtigheid genoemd. In het Oude Testament lezen wij over de rechtsverkrachting. De Heilige Besnijdenis werd door afgodendienaars verkracht, dit teder wezen van Gods Hart. Door zonde werd zij verscheurd.

Als het volk van God de Heilige Besnijdenis weer leert kennen en haar aanneemt zal dat het begin zijn van het Vrederijk.

Jesaja 11 : 11,12,15,16 - 'En het zal te dien dage geschieden dat de Heere wederom zijn hand zal opheffen om los te kopen de rest van zijn volk, die overblijft in Assur, Egypte, Patros, Ethiopie, Elam, Sinear, Hamat, en in de kustlanden der zee. En Hij zal een banier opheffen voor de volkeren om de verdrevenen van Israel te verzamelen en om de verstrooide dochters van Jeruzalem te vergaderen van de vier einden der aarde. (..) Dan zal de Heere de zeeboezem van Egypte slaan en Hij zal zijn hand tegen de Rivier bewegen met de gloed van zijn adem, en Hij zal haar tot zeven beken uiteen slaan en maken dat men geschoeid daardoor kan gaan. Dan zal er een heerbaan zijn voor de rest van het volk, die in Assur overblijven zal, zoals er voor Israel geweest is ten dage toen

het optrok uit het land Egypte.'

De Heilige Besnijdenis is het heerlijkste deel van Christus, en bij machte ons verder los te kopen. Ook het Bloed van de Heilige Besnijdenis is om de toorn af te wenden (Exodus 4 : 24-26). Het is het Bloedende Hart van Christus. Willen wij van hart tot hart met Christus communiceren, dan door de heilige besnijdenis. De heilige besnijdenis zal de bedieningen herstellen en de engelenbedieningen. De Heilige Besnijdenis is onze banier, de brenger van de nieuwe wijn. Door een scheur in Davids Huis kwam zij binnen. Het is voor ons van belang die scheur te kennen, en die te dragen als een heilig harnas. Als er iets is wat ons behoort te leiden dan is het de Heilige Besnijdenis. De Heilige Besnijdenis zal onze zintuigen besnijden om ons binnen te laten gaan in een nieuwe dimensie, het voorportaal van het Vrederijk. Christus is een Wegwijzer, die wijst op de Heilige Besnijdenis die op de berg van Eeden troont. Zij die Christus blijven verafgoden, of de Heilige Geest, zullen door haar worden uitgespuwd. De Heilige Besnijdenis is het allerheerlijkste deel van God, Zijn Bloedend Hart, en het zegel waartoe wij aan Gods Toorn kunnen ontkomen en het kunnen afwenden. God haat de onbesnedenen en zal hen vernietigen. Laten wij niet lichtzinnig met deze dingen omgaan.

Wij hebben veel te danken aan Kores, de koning van Perzie, die door de profeten de gezalfde des Heeren werd genoemd om de Joden uit Babylonische Ballingschap te bevrijden. Perzie is de duisternis des Heeren, een schat waar de Joden nooit goed grip op konden krijgen. Toch was Perzie ook het tweede, Zilveren, Wereldrijk, en had ook een demonische vorst. Wij hebben de Zalving van Kores nodig voor de uittocht uit Babylon (Jesaja 45).

Jesaja 52 : 1,2 - 'Waak op, waak op, bekleed u met sterkte, Sion ; bekleed u met uw pronkgewaden, Jeruzalem, heilige stad. Want geen onbesnedene en onreine zal meer in u komen. Schud het stof van u af, welaan, zet u neder, Jeruzalem ; maak de banden van uw hals los, gevangene, dochter Sions.'

Jesaja 56 : 9,10 - 'Alle gedierte des velds, komt om te eten, alle gedierte in het woud. De wachters zijn blind, zij allen hebben geen kennis, zij zijn allen stomme honden, die niet kunnen blaffen ; dromend liggen zij neer, zij hebben de sluimering lief.'

Jeremia 7 zegt dat de afvalligen en afgodendienaars die hun kinderen door het vuur hebben laten gaan in het dal Ben-Hinnom zelf in deze plaats ten onder zullen gaan, terwijl hun lijken door het gevogelte des hemels en het gedierte der aarde gegeten zal worden. Ben-Hinnom is het moord-dal van de mensenoffers, oftewel de hel. Wij moeten de geesten van onbesnedenheid en afgoderij daar naartoe zenden in de Naam van de Heer. Alleen door de besnijdenis kunnen wij aan dit dal ontkomen. Als kind zijnde had ik verschrikkelijke nachtmerries over dit dal vol van gillende kinderen.

Net als Jeremia was ook Jesaja een profetisch strijder tegen Babel, maar Babel was niet het enige kwaad tegen het Joodse Volk uitgezonden. Later kwam het Romeinse, IJzeren, Wereldrijk, en toen was de ellende compleet. Door dit rijk werden de Joden verstrooid over de hele wereld, de zogenaamde Diaspora. Onder dit bewind en onder het afvallige Joodse bewind leden de apostelen. De geschiedenis van het Joodse Volk gaat diep, en we kunnen heen en weer gaan. Zoals we zagen in het boek 'De Nieuwe Wijn' worden we door de Zalving van Set ge-ent op de Zalving van Abel. Dit gebeurt door een snoeiing, maar zo komt de weg tot het pad naar de heilige berg van Eeden in zicht.'

Tot zover het gedeelte uit het hermitische geschrift 'Wijn uit de Scheur'.

In het paradijs was het geslachtsdeel 'besneden', had geen voorhuid. De mens werd gemaakt van BASAR, het 'mannelijke' geslachtsdeel, en ook de vrouw was hiervan gemaakt. Ook het hart moest

besneden worden, wat er ook op wees dat het hart eigenlijk een vruchtbaarheidsdeel was. Telkens weer wordt er in het Oude Testament het woord ERETS vermeld, waarin de Israëlieten zich bevonden. Dit betekent : ONDERWERELD in de grondteksten. Het heeft dus geen zin om jezelf letterlijk in de natuurlijke/ materiele wereld te besnijden. Wij moeten de besnijdenis in de geest ontvangen. Het is niet genoeg om een 'christen' te worden. Paulus zei dat wij door de besnijdenis van het hart (ook een innerlijk geslachtsdeel) Israëliet moesten worden. Dat gaat dus veel dieper. Wij moeten teruggaan tot de stammen, en daarop ge-ent worden. Dit gebeurt door de Geest, niet door de letter. Dit gaat dus om een extra ervaring na het ontvangen van de Geest. Het stopt niet met Pinksteren. Wij moeten terug naar de bron. Het is voor een christen belangrijk om een Israëliet te worden.

Het hermitatische geschrift 'De Nieuwe Wijn' zegt over de besnijdenis :

'De besnijdenis is erg bijzonder omdat ook Christus besneden werd, en wij als gelovigen besneden moeten worden naar het hart. Wij mogen ons uitstrekken naar deze Messiaanse Besnijdenis in de Geest, als een voorbereiding voor zoveel meer van de Geest. Er zijn zoveel dingen in ons leven die besneden moeten worden.

Men heeft mij weleens gevraagd : 'Broeder, wat is nu precies het zegel van God waarmee wij verzegeld moeten worden ?' Over dit verzegelings-proces kunnen we lezen in Openbaring en Ezechiël, en dit zal gebeuren door engelen. Efeze heeft het over de verzegeling met de Heilige Geest, maar er wordt in het Woord ook nog over een andere verzegeling gesproken. Die verzegeling is belangrijk, om zo aan de oordeels-engel te ontkomen. De verderf-engel zal een ieder overslaan die het zegel draagt.

Deut. 30 : 6 - 'En de Heere, uw God, zal uw hart en het hart van uw nakroost besnijden, zodat gij de Heere uw God liefhebt met geheel uw hart en met geheel uw ziel, opdat gij leeft.'

Romeinen 4 : 11 - 'Het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof.'

Romeinen 2 : 28-29 - 'Niet hij is een Jood die het uiterlijk is, en niet dat is besnijdenis wat uiterlijk aan het vlees geschiedt, maar hij is een Jood die het in het verborgen is, en de (ware) besnijdenis is die van het hart.'

Hier zien we dat de besnijdenis nog steeds geldt, en dan niet de letterlijke besnijdenis, maar de geestelijke vorm. Dit wordt het zegel van gerechtigheid genoemd, het zegel van God. Het getal van die verzegelden vinden we in Openbaring 7 : 144.000 verdeeld in 12 delen van 12.000, en dezen komen alleen uit de Joodse stammen. De definitie van een Jood is dus hij die de geestelijke besnijdenis heeft ontvangen.

Ezech. 9 : 4 - 'En de Heere zeide tot hem : Trek midden door de stad, midden door Jeruzalem, en maak een teken op de voorhoofden der mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die daar bedreven worden.'

Alleen door zuchten en kermen, door onze tranen, zullen we deze besnijdenis ontvangen, door

onderscheiding. Dan lezen we verder dat God een oordeel over de tempel brengt. Is de kerk vandaag Joods ? Neen, zij is Rooms, omdat zij met Rome de Joodse wortelen heeft afgesneden en zich heeft neergezeteld op het heidense kerkelijk jaar. Deze feesten en rituelen werden ingesteld om de Kerk één te maken met de Staat, in de tijd van het Romeinse Wereldrijk, oftewel het ijzeren rijk, door Daniel als een verschrikkelijk beest beschreven. Het beest had ijzeren tanden en koperen klauwen. Dat koper wijst nog enigszins op de Griekse verbinding, het Griekse fundament, oftewel het derde wereldrijk. Het vierde, Romeinse, wereldrijk vloeide over in een rijk deels van ijzer, deels van leem, oftewel de Roomse Kerkstaat waaruit de hedendaagse gevestigde kerkrichtingen zijn voortgevloeid, door Daniel beschreven als de voeten en tenen van het beeld, een rijk tegen zichzelf verdeeld. Deze tien tegen zichzelf verdeelde tenen worden ook als tien horens beschreven, tien koningen. Niet alleen Daniel had dit visioen over de tien horens, maar ook Johannes op het eiland Patmos. Hij beschreef de tien horens in die tijd als 'tien koningen die nog geen koningschap hadden ontvangen.' Hij sprak over een tijdperk in de toekomst, het tijdperk van de gevestigde kerken. In hun oorlog tegen het Geslachte Lam (het kruis en de armoe) zijn ze één van zin. Eerst zien we dat de koningen hoererij plegen met de Grote Hoer, maar daarna zullen ze haar haten en haar vlees naakt eten, om haar daarna te verbranden. De gevestigde kerken ontkennen namelijk ook min of meer hun Romeinse wortels, en hun verbintenis met Babylon. Daniel spreekt over een elfde hoorn die vanuit de tien horens komt opzetten, en die daarbij drie horens uitrukte. Wat zou die elfde hoorn betekenen ?

Romeinen 2 : 29 - 'De (ware) besnijdenis is die van het hart, naar de Geest, niet naar de letter. Dan komt zijn lof niet van mensen maar van God.'

Na 2000 jaar christendom leeft een groot deel van de wereld nog steeds in diepe armoede. Voor een christen is dat niet iets om trots op te zijn. Hij kan dansen in zijn kerkje, de Heere loven en prijzen, maar hij gaat aan iets voorbij. Hij kan 'algemeen aanvaard en erkend' zijn, ingeschreven bij één of andere vergadering van kerken, gedoopt zijn in de Heilige Geest, maar hoe komt onze lof van God en niet van mensen ? Door de besnijdenis, het eindtijd-zegel van God. Hoe worden wij ge-ent op de twaalf Joodse stammen om zo het beest te overwinnen, als losgekochten van de aarde ? Door de besnijdenis. En zo kunnen wij God waarlijk liefhebben zoals we zagen in Deuteronomium 30. De besnijdenis rekent af met het egocentrische christendom, en verbindt ons tot een waarlijk verbond met God. Door deze geestelijke besnijdenis te ontvangen wordt het voor ons mogelijk onberispelijk te staan voor God, vrij van leugens, onbevlekt en maagdelijk (Openb. 14.).

De rituelen van het Oude Testament wijzen op diepe geestelijke waarheden. In de Eindtijd wijst God zijn vinger weer op het Joodse als een geestelijke realiteit, en op het zegel der Joden, oftewel de besnijdenis. We zien dat dit zegel een zegel en wapen van gerechtigheid is, om te ontkomen aan het oordeel van God en aan het beest en zijn merkteken. Het symbolische getal van het zegel van satan is 666, maar het symbolische getal van het zegel van God is 144.000. We hebben gezien dat dit telkens 12.000 van de 12 Joodse stammen zijn. De valse kerk, de tien tenen van het beeld, de tien horens van het beest, oftewel tien koningen, hebben gehoereerd met de Grote Hoer der aarde, oftewel de wereldrijken, zij die het koningschap over hen heeft. De Romeinen hebben stap voor stap de kerk van de Joodse Fundamenten losgesneden voor dit doel : de kerk als symbool van aardse macht, als de dienstmaagd van Mammon, de geldmarkt. Het is treurig dat de gevestigde kerken vaak meer op hebben met het Romeinse Fundament dan met het Joodse Fundament, en zo de Besnijdenis in een ver hoekje hebben gedrukt. Onze geest moet de besnijdenis ontvangen, om zo zuiver te worden. Daarom is het streven naar de Geest alleen niet genoeg. De Geest is uitgezonden om Christus te verheerlijken en op Christus, die de wortel van David is, oftewel de Schatkamer van het Oude Testament, te wijzen, zoals het Woord van God zegt. De Besnijdenis was het verbond tussen Abraham en God, als een Middelaar. De aardse besnijdenis is vervangen door de geestelijke besnijdenis, maar nog wel van levensbelang. Het is het Zegel van God. Kent u de twisten tussen de broeders over wat de Heilige Geest hen heeft 'verteld' ? We zouden er boeken over kunnen

schrijven. Stookt de Heilige Geest soms ? Fluistert de Heilige Geest de één dit in en de ander dat ? En dan is er vaak ook nog een derde die het weer anders heeft gehoord, en zo ontstaan de vele kerken, en worden de kerkoorlogen in stand gehouden, allemaal onder het vaandel van 'De Heilige Geest'. Hoe dat kan ? Och ziet u, ze hebben hun geest niet laten besnijden. Zonder de besnijdenis en het Joods worden staan we nog steeds op Romeinse Fundamenten en zijn wij niets dan gladiators van het beest. Maar hoe ontvangen wij dan het zegel van God, de besnijdenis ? Door uit Babylon te gaan, de Romeinse fundamenten af te laten kappen, en met de Heilige Besnijdenis om te gaan als met een Persoon. Er is geen Geest zonder de Heilige Besnijdenis. Wij moeten ons niet richten op de aardse besnijdenis, maar op het geheimenis van de hemelse besnijdenis, de Heilige Besnijdenis. Die Besnijdenis moeten we ontvangen om waarlijk Jood te worden en ge-ent te worden op de edele olijf. Die dingen werken niet automatisch. Wij moeten de Heilige Besnijdenis aanbidden. Zo komen we veel dichterbij Gods kern dan zomaar vaag God te lofprijzen en verder onze eigen weg te gaan. De Besnijdenis rekent daarmee af.

Wij moeten de Heilige Besnijdenis in alle delen van ons leven uitnodigen, net zoals we eerst met de Geest deden. Ons verstand moet besneden worden, ons geweten, ons gevoel, onze ziel, en zoveel meer delen. Zo kan Gods zuivere liefde door ons heenstromen, en kunnen wij werken in de wijngaard. De Heilige Besnijdenis richt ons weer op persoonlijke heiliging, en niet op projectie tot het telkens maar weer offeren van onze broeders en zusters aan onze theologieën en dromen. Door de Heilige Besnijdenis worden wij waarlijk met Christus, de wortel van David, verbonden, en zal Zijn Bloed door ons stromen tot het doen van grote werken. Ook zal er door de Heilige Besnijdenis ware eenheid en verzoening komen. Wij mogen bidden tot de Heilige Besnijdenis, want zij is het geheimenis van Christus. De Ware Heilige Geest zal ons altijd leiden tot die besnijdenis, om Christus te verheerlijken, zoals het Woord van God zegt.

Filippenzen 3 : 3 - 'Wij zijn de besnijdenis die door de Geest Gods Hem dienen, die in Christus Jezus roemen en niet op vlees vertrouwen.'

De besnijdenis rekent af met het vlees en het gehang aan mensen. Wij moeten zelfs als de besnijdenis zijn. Dit is waartoe Gods Geest leidt.

Kolossenzen 2 : 11 - 'In Hem zijt gij ook met een besnijdenis die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes in de besnijdenis van Christus.'

Wij moeten ons richten op de besnijdenis van Christus, als een belangrijk heilsfeit, om zelf ook besneden te worden, om zo ons oude leven, onze oude natuur, af te leggen. Die kracht, dat wapen, vinden wij dus in de besnijdenis van Christus. Het is een belangrijke kracht, een belangrijke persoon, waar we ons op moeten richten. Deze Goddelijke Persoonlijkheid was door God opgesteld als een Middelaar, maar wat hebben wij met deze Middelaar gedaan ? Laten we ons in tranen en smekingen keren tot de Heilige Besnijdenis en haar vragen ons te vervullen. Alleen zij kan ons terugbrengen tot het Joodse Fundament zoals het Woord zegt.

De Heilige Besnijdenis is het snoei-proces in ons. Dit is eeuwig en permanent. Omdat we dag en nacht door verkeerde invloeden worden aangevallen, en nog zoveel rommel in ons hebben moet de Heilige Besnijdenis voortdurend in ons actief zijn, opdat we niet misleid worden en niet zondigen. Onberispelijkheid is het doel van de besnijdenis in ons, het zegel van God, zoals we lezen in Openbaring. We hebben de Heilige Besnijdenis in ons nodig als een harnas tegen hoererij, om ons in maagdelijkheid te bewaren, om zo onbevlekt voor de Heere te staan. De Heilige Besnijdenis is het Hart van God, en behoort ook zo aanbeden te worden. Het is een belangrijke kracht en persoon in het Heilswerk. Buiten de Heilige Besnijdenis om is er geen Bloed van Christus, en geen Geest van Christus. De Heilige Besnijdenis is onze wapenrusting en geloofsrusting. Door haar wandelen wij, en door haar handelen wij. De Heilige Besnijdenis leidt ons denken, beschermt ons denken, en

zo ook ons gevoel en onze verlangens. De Heilige Besnijdenis dringt diep door tot ons hart, wanneer wij haar toelaten, en een relatie met haar aangaan. Wij hebben het Hart van God nodig, het geheim van de wijngaard. De Heilige Besnijdenis zal uiteindelijk de nieuwe wijn brengen, en deze wijn zal zuiver zijn. Op Golgotha werd Christus besneden, en zo hoeven wij ook niet bang te zijn voor het lijden, wanneer wij wandelen in de Heilige Besnijdenis. Alles zal zijn tot het dragen van meer vrucht. Tot de verbinding met het Hart van God. Laten wij dit Hart aanbidden en aanroepen. De Heilige Besnijdenis zal ons leiden uit de woestijn tot het Beloofde Land, de Oase. Dit is de bloeiende woestijn, en de bloeiende wildernis, oftewel de edele olijf. De kern van Christus is de Heilige Besnijdenis, de wortel van David, datgene wat God aan Abraham gaf. De Zondvloed was een grote besnijdenis der aarde, en na de zondvloed plantte Noach een wijngaard en hij werd dronken van de wijn, en ontblootte zich in zijn tent. Dit is een beeld van de reine wijngaard door de besnijdenis, en door deze besnijdenis mogen ook wij tot de wijngaard van Noach komen. Het is een prachtig beeld : De besnijdenis heeft tot doel ons een heilige dronkenschap te geven om ons zo in contact te brengen met het goddelijke. Drinken wij van de wijn der onbesnedenen, dan zullen we ten prooi vallen aan de Hoer van Babylon en al haar dronkenschappen (Openbaring 17-18). Noach was één van de eerste patriarchen waaruit het hele menselijke geslacht is voortgekomen. Cham zag zijn vaders naaktheid en werd het beeld van de overmoedige, waarop Noach hem vervloekte. Noach gaf zijn zegen aan Sem, die achterstevoren in de tent ging om de naaktheid van zijn vader met een mantel te bedekken. Sem werd de geslachtslijn van Abraham en Christus, oftewel de geslachtslijn van de besnijdenis. Deze geslachtslijn werd dus bepaald door de gebeurtenis omtrend de wijngaard van Noach, en is vandaag de dag nog steeds van belang. Door Sem worden wij ge-ent op die wijngaard, en niet door Cham. Cham was vervloekt door Noach vanwege zijn overmoedige daad, en vanwege zijn roddel, en bracht Kus voort. Kus bracht Nimrod voort, de stichter van Babel waar het allemaal misging. De geest van Cham heerst vandaag de dag nog steeds in de kerk. Het is het typische 'ogenwerk' in plaats van het zien door de geest. De Heere wil niet alleen onze oren besnijden, maar ook onze ogen. De Geest van Sem draagt de wijngaard van Noach, en die wijngaard staat buiten de stad, buiten de legerplaats.

Hebreeën 13 : 11-14 - 'Van de dieren waarvan het bloed als zondoffer door de hogepriester in het heiligdom werd gebracht werd het lichaam buiten de legerplaats verbrand. Daarom heeft ook Jezus ten einde zijn volk door zijn eigen bloed te heiligen, buiten de poort geleden. Laten wij derhalve tot Hem uitgaan buiten de legerplaats en zijn smaad dragen. Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige.'

Het was een groot lijden voor Noach dat zijn zoon hem naakt zag en het vervolgens aan zijn broers vertelde. Sem en ook Jafet troostten hun vader, maar het kwaad was al geschied. Zo heeft ook de kerk in haar overmoed naar de naaktheid van God gegrepen en misbruikt. De vloek over Cham rust ook op de kerk, en zij zal een knecht zijn van Sem (en ook van Jafet). De kerk zal net als Cham een knecht der knechten zijn.

De Heilige Besnijdenis is een sprekend verbond. Fundamenteel voor profetie dus. Willen wij onze profetie laten besnijden ? De Heilige Besnijdenis rust ons toe, snoeit ons, opdat we meer vrucht dragen en de gaven vermeerderen en heiliger worden. Ook zuiver apostelschap komt hieruit voort en de verdere bedieningen. Hebben wij het Hart van God al ontvangen ? Hiertoe moeten we tot de Wijngaard van Noach komen. Noach kwam voort uit de geslachtslijn van Set, een zoon van Adam en Eva die in de plaats kwam van Abel. Abel was een schaapsherder en was door Kain vermoord. Kain was een landbouwer. God nam Abels offers wel aan, en die van Kain niet. Abel offerde schapen en Kain vruchten. Waarom nam God wel een bloedoffer aan ? Omdat dit doorverwees naar het offer van Christus. Er moest bloed vloeien. Het was een beeld van de besnijdenis. Uit jaloezie bracht Kain Abel om. Kain zal allerlei beschavingen hebben voortgebracht die bij de zondvloed weer ten onder gingen. Maar God ging door met de geslachtslijn van Set, de plaatsvervanger van Abel. Op deze lijn plaatste God de besnijdenis. Door Set ging de Zalving van

Abel dus niet verloren. In het begin van Genesis lezen we heel duidelijk over een overgangsfase. De mens werd uit het hemelse paradijs gejaagd, en kwam langzaam tot de dimensie waarin we ons nu bevinden, de materiele dimensie. Ik geloof dat dit een proces is geweest. In het begin was Eeden nog gewoon zichtbaar, ook al waren ze verjaagd. Kain ging bijvoorbeeld ten Oosten van Eeden wonen. Omdat de mens nog steeds in die overgangsfase zat, in het gebied tussen het paradijs en de huidige 'aarde des doods', oftewel de lagere aardse gewesten, kon de mens nog steeds erg oud worden. Adam werd bijvoorbeeld 930 jaar oud, en Set 912. In Genesis 6 zien we een groot keerpunt. Gevallen engelen kregen meer en meer grip op de gevallen mensheid, nu hun gebieden steeds meer met elkaar versmolten, en hadden gemeenschap met de dochters der mensen. De mens begon 'vles des doods' te worden, en begon mannen van naam voort te brengen, reuzen. Toen legde God hen een limiet op van 120 jaar, en God vaagde door de zondvloed de laatste resten van het paradijs weg.

Het scheen dat er in de hof van Eeden ook demonen leefden als dieren, bijvoorbeeld de slang. Toen Adam en Eva hadden gezondigd maakte God voor de mens klederen van vellen. Hij heeft hiervoor geen onschuldige dieren genomen, maar demonische dieren, min of meer gevallen dieren die ook klaarstonden, net als de slang, om de mens te verleiden. In de tijd van Abel waren ze nog steeds in een tussengebied met geestelijke wezens, en Abel offerde alleen de demonische, gevallen schapen. In het paradijs hadden Adam en Eva de opdracht om over de dieren te heersen. God wist dat er ook demonische dieren waren, als overblijfselen van de eerste aarde, en wilde Adam en Eva maken tot jagers. Zo konden ze ook zorg dragen voor de paradijselijke dieren. Kain was voortgekomen na de val van Adam en Eva, en was een zoon van de slang. Voor de overgangperiode is het voor ons van belang om ons te enten op Set, want deze leidt tot de Zalving van Abel.

De Heilige Besnijdenis beschermt ons tegen demonen, en rekt ook met demonen af. De Heilige Besnijdenis zal ons reine oorlog laten voeren, en reine jacht, en niet schuldig laten staan aan het vergieten van onschuldig bloed. Door de bovengenoemde geslachtslijn zal de Heilige Besnijdenis ons terugleiden tot het Paradijs, ja, tot langs de cherubs met de flikkerende zwaarden heen. Alleen zij die dit zegel dragen zullen toegelaten worden, terwijl de aarde des doods, de gevallen en vervloekte aarde zal vergaan door een zondvloed van vuur. De Heilige Besnijdenis bouwt een nieuwe ark, niet door mensenhanden gemaakt, en er ook niet door bestuurd. Het zal een ark zijn van heilige jagers en heilige oorlogvoerders, die geleid worden en vervuld zijn door de Heilige Besnijdenis.

De geest van Kain is de geest van landbouwers die geen bloed vergieten, en uiteindelijk het bloed van hun eigen broeders vergieten. Komt u dit niet bekend voor als u naar de kerk kijkt? Een gebrek aan geestelijke oorlogsvoering zien we daar, en daardoor een overvloed aan vleselijk, broederlijk gevit. Dit is de geest van onbesnedenheid. Laat de kerk teruggaan naar het altaar van besnedenheid om daar zichzelf te offeren. De Heilige Besnijdenis is een teken van hoop. We kunnen het pad van Christus bewandelen, op weg naar de onberispelijkheid, als wij maar 'in' de Besnijdenis van Christus blijven, ons daaraan vasthouden, en dan zal zij ons vasthouden. Door de Besnijdenis van Christus werken de zalvingen, worden zij gezuiverd en zuiver gehouden. Dit is een belofte voor ons. Deze Besnijdenis kwam voort vanuit de velden van Abel. Ook wij kunnen door die Besnijdenis terugkeren tot de velden van Abel om zo zuivere offers te brengen, en zullen zo die verschrikkelijke geest van Kain verslaan. Wij mogen de Heilige Besnijdenis hiertoe aanroepen. Zij zal ons voorbereiden op de jacht en de oorlogsvoering in dit tussengebied, om zo de weg tot het paradijs te banen. Ook in het paradijs zelf hebben wij dus deze strijd te voeren. Kennen wij al de gevaren die op de loer liggen? De Heilige Besnijdenis wil ons verstand verlichten in wijsheid en kennis, door de profetische ingevingen van God, en door de gave van onderscheiding. Zonder de Heilige Besnijdenis is er geen onderscheiding en zijn wij ten dode gedoemd.

De Heilige Besnijdenis is degene die ons zalft. Er is geen andere manier. De Heilige Besnijdenis is

degene die ons aan God verbindt. Zonder de snoeiing maken wij geen enkele kans. Ook is dit geen eenmalig iets. Het zal in ons moeten wonen en werken, tot in alle eeuwigheden, permanent. Ook zal de Heilige Besnijdenis ons tot nieuwe talen en tongen leiden, waardoor we in geheimenissen met God spreken.

De geest van Kain is een verschrikkelijke geest, de slayer der broeders, omdat hij de duivelen niet wilde bestrijden. Als wij niet aan territoriale oorlogsvoering willen doen, en ons niet verder willen laten harnessen in het exorcisme, dan lopen we het gevaar door deze geest behekst te worden, en zo van hem een gladiator en slaaf te worden, om zo door de zondvloed van vuur ten onder te gaan. De Geest van Set strijdt tegen deze geest. Wij moeten de Heilige Besnijdenis vragen om ons te enten op de boom van Set, op zijn edele olijf, om aan dit kwaad te ontkomen. De pinksterbeweging is inmiddels ver afgedwaald door de geest van Kain, alhoewel we blij mogen zijn met de vele gemeentes die meegaan in de stroom van Territoriale Oorlogsvoering, en een dieper genuanceerd exorcisme. Er is een strijd gaande om de zielen van de broeders en zusters, voornamelijk ook in pinksteren, en ik wil u oproepen om voor hen te bidden. Verbreekt u dan de geest van Kain, en roep om de Zalving van Set, de plaatsvervanger van Abel, want er is een oorlog gaande. Eenparig kunnen wij in de Zalving van Set de geest van Kain een halt toeroepen. Zo kunnen we ook de overmoedige geest van Cham een halt toeroepen. Hiertoe is de Zalving van Sem uitgezonden. De geest van Cham bevindt zich ook diep in het lichaam van de pinksterbeweging, in de vorm van oeverloze lofprijzing, wereldsgezindheid en roddel. Prijst God voor hen die deze geest al hebben onderkent en de strijd tegen dit venijn zijn aangegaan. Laten wij ook hiervoor de Heilige Besnijdenis aanroepen.

Wij mogen de Zalving van Sem krachtig aanroepen om ons zo te bewapenen, zodat de doorstroom van de Heilige Besnijdenis sterk blijft, en zo ook van het Bloed van Christus. De Zalving van Sem kan ons ook terugbrengen naar de Zalving van Set en ons zo enten op Abel. Abel is een belangrijk aartsvader in het geheel, en door zijn dood heeft hij de weg tot het paradijs wederom gebaad, als een prachtige typologie van Christus die ook door zijn broeders werd omgebracht omdat die geen geestelijke maar aardse oorlog wilden voeren. Ze hoopten namelijk dat Christus was gekomen om de Romeinen een kopje kleiner te maken. Ook werd hij door zijn broeders vermoord vanuit de Kain-jaloezie. Christus was door God aangenomen en gezalfd, en zij niet. Christus was als een tweede Abel. Judas was de tweede Kain. De opgestane Christus was de tweede Set.

In deze dagen wordt de Zalving van Abel hersteld, de heersersstaf tussen de voeten van Juda, oftewel de herdersstaf, en dit is dan de elfde teen van Christus, in tegenstelling tot de elfde teen van het beeld van het beest. Deze staf tussen Juda's voeten is geheel van ijzer, en niet deels van leem. Het is de staf van Christus waarmee hij de heidenen zal hoeden en slaan, zoals we lezen in Openbaring. En een ieder die overwint zal deze staf dragen. Abel was niet alleen schaapherder, maar ook slager en jager, zoals we lezen. Hij leefde in de tussenfase waarin de mensen de leeftijd van bomen bereikten, en waar alles nog onder de schaduw van het paradijs was. Alles was hier min of meer nog geestelijk, vlees van een hele andere glans. Door deze elfde teen zal de elfde teen of horen van het beest ten onder gaan. Nog steeds weten we niet wat die elfde horen precies is. De horen heeft ogen en een mond van grootspraak, zoals we in Daniel lezen. De horen voert strijd tegen de heiligen en overwint hen voor een tijd lang. De horen was eerst klein, maar daarna leek hij groter dan de anderen. Wat of wie is die horen? Feit is dat hij door de Zalving van Abel, door de Heilige Besnijdenis verpletterd zal worden.

In Ezechiël 28 lezen we dat Eeden eerst de woning was van engelen, en dat daar een berg was genaamd de berg der goden. De vorst van Tyrus is een gevallen cherub. Dit figuur wordt beschreven als wijzer dan Daniel, en dat er geen geheim voor hem verborgen is. Door zijn wijsheid en inzicht heeft hij zich een vermogen verworven en goud en zilver verzameld in zijn schatkamers. Als zakenman is hij een natuurtalent. Door het onrecht van zijn koophandel heeft hij zijn

heiligdommen ontwaard. Deze geest werd op de aarde geworpen als 'een schouwspel voor koningen'. Tyrus wordt de koopstad der volkeren genoemd. Deze geest kent alle uithoeken van Eeden en die dienen wij te verslaan. Hij houdt de fundamenten van Eeden, van de voortijd, verborgen. Ook deze koopgeest zit diep verborgen in de gevestigde kerken vandaag de dag, om ons tegen te houden op onze reis naar Eeden. Het merkteken oftewel het zegel van het beest is 'kopen en verkopen', maar het zegel van God is de Heilige Besnijdenis. Dat is het merkteken van God : 144.000. De valse kerk heeft van het geloof een handel gemaakt, en dat begon al bij de Rooms Katholieke kerk. Zo werd de kerk een slaaf van Mercurius, de Romeinse god van de handel, die nauw verbonden is met de vorst van Tyrus. Maar bij de heilige Besnijdenis werkt het niet door geld, maar door heiliging. Door heiliging krijgen we deel aan de dingen van God, door reiniging, door geestelijke oorlogsvoering en jacht, en niet door handel. Daar waar we door geld ineens deelkrijgen aan de dingen van God, zoals we in de Prosperity Beweging zien, en ook in de traditionele Pinkster Beweging, daar komt de geest van hoererij binnen die ons op een gruwelijke manier knecht. De hoeren in de geestelijke wereld zijn slavenmakers, en dat allemaal door aards geld. Het is een zielenhandel. Wij moeten door de Heilige Besnijdenis de oorlog verklaren aan zulke geesten.

De gevestigde kerken hebben een geestelijke markt opgezet, een zielenhandel. Het is een web wat ze hebben uitgespannen om velen daarin te doen verstrikken. Maar Christus zal hen maken tot voetenbank, door de Heilige Besnijdenis. Christus zal hen hoeden met de ijzeren staf en hen slaan, zoals we lezen in bijvoorbeeld Openaring 19. Ook zal Hij de persbak treden van de wijn der gramschap van de toorn van God. Niemand zal Hem daarin kunnen tegenhouden.

De vorst van Tyrus kwam door zijn uitgebreide handel tot geweldenarij. Als wij ons niet vertikaal in de geestelijke oorlog opstellen, dan wordt de oorlog ineens horizontaal, vleselijk, tegen onze broeders en zusters. Dat is het resultaat van de hele geestelijke handel. Het is een verbond met de duivel, en met de vorst van Tyrus. De vorst van Tyrus was een cherub, dat wil zeggen een bewaker of een drager. Hij was opgesteld tussen vlamme stenen op de heilige godenberg van Eeden. Ook zijn cherubs beschutters van de ark. De vorst van Tyrus zal een bewaker van de ark der engelen zijn geweest. Als wij hem hebben verslaan zullen wij ook tot de ark der engelen, en de vlamme stenen op de godenberg kunnen komen. Maar als wij ons overgeven aan schandelijke geestelijke handel dan zullen we niets anders dan slaven zijn van deze vorst van Tyrus, en zijn we gedoemd tot het voeren van horizontale oorlog in zijn arena's, en dan zal het Kains-loon ook onze deel zijn. Het is dus onze keuze. Laten we ons enten op de lijn van de Heilige Besnijdenis, of laten we ons enten op de handelslijn van het geslacht van Kain en het geslacht van Cham. Laten we vertrouwd raken met de Zalving van Set en de Zalving van Sem in deze verschrikkelijke strijd. Laten we onze harten behoeden door de Heilige Besnijdenis aan te hangen, en ons laten onderwijzen in geestelijke oorlogsvoering. Wij hebben de kennis van de heilige engelen nodig om door de linies van de vorst van Tyrus heen te breken, en die kennis kunnen we alleen ontvangen door de Heilige Besnijdenis, die onze ogen en oren besnijdt. Ook onze gevoeligheid zal besneden moeten worden om zo nog gevoeliger te worden voor God en de Waarheid.

De Voeten van Christus zullen komen om besnijdenis te brengen, om de persbak te betreden. Dan zal het water in bloed veranderen, en de nieuwe wijn stromen. Het Bloed van Christus, van de wortel van David, is onze drank. De Heilige Besnijdenis is onze voedster. Wij moeten in de Heilige Besnijdenis wederom geboren worden en van haar borst drinken. Het zal ons helemaal terugleiden tot de godenberg van Eeden in Ezechiël 28 waar we de engelen zullen ontmoeten. Hier kwam de heerlijkheid van Eeden uit voort. Vanaf deze berg is al het goede van God gekomen, ook de Heilige Besnijdenis. Op deze berg zullen wij alle geheimenissen van God terugvinden. Bent u daar klaar voor ? Overdenk dit boek. Laat het op uw inwerken, mediteer erover. De Heere wil een werk in u doen. Wilt u in de voetstappen van Christus wandelen ? Zij zullen u terugleiden tot de berg van Eeden waar alles begon. Waar God in Zijn heerlijkheid woont. Vanaf deze berg schonk God Sion, en vanaf deze berg zond Hij Christus, en Christus keerde bij Zijn hemelvaart hier ook weer naar

terug op de wolken. Ik bidt dat u ook een openbaring van deze berg zal ontvangen, dat uw hart zich zal openen. De Heere roept ons tot Zijn berg. Vanaf deze berg regeert God, en vanaf deze berg zal Christus terugkeren tot de Olijfberg, en dan zullen alle heilige bergen één worden. Zijn voeten zullen staan op de heilige berg, en Hij zal Zijn vijanden tot een voetbank maken. Op David's Troon zal Hij zitten, en zal alle namen kennen van hen die verzegeld zijn. Dit zijn Joden. En we weten zo onderhand wel dat het niet om aardse Joden gaat, maar om hemelse Joden, hen die de Heilige Besnijdenis als het zegel van God hebben ontvangen.

Bidt met mij mee :

Heere, wij aanvaarden uw zegel als de Heilige Besnijdenis van ons hart. Wij aanvaarden de Heilige Besnijdenis als onze kroon en verwerpen de kronen van het beest, de kronen van geesteshandel en zielehandel. Wij willen rein staan voor U. Kom, Heere Jezus, en leer ons te wandelen in uw Voetstappen. Wij aanbidden de Heilige Besnijdenis als Uw heilig vuur dat zal komen als een nieuwe zondvloed. Leer ons in Uw wijngaard te werken en te letten op de tekenen der tijden. Leer ons de zonde te haten en het goede lief te hebben. Wij weten dat alleen zij die zuchten en kermen om de zonde uw zegel kunnen ontvangen. Verbreek daarom ons hart en verstand, en maak ons gevoelig voor U. Amen.

Alleen door smekingen, door ons hart oprecht voor God te openen en uit te storten zullen we deelhebben aan deze zegen, en daar mogen we de Heere nu al voor danken. We mogen in geloof staan dat deze zegen ons toebehoort. Laten we vanaf nu een relatie beginnen met de Heilige Besnijdenis, om aan haar gelijkvormig te worden, zoals het Woord van God zegt. Laten we deze erfenis niet weggooien, maar op waarde schatten. Laten we deze erfenis niet vervleselijken waar Paulus voor waarschuwt, maar laten we haar vergeestelijken en in ons leven toepassen. Het gaat om de besnijdenis van ons hart, van onze geest, door de Geest, en niet door de letter. Ook is de besnijdenis van onze mond, ons woord, zeer belangrijk, maar God belooft ons dat degene die de besnijdenis van de mond en tong heeft ontvangen het tweesnijdend zwaard in zijn mond heeft, zoals Christus. Laten we ons hiertoe uitstrekken. Laten we bidden dat het Woord van God voor ons open mag gaan door de besnijdenis van onze ogen en oren, en dat we zo Zijn rijkdommen mogen zien. Laten we zo alles in ons leven toewijden aan de Heilige Besnijdenis, en geen deel overslaan. Laten we hiervoor tijd besteden in ons gebed. Wanneer onze ogen niet besneden worden staan wij nog steeds in de ogendienst, en kunnen zo niet hogerop komen, en hetzelfde geldt voor de oren. Vandaag de dag zijn wij veelal slaaf van het boze oog en het boze oor. Alleen de Heilige Besnijdenis kan daar korte metten mee maken. De Heilige Besnijdenis is de Geest der Wijngaard. De Heilige Besnijdenis is de Schenker van God, en de Brenger van de Nieuwe Wijn.

In onze strijd tegen de valse, overmoedige, onrijpe wijn van hoererij is de Heilige Besnijdenis ons harnas. Zij brengt ons tot de ware dronkenschap. Het ware wijngebruik lezen wij in het boek Hooglied. Verder lezen wij ook bijvoorbeeld in het boek Jesaja hoe we met de wijn des Heeren om moeten gaan, en komen we de waarschuwingen ook onder ogen.

De persbak moet door de Voeten van Christus betreden worden, door de Heilige Besnijdenis, en niet door de overmoedige Hoer van Rome. Dat is een groot verschil en dat kunnen we door het hele Woord van God lezen. Het is van belang om daarvan een studie te maken en een gebeds-onderwerp om te zien of we niet de perken te buiten zijn gegaan. De Voeten van Christus komen voort uit het Joodse Fundament en niet uit de vier wereldrijken. De vier wereldrijken hebben het Joodse Fundament onderdrukt, en de kerk heeft zich ge-ent op de Romeinse boom, om daardoor de wereldmacht in handen te krijgen. Maar de weg van Christus was een andere weg. De voeten van de kerk zijn niet lieflijk, maar hoererend, lomp, gierig, machtslustig, eerzuchtig en protserig. De Heere veracht de voeten van de kerk omdat het de voeten van het beeld van het beest zijn. De Heere zal dit beeld onder Zijn Voeten vernietigen, door de grote steen die de aarde zal vervullen om te worden tot

een berg. Dit is de godenberg van Eeden die tot de aarde zal komen om de aarde te oordelen. Christus zal alles aan Zijn Voeten onderwerpen.

Spreuken 5 : 18 - 'Uw bron zij gezegend. Verheug u over de vrouw van uw jeugd, een lieflijke hinde, een bekoorlijke ree ; Laat haar boezem u ten allen tijde vreugdedronken maken, wees bestendig verrukt over haar liefkozingen. Waarom zoudt gij dan, mijn zoon, afdwalen naar een vreemde, de boezem van een onbekende omarmen ?'

Hooglied 7 : 6-8 - 'Hoe schoon zijt gij, liefde (...) Mogen uw borsten zijn als druiventrossen.'

De wijn van goddelijke dronkenschap komt uit de borsten van de Goddelijke Realiteiten zoals de Heilige Besnijdenis. Dit om te laten zien dat het alleen komt door intimiteit met het Goddelijke. Daar zijn regels aan verbonden. Omdat het volk van God zich vaak niet aan die regels hield noemde God het in Zijn Woord 'rechtsverkrachting'. Dat is nogal wat als we voor God moeten verschijnen en daaraan schuldig staan.

Hooglied 2 : 7 - 'Wekt de liefde niet op, en prikkelt haar niet, voordat het haar behaagt.'

De borsten van de Heilige Besnijdenis brengen niet alleen de wijn van liefde maar ook van gramschap. In Hooglied worden borsten vergeleken met gazellen, snelle viervoeters. Zij zijn de besnijders van de mond. Zij treden de persbak van het verstand, en brengen zo dronkenschap. De stem van de Heilige Besnijdenis besnijdt het hart. In hoofdstuk 5 van Hooglied staat dat er wordt gegeten van de raat en de honing, en van de melk en de wijn wordt gedronken, en dan staat er een oproep om dronken te worden. Ook staat er een oproep om genoten te worden, om te eten en te drinken. De Ogen van de Heilige Besnijdenis besnijden het geweten. In Hooglied staat er : Wendt uw ogen van mij af, want ze brengen mij in verwarring. De Heere spreekt door deze dronkenschap om zo het verstand en het vlees uit te schakelen. Wij moeten ons ernstig uitstrekken naar deze dronkenschap. In Jesaja 66 lezen wij dat de moederborst van het goddelijke troost brengt. Maar zij die de wijn vermengen wacht de slacht, zoals het Woord van God laat zien. De Heilige Besnijdenis is een slachter uitgezonden tot de vijand. Laat dit een ernstige boodschap zijn tot hen die hoereren met allerlei zogenaamde nieuwe stromingen die de nieuwe wijn brengen. Weet waar u mee bezig bent. Die nieuwe wijn komt niet zomaar. Bent u er wel zo zeker van dat u in relatie staat met God ? Zo ja, weet u wel zeker dat u zo ver in het heiligdom van God mag doordringen ? Wordt u toevallig niet geleid door een geest van overmoed ? Trek u terug als u het niet zeker weet, en zoek de Heere voor antwoord. Zalig zijn zij die twijfelen, maar niet hen die in overmoed vertrouwen. De Voeten van Christus treden de persbak in geestelijke oorlogsvoering (Openbaring 19), dragende een kleed in bloed geverfd. Het is geen feestje, maar een jacht (Hooglied 2 : 15). Wij moeten de nieuwe wijn drinken in vreze en beven voor de Heere. Ik snap niet dat mensen zo lichtzinnig met de heilige dingen van de Heere omgaan. Ze hebben nog geen klap van het kruis gehad.

Heilige vrouwen aanbidden de Voeten van Christus, en zalven deze met hun tranen. Wie heeft u misleidt ? Heilige vrouwen zitten aan de Voeten van Christus om te luisteren naar Zijn onderwijs en rennen niet heen en weer om 'dienstbaar' te zijn aan de ogen en oren van een afgedwaalde, overmoedige kerk. Wie heeft u betoverd ? Vandaag roept de Heilige Besnijdenis de vrouwen op om terug te keren tot de Voeten van Christus, in tranen, zuchtend en kermend om de gruwelen die in Gods Heilige Tempel worden bedreven, en zij zullen het zegel van God ontvangen. Deze heilige vrouwen zullen het beest verslaan van duizenden jaren kerkgeschiedenis. Deze vrouwen zullen vrouwen van heilige liefde zijn en niet hoereren met de machtigen der aarde. Deze vrouwen zullen het volk van God besnijden en terugvoeren tot hun eerste liefde. Er is tijd genoeg voorbij gegaan in het doen van de wil van de machtigen van de kerk, maar nu is het tijd om terug te keren tot het doen van de Wil van God. En Hij wil dat wij terugkeren tot de Voeten van Christus, en tot de Heilige Besnijdenis, door de Zalving van Abel, van Set en van Sem, om zo terug te keren tot de berg van

Eeden waar alles begon. Keer niet terug tot de varkensstal, en tot het eten van varkensvoer, maar drink van de Heilige Besnijdenis. Zo zal de Heere u genade schenken. Het is nog niet te laat, maar kom dichterbij. Kom, en laat uw hart verlichten. Ga door de linies van de vorst van Tyrus heen. Dien de vorst van Tyrus niet meer, maar ga de strijd aan. Daartoe heeft de Heere u geroepen, om zo met de Heere te zijn, als een losgekochte van de aarde.

En zo zullen we terugkeren tot Silo, de heilige plaats van de tabernakeltent en haar ark, en zullen we de Heere dienen. Zo zijn wij dan allen kinderen van Lea, die door Jakob was verstoten, maar door de Heere gezegend. Lea is de aartsmoeder van vele Joodse stammen. En de Heere zegt : 'Wie Lea veracht, veracht mij.' De Heere had Jakob hard geslagen op Pniel, en maakte hem gevoelig, en gaf hem daar de naam Israel. En zo maakte de Heere Jakob de leugenaar tot een aartsvader. Uit hem en Lea kwam Juda voort die de herdersstaf van Abel droeg. De Voeten van Christus brengen ons zo van de dood naar het leven. De Voeten van Christus brengen ons steeds hoger op de heilige berg van Eeden, dwars door de linies van de vorst van Tyrus heen. Net als Christus dienen ook wij geboren te worden vanuit de schoot van Lea, en ook vanuit de schoot van Tamar en Rachab. Al deze schoten zijn tot onze besnijdenis, allemaal met hun eigen bijzondere aanvullingen. Laten wij een leven leven vol van deze besnijdenissen en hun weelderigheden, opdat wij volop vrucht dragen. Laten we een leven in de diepte leiden, en komen tot de plaats waar de Voeten van Christus staan, op de heilige berg, waar onze vijanden tot een voetbank worden. Maar de besnijdenis zal ook een nieuw licht brengen : sommigen waarvan we dachten dat het vijanden waren blijken vrienden te zijn, en sommigen waarvan we dachten dat het vrienden waren blijken vijanden te zijn. Laten we ons klaarmaken hiervoor. Dingen zijn vaak niet wat ze lijken. De besnijdenis zal ons verzoenen, maar ook afzonderen. Door de besnijdenis komen we tot de diepere waarheden van God en Zijn geheimenissen. Staat u daar open voor ? Ik bid dit met heel mijn hart. Dat de Heere uw hart zal verlichten, en zal laten zien waarop het aankomt. Het Woord van God staat vol met nuances die bij nader inzien ineens heel belangrijk schijnen te zijn. We kijken niet alleen naar de geslachtslijn van Christus, maar ook naar de geestelijke geslachtslijn van Christus. Mozes was een sleutelfiguur in de uittocht uit Egypte. Hij had een Midjanietische vrouw genaamd Sippora. De Heere wilde op een gegeven moment haar zoon doden. Sippora nam een stenen mes en besneed haar zoon, terwijl ze met de voorhuid zijn voeten aanraakte en hem 'bloedbruidegom' noemde. Toen week Gods toorn. Weer zien we hier hoe belangrijk de besnijdenis is, en hoe belangrijk de positie van Sippora was. Zij was de geestelijke moeder van de uittocht en een moeder van de besnijdenis tot het afwenden van Gods Toorn. Zij vertegenwoordigt de eerste borst van de Heilige Besnijdenis. De tweede borst van de Heilige Besnijdenis wordt vertegenwoordigd door Abital, een vrouw van David. Abital zat niet in de geslachtslijn van Christus, omdat deze door Batseba ging, de vrouw van Uria, en deze baarde Salomo. Maar Abital behoorde tot de geestelijke geslachtslijn van Christus. Ook door deze vrouwen, door hun zalvingen, dienen wij ons te enten op de Joodse Boom, de edele olijf.

Hooglied 2 : 10-14 - 'Mijn geliefde gaat tot mij spreken : Sta toch op, mijn liefste, mijn schone, en kom. Want zie, de winter is voorbij, de regen is over, verdwenen. De bloemen vertonen zich op het veld, de zangtijd is aangebroken. (...) De vijgeboom laat zijn vroege vrucht zwellen, en de wijnstokken in bloei geven geur. (...) Laat uw stem horen, want zoet is uw stem en uw gedaante is bekoorlijk.'

Willen wij zuiver profeteren en zuiver de Stem van de Heere verstaan ? Dan is de Heilige Besnijdenis hetgeen waardoor Hij spreekt. Deze spreekt vanuit de dieptes van ons hart, als zuivere borstvoeding, opkomende vanuit de diepe fundamente van het Joodse Volk, van Christus. Zijn Voeten hebben de vijand tot een voetbank gemaakt, hebben de tabernakel hersteld, opnieuw gevestigd, als een zuiver koperbrons fundament, in een oven, het kruis, gloeiend gemaakt. De Heilige Besnijdenis heeft Christus geleid tot het Kruis, en tot de Armoe, de dood, om vandaaruit de gemeente terug te leiden tot de Heilige Berg van Eeden. Dan zal de gemeente weer onder de engelen zijn, en tussen de vurige stenen. De aarde zal door vuur vergaan, een nieuwe zondvloed,

maar de Heilige Besnijdenis zal zijn als een nieuwe ark, ditmaal niet door mensenhanden gemaakt. Dan zal de heilige berg van Eeden terugkomen. Deze berg zal één zijn met Sion, één zijn met Silo, als het Nieuwe Jeruzalem. Deze stad zal door vurige stenen gebouwd worden. Deze stad heeft twaalf poorten als parels, de twaalf stammen, en twaalf fundamenten, de twaalf apostelen. Deze twaalf fundamenten van de stadsmuur zijn twaalf verschillende soorten gesteentes (Openb. 21 / Hand. 1)

1. Petrus - Diamant
2. Johannes - Lazuursteen
3. Jakobus - Robijn
4. Andreas - Smaragd
5. Filippus - Sardonyx
6. Tomas - Sardijs
7. Bartolomeus - Topaas
8. Matteus - Beril
9. Jakobus van Alfeus - Chrysoliet
10. Simon de Zeloot - Chrysopraas
11. Judas van Jakobus - Saffier
12. Mattias - Ametist

Er zijn dus twaalf paarlen poorten, drie aan iedere zijde (Openb. 21 / Ezech 48)

Noorden : Rubenpoort, Judapoort, Levipoort

Oosten : Jozefpoort, Benjaminpoort, Danpoort

Zuiden : Simeonpoort, Issascharpoort, Zebulonpoort

Westen : Gadpoort, Aserpoort, Naftalipoort

Alleen door het zegel van God, de Heilige Besnijdenis, zullen wij binnenkomen. Ezechiël 44 : 9 - 'Geen vreemdeling, onbesneden van hart en onbesneden van lichaam, zal mijn heiligdom binnengaan, geen vreemdeling onder de Israëlieten.'

Tot zover het gedeelte uit het hermitische geschrift 'De Nieuwe Wijn'.

Een ander woord wat telkens in de grondteksten terugkomt, naast ERETS, onderwereld, is het woord NUR of NURA, het Aramese woord voor de URIM. De URIM is de test-steen van de priesters, waardoor alles gezifd wordt en ontmaskerd, voordat het de THUMMIM kan binnengaan. De THUMMIM is het volkomene, het zuivere. Dus je kunt de URIM zien als het vuur wat het geweten bewaakt. Alles moet EERST door de URIM gaan, en de THUMMIM brengt het volkomen Woord des Heeren. Zo bleven de priesters en profeten veilig tegen misleiding. Dit is eigenlijk dan

ook hoe de Urim en de Thummim werkt. Wij kunnen alleen tot de Thummim komen door de URIM. Zo komen wij geheiligd tot God. Door de URIM worden demonen ontmaskerd. Telkens weer zien we in de grondteksten dat de URIM was bevestigd aan het altaar, zodat er GEEN onschuldigen werden geofferd. Er mochten alleen demonen worden geofferd. In het Aramees betekent BAQRA, BQAR zwijn-demonen. Deze werden geofferd, en dat gebeurde dus weer in de onderwereld. Er werden dus GEEN zwijnen geofferd in de natuurlijke wereld. Zodra die suggestie wordt gegeven hebben we te maken met satanische duivelsverzen (veelal in de vertalingen). Ook betekent dit Aramese woord : 'zwijn-demonen van ketterij'. De URIM was dus aan de altaren, heiligdommen, bevestigd om dit te toetsen. Via de Thummim konden de priesters en profeten DABAR ontvangen, oftewel het profetische woord : bedreigingen, waarschuwingen, beloftes en liederen. In het Orions is dit het ontvangen van IX.

De offers werden gemaakt door de URIM tot MARYA, de Moeder Heere. In de vertalingen komen we vaak tegen dat dit een lieflijke reuk was voor de Heere, en dat het om gewone aardse dierenoffers ging, wat erg walgelijk en beledigend over kan komen, bijna godslasterlijk. Terecht hebben mensen zoveel vraagtekens bij zulke bijbelteksten, die dus eigenlijk gewoon misvertalingen zijn. In de Aramese grondtekst is dit REH, REHA, wat 'wind' betekent, en dan : van NYAH, NYAHA, wat herschepping betekent, transformatie. Dus geen lieflijke reuk, maar de wind van verandering. Het is tijd dat sadistische misvertalingen die zoveel trauma hebben gebracht worden ontmaskerd. De Moeder Heer herschiep de onderwereld door de offers die gebracht werden. Die offers waren zwijn-demonen.

Voor een Israeliet was het belangrijk om terug te komen tot het zuivere teken, het zuivere vruchtbare deel, het besneden, paradijselijke deel. En dit moest ten diepste gebeuren. Dit had te maken met het feit dat het teken, het geslachtsdeel, de goddelijke spreekbuis was. De voorhuid was de kap, het zegel, wat eraf moest. Die voorhuid was gekomen door de zondeval. God zou het zwaard brengen, HARBA, om die top eraf te snijden (Ezechiël 3 : 22, 6 : 3). Dit zou gebeuren door de verre goddelijke vrouwenstam van Orion, de ZUWR (7 : 21). Velen zouden omkomen, maar er zou ook een overblijfsel zijn. HARBA betekent ook 'Zwaard van Mozes'. Dit zwaard werd gebruikt voor scalpering EN de besnijdenis. Dit stond gelijk aan een oordeel gebracht door goddelijke vrouwen (ZUWR). Dit zwaard wordt ook in verband gebracht met de vrouw van Mozes, Zippora, de besnijdstster. Zij besneed haar zoon.

HARBA, ZIPPORA, is het teken van de besnijdenis in de grondteksten wat wij dienen te ontvangen, als een terugkeer tot de wildernis, om terug te keren tot het beloofde land. Wij gaan door de URIM tot de THUMMIM, en vandaaruit terug tot het vruchtbare deel, YAD, om vervolgens tot het besneden deel te komen, HARBA door ZIPPORA, door de ZUWR. Wij moeten het teken van ZIPPORA ontvangen, het Zwaard van Mozes. Als onze top eraf is, zal de Heere weer kunnen spreken, om DABAR, IX, te brengen, het profetische woord. Dit gebeurt in onze geestelijke genitalien, ons hart, en ons hoofd, de hersenen (de Salomonische 666), en op veel meer plaatsen, totdat wij ons paradijselijke lichaam terughebben.

URIM-THUMMIM-YAD-HARBA

Gooide Egypte Israelitische kinderen in de rivier ? In de grondtekst zien we iets heel anders gebeuren. De jongetjes werden uitgehongerd en in een mijnen-put geworpen, de YEOR. De meisjes konden doorleven in kracht. Degenen die dat deden waren de SHALAK, ontvoerders en slavendrijvers van kinderen. SHALAK-geesten zijn reuzen met doodskoppen als hoofd. Zij worden ook wel 'gooiers' genoemd. In het Aramees worden alle jongetjes in het vuur geworpen, wat ook weer verband houdt met de URIM, als een test-vuur. In ieder geval werden de jongetjes tot kinderslavernij in de mijnen gedreven, en de meisjes werden min of meer vrijgelaten. Het is allemaal wat gecompliceerder dan wat de vertalingen willen doen geloven.

Het boek Spreuken is in het Aramees Mtal, een gelijkenis, een orakel en een wachtwoord, om MARDU te verkrijgen, wat kastijding betekent, als een onderdeel van de ascese. Dit om MELLA te ontvangen, woord, spreuk, belofte (ook : logos, het geschreven woord), om weer meer kastijding te ontvangen, als een groeiende tucht, waarin men opgroeit.

In Micha 4 staat er dat God alle lammen zal verzamelen tot een overblijfsel, zij die het teken hebben ontvangen van de goddelijke verlamdheid, het vruchtbare deel. Zij die ballingen zijn van de ZUWR, de verre vrouwen van Orion (de goddelijke tucht). In Micha 4 en 5 worden de dochters opgeroepen om raiders te worden. In Job 19 : 15 wordt het duidelijk dat ook hij een deel is van de ZUWR, als eigendom en balling. In Jeremia 5 is de ZUWR een necromantische (vanuit de onderwereld) orakelse profetie, een verre tong, als de taal van Orion. In het Nieuwe Testament lezen we dat de profeten (prophetes) over de geesten van de profeten zijn aangesteld. Prophetes is het Griekse woord voor de interpreteerder van orakels en verborgen dingen. ZUWR is dus aangesteld over RUH, de geest. ZUWR spreekt namelijk over de gebondenheid, de 'hoor en gehoorzaam' (SHAMA), de profetie. Het is één ding om vervuld te zijn met de geest, maar we moeten streven naar de heilige gebondenheid.

Het volk wilde koningen, middelaars, priesters, maar GEEN profeten en richters. Zij wilden de goddelijke vrouw niet, want dit was het beeld van de tucht en het wapen, het reinigende vuur van de hel. Het volk wilde de ZUWR niet, en was er altijd voor op de loop. Het volk wilde geen rechtstreeks contact met God. Profetie betekent : 'voor het spreken', als de plaats van ontvangen en toetsen, de goddelijke verlamdheid, YAD. Profetie moet gezuiverd worden door profetie, de bron van profetie. Profetie kan in zichzelf gezuiverd worden. Geest is meer een algemene term, maar we moeten de diepte in. Jeremia 5 : 13 zegt : 'De profeten zullen tot wind (RUWACH) worden (geest). Geen is er die door hen spreekt. DABAR zal niet in hen zijn (het profetische woord).' God leverde hen over aan de windgod.

Leven onder de Geest is leven onder het oordeel. De mens koos voor pinksteren, en verachte het pasen.

De mens moest leven door de geest, wind, omdat de tucht van hen was geweken. Het zijn de eerstelingen van de oogst, waarin Jezus de eersteling is. Jezus was als voorbeeld opgesteld voor de afgedwaalden als een slaaf van de Heere. In het Hebreeuws was die slaaf AMAD. De profeten moesten worden tot AMAD (Jezus) om door de Heere geleid te worden. Dus het stopt niet bij AMAD. AMAD leidt tot ZUWR. Johannes 16 : 13 – De geest zal leiden tot de VOLLE WAARHEID (zowel individueel als collectief).

De geest is CHEMAH (HEMAH), koorts om tot tucht te leiden. Het is de verzwakking, een vergif, een brandende boosheid, woede. De geest was over hem gesteld als furie van God, als wraakengel. CHEMAH is een engel des doods aangesteld over mens en dier. Dit is ook de verblindende engel, de engel die Mozes en Isaak blind sloeg, in Joodse legende. RUWACH is hetzelfde als boosheid en uitbarsting. In het Grieks : De ziel, psyche, is de honger, het dierlijke, de armoe. De geest, pneuma, is de supermens, het rationele. De mens koos de geest over de ziel (Nephesh), en God gaf hen eraan over. In de nieuwe bedeling is de ziel over de geest. Dit gaat over de terugkeer tot de heilige Ziel waar ook het Eeuwig Evangelie over spreekt. De geest was de eersteling. Het volk wilde een koning, en God gaf het hen, en gebruikte het om hen naar diepere dingen te leiden, maar het was niet het beste. Het volk verkoos geest boven profetie. Het volk wilde alleen afstandelijke omgang met God, via koningen, middelaars en priesters. Ook zal het heilig vlees hersteld worden. Dit heeft alles te maken met het herstel van het paradijselijke geslachtsdeel (YAD-BASAR-HARBA).

Het volk moet ZUWR ontvangen. ZUWR verwoestte Assur, de boom van kennis (Ezech. 31 : 12).

Assur betekent 'stap/ deel' en 'prosperity'.

De Heilige Vrees is in de grondteksten de hoogste kennis (Spreuken 1 : 7), en niet alleen maar het begin van kennis. Dan staat er dat we ons moeten uitstrekken om de wet (Tohrah) van de afscheiding te ontvangen als ketenen (AN AQ) om de hals, wat in de grondtekst betekent de rijdster op beesten, leider van vele leiders, machtige koningin. Als eerste moesten de Israëlieten Hebron veroveren om het beloofde land in te kunnen. Hebron betekent necromantie. De kinderen van AN AQ, de halsketenen, waren daar. Hebron was zeven jaar eerder gebouwd dan Zoan, plaats van afscheiding, waar de farao woonde ten tijde van de Exodus. Zoan behoorde tot Mitsrayim, Egypte, wat 'ketenen' betekent in de diepte, en siege, belegering (hemel). Zoan is Tanis in het Grieks, wat de hoofdstad van de Shepherd Dynasty is.

Yaakob, Jakob, betekent ook siege, omsingelen, strikken, sluipen en bestormen. Ook betekent het 'aan de hiel/ voet' zijn. Job klaagt erover dat hij uit de moederschoot werd getrokken en dat haar knieën hem opwachtten, als een overgangsfase in de onderwereld, van de BETEN (put, schoot), naar de BEREK (vrouwenknieën, vrouwenbenen). BEREK is in het Aramees een boog en een ploeg, in verband met de plaats waar kinderen worden opgevoed (Job 3 : 12). Yaakob, Israel, was onder de voet (BEREK) als een druif/ kind. Yaakob is de plaats van de kinderen, de derde scheppingsdag. Het was de taak van Jesaja om Yaakob weer terug te brengen tot de Moeder Heer. (Jesaja 49 : 5), om de stammen van Israel op te doen rijzen. De derde scheppingsdag is hiertoe de persbak.

Hoofdstuk 16. Het Levitische Pad

In de onderwereld, ERETS, moesten de Israëlieten Hebron innemen. Dat was hun eerste taak. Hier woonden de kinderen van AN AQ, de kinderen van de halsketenen. Dit worden sieraden van genade genoemd in Spreuken 1, CHEN. Dit komt van het woord CHANAH, wat siege betekent, en doen neerbuigen, als een belangrijk device om het volk in de goddelijke verlamdheid te houden, en de goddelijke verhogering (vasten). Dit hele idee bevestigt ook de bescherming tegen het groeien van de voorhuid door vleselijke inmeng. Dat is ook wat CHANAH betekent : verwerping. Daarom is CHEN, AN AQ, de halsketenen, een blijvende besnijdenis.

HARBA-AN AQ-CHEN

Dit is als een halsketen wat gedragen kan worden, wat in Spreuken wordt beschreven als de Wet van de Afscheiding (vers 8). Het is een belangrijk item in de heilige gebondenheid. Jozua versloeg uiteindelijk de Anaqieten in Hebron (Jozua 12).

De halsketen, AN AQ, hield hen in de goddelijke verlamdheid, als eeuwige kinderen, NA'AR (mannelijk), en NARA (vrouwelijk). De AN AQ is daarom een belangrijke sleutel tot de derde scheppingsdag, het rijk der kinderen, Yaakob, 'hij die onder de voeten is', als eerstelingen, als druiven voor de persbak.

De tweede scheppingsdag gaat over de scheiding van mayim, het goddelijke zaad, zoals Mozes de

zee splitste. Dit is het Zwaard van Mozes, de dag van de besnijdenis, het rijk van Zippora.

De heilige besnijdenis is de opening van de zegels, zodat de vruchtbare delen weer gaan spreken. De besnedenheid is het fundament van profetie. Dit is waartoe de ZUWR is gekomen. Dit heeft alles te maken met de heilige gebondenheid. Deze komt voort vanuit de goddelijke verlamdheid, het vruchtbare deel, wat spreekt door de besnedenheid. Dit is het ware spreken in tongen.

In Numeri 3 staat dat God de Levieten als eigendom nam in plaats van de eerstgeborenen, want die waren al zijn eigendom. Dit was het tweede plan, na de eerste vruchten, na pinksteren, na het feest der kinderen, dat er Levieten uit de kinderen van Israel werden verkozen. Zij werden geschonken aan Aharown (Aaron), wat lichtbrenger betekent, de eerste scheppingsdag. Als een christen door besnijdenis Israeliet is geworden, dan moet deze tot de stam van Levi komen, voor priesterdienst, de directe toewijding aan God. De Leviet kan alleen maar goed functioneren door de Aramese grondteksten waarin hij de URIM leert te gebruiken om te leren onderscheiden.

KIND-BESNIJDENIS-LEVIET

Zo dient het kind van God van de derde scheppingsdag naar de eerste scheppingsdag te reizen.

Hoofdstuk 17. De Ontmaskering Van De Windgod

In de Aramese grondlaag zien we dat de strijd om het beloofde land in te gaan al veel eerder begon. Eerst werd in Exodus de tabernakel gemaakt, de OHEL, de nomadische goddelijke tent, het symbool van het leven in de wildernis. Hierin verscheen MARYA, de Moeder Heere. De Levieten waren uitverkoren uit het Israelitische volk om dienst te verrichten tot Haar. Hierin speelde de ZUWR alreeds een belangrijke rol. ZUWR is het verborgene, verre en vreemde van God, uitgebeeld als de verre goddelijke vrouwen van Orion, als de Hebreeuwse vorm van de Griekse Gnosis, de hemelse kennis, die dus in de grondtekst niets anders is dan de kennis van de belegering. ZUWR is de duisternis van God. De Heere wilde in de tempel van Salomo daarom ook wonen in duisternis. Zij wordt voorgesteld als een vrouwenstam, omdat de vrouw de drager is van de vruchtbaarheid. Uit Haar, de BETEN, de schoot van de onderwereld, kwam de mens voort, en werd vervolgens geleid tot haar knieën, de BEREK, om vervolgens door Haar vertrappt te worden in de persbak van de onderwereld. Job klaagde over deze overgang. Hij wilde het liefst dat hij in de BETEN was gestorven (Job 3).

In de OHEL is op de altaren de URIM verbonden, tot een toetssteen, zodat er onderscheid gemaakt kon worden wat een jacht en oorlogs-offer was, en wat niet. De strijd was tegen de BAQRA, of de BQAR, wat demonisch vee van ketterijen betekent in de Aramese grondtekst (ook : zwijnen). Dezen moesten geofferd worden aan de ZUWR. Het vuur wat hiervoor gebruikt werd was ASH, het Hebreeuwse woord voor goddelijk vuur, de verschijning van God. Zo konden er geen onschuldigen worden geofferd. Hiervoor droegen de URIM en de ASH dus zorg. Het was een ingebouwde veiligheid in de offerdienst. Hiervan is geen sprake in de schanddadige Engelse en Europese vertalingen van het Westen. Daardoor werd het Westen een valse Levitische orde.

In Leviticus 17 staat een hele ernstige waarschuwing dat er alleen vee geslacht en geofferd mag worden wat tot de OHEL van MOWED wordt gebracht, de tent van de goddelijke oproep. Dit betekent dat wij eerst door God geroepen moeten zijn, en vanuit zijn tent moeten werken, vanuit de URIM en de ASH, zodat er geen onschuldigen op het jacht en oorlogs-altaar terecht zullen komen. De strijd is tegen het kwaad, zoals de Aramese grondtekst laat zien. Degene die hier geen gehoor aan zou geven zou verbannen worden.

Levitische demonen hebben het valse Woord opgericht met al zijn misvertalingen. In de Aramese grondtekst zien we hoe hiermee wordt afgerekend. Het aanhangsel van de lever van het demonische offerdier moest op het altaar verbrand worden als 'de wind van veranderingen' (Lev. 3 : 4). Dit lever-aanhangsel is de HSAR, de HESRA, wat in het Aramees 'pen van de schrijf-priester' betekent. Jeremia sprak dat de wet was opgesteld door de leugenpen van de schrijf-priesters (Jeremia 8 : 8). Daarom moesten de Levieten strijd voeren tegen de HSAR, het valse woord, en de valse wet. Het is de strijd tegen alle hedendaagse misvertalingen. Vanuit dit valse woord is het westen tot grote hoogtes gekomen. Daarom moet het valse woord door de Levitische jachtrusting en wapenrusting verwoest worden. HSAR houdt zich schuil in de BAQRA, het valse vee.

Dit is ook een oorlog. Demonisch vee kan hier en daar nog roof-kwaliteiten hebben. Denk bijvoorbeeld aan de horens. Hier en daar heeft de BAQRA nog een wapenrusting. Zwijnen zijn soms erg goede verdedigers, en kunnen erg vechtlustig zijn. Ook wil je niet op de horens genomen worden van opstandig vee zoals buffalo's en bokken. Gehoornde zwijnen zijn ook geen uitzondering als we het over demonen hebben. Daarom moet er ook nog wat anders gebeuren, wat de grote ontwapening wordt genoemd. Ook de nieren moeten op het altaar geofferd worden, de KOLI. Dit is in het Aramees boosheid, woede, kracht, wapenen, een bewapende toren, een burcht. Wij moeten die toren bestormen en innemen, als ware Levieten (Lev. 3). Zo zal de vijand verzwakt worden. Ook de KOLI houdt zich dus schuil in de BAQRA. Als je nadert tot het demonisch vee, de BAQRA, dan kun je voor verrassingen komen te staan, daarom moet je heel goed voorbereid zijn. De KOLI zal je proberen te steken met horens, of zal je proberen te intimideren.

Hoe moet je hier als priester en profeet, als Leviet mee omgaan ? Het is belangrijk om deze dingen te kunnen onderscheiden. Daarom gebruikten de Levieten ook nog een extra steen : de PESSA, de PES, wat 'lot' betekent in het Aramees, een kleine, 'verdelende' oftewel onderscheidende steen. Deze steen wordt in Leviticus 16 gebruikt om te bepalen welke bokken er zijn, en hoe ze apart behandeld moeten worden. De steen geeft dus raad in jacht, offer en oorlogs-strategie, en werkt dus samen met de URIM. Als Leviet is het dus belangrijk om je met deze steen te bewapenen, om deze steen in je hart te ontvangen. Deze steen is door de Heere gegeven.

De vijand wordt profetisch geleid door de duivel, door valse profetie. Je staat dus tegenover de BAQRA, het demonisch vee, en zij zullen instructies krijgen hoe ze jou moeten gaan behandelen. Zij zullen suggesties in hun hoofd binnenkrijgen. Vandaar dat er nog iets anders is wat de Levieten moeten doen.

De borst van het offervee is in het hebreuws de CHAZEH, dat komt van CHAZAH : zien, profeteren. CHAZEH is de valse ogenzalf, de valse borst, oftewel de valse profetische beweging die de profeten moeten overwinnen. Dit is een strijd tegen het valse oordeel. (Lev. 10 : 15) Dit is zo belangrijk dat het tot een eeuwige inzet is aangesteld. In het Aramees is dit de strijd tegen HDE, tegen PRISA, PRIS, wat 'bedekking' betekent en borstplaat, een soort van afgod. Het is een strijd tegen BIZ, BIZZA, wat borst en demon betekent.

De ingewanden, de darmen, van de vijand, moeten gewassen worden in MAYIM, in goddelijk zaad, en daarna moet het worden verbrand op het altaar als de wind van veranderingen (Lev. 1). Ingewanden is de GEWAY in het Aramees, de medische orde, de valse genezings beweging en de

prosperity fraude. De vijand probeert zichzelf medisch op peil te houden door de GEWAY, en daarom is het belangrijk dat een Leviet de GEWAY onder handen neemt. Dit zijn dus nog meer geesten die zich schuilhouden in de BAQRA, en door de PESSA, de profetische steen, worden ontmaskerd.

Door deze ontmaskeringen en offeringen komen de kanalen van God vrij, om Zijn Woord, DABAR te brengen. Wij mogen ons dus bewapenen met de PESSA, en ook met ASH, het goddelijk vuur, en we moeten zorgen dat we leven vanuit de OHEL, de tent des Heeren. Zo zullen wij niet schuldig zijn aan het vergieten van onschuldig bloed. Ook moeten wij dus bewapend zijn met de URIM, de toetssteen. Alles zal aan de URIM getoetst moeten worden. In de grondteksten is de URIM ook een vuur, en dat vuur moet de verschillende onderdelen en samenwerkingen van ons leven en lichaam bewaken. URIM moet de wachter zijn van onze mond. Zij is het wezen van de ZUWR.

Willen wij dieper tot het Hart van God komen, dan krijgen wij ongetwijfeld te maken met de URIM, het zuiverende, toetsende vuur van God. Wij zullen een relatie met Haar moeten beginnen, om haar tucht moeten vragen, om Haar geheel in ons leven te ontvangen. In Mattheus 3 wordt daarom gezegd dat we niet alleen de Geest moeten ontvangen, maar ook het Vuur, oftewel de URIM. De URIM toetst en zuivert zo diep, dat Zij degenen die zich volledig aan Haar hebben overgegeven onherroepelijk zal brengen tot de Heilige Gebondenheid. Zo zullen zij HDE, valse profetie, valse gebondenheid, volledig overwinnen en tot het altaar brengen.

Nu ligt er voor de Levieten een groot gevaar op de loer, namelijk overmoed. Overmoed is een hele gevaarlijke geest van trots, die verblinding kan veroorzaken en zelfmisleiding. Daarom is het zo belangrijk om in de Vreze des Heeren te blijven, die de hoogste kennis is. Vraag altijd om de grootste Vreze des Heeren, want als jouw vreze des Heeren maar 99 of 90% is zul je nog misleid worden. De Vreze des Heeren is in volheid een paniek waar je nooit meer van hersteld, een verlamming, die door een ervaring gebracht moet worden. Wij moeten ons uitstrekken naar die ervaring. Het is een ervaring van goddelijke verlamdheid. Niet zo maar een goddelijke verlamdheid dat je je even niet kunt bewegen, maar een goddelijke verlamdheid gebracht door angst, paniek. Dit kan in ons gebeuren wanneer de URIM geheel in ons Haar werk kan doen, en ons kan overtuigen wat er gaande is. Wij moeten Haar op waarde leren schatten, en niet minachtend op haar neerkijken. Profeten, Levieten en Heilige Angst zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

Overmoed is dus een groot gevaar, de geest van trots. De geest van trots wil snelle paarden, snelle jagers en vooral snelle offer-priesters, want de geest van trots veracht het lijden. In het Aramees is TRAB, TARBA, offerdieren vet, wat ook vertaald wordt als 'trots'. Dit vet is belangrijk in de offerdienst. Daarom is de Levitische priesterdienst ook verbonden met het fokken van offerdieren. Er moet TARBA komen. Dit houdt in dat we het juk moeten dragen, en de extra mijl moeten begaan, het volledige lijden te aanvaarden, oftewel het groeiende lijden, waarin wij groeien. Daarom moeten wij dicht bij de URIM en de PESSA blijven. Overmoed in de strijd is fataal. De vijand zal macht over ons krijgen wanneer wij hem benaderen met overmoed. Zelfs als de duivel tegenover je staat als vee moet je dus erg op je hoede zijn.

Wij moeten de duivel benaderen volgens de Wet. In Jeremia 5 komt de ZUWR uit Orion met een arrestatie-bevel in de Aramese grondtekst (vs. 16), de PTIH. De Orionse ZUWR is in de Hebreeuwse grondtekst 'eeuwig', OLAHM. De PTIH betekent ook 'degene die kan zien', wat 'profetisch' betekent. Door de PTIH wordt de vijand gebonden. Ook komt de ZUWR met een pijlkoker, de ASHPAH in het Hebreeuws, wat koker van God's instrumenten betekent, de gereedschappen van exorcisme en necromantie (de heilige verbinding met goddelijke tussenkomst vanuit de onderwereld, de tucht, het kruis). Wij zijn dus als Levieten van de ZUWR ook gewapend met deze pijlkoker. De pijlen worden dus eerst opgeladen met het lijden, de tucht, het kruis, zodat vandaaruit de profetie en de arrestatie kan plaatsvinden, PTIH. Hierin is MOWED, timing, oproep,

zeer belangrijk. Wij mogen niets doen vanuit de oproepingen van de Heere, die dus verbonden zijn aan de tent van MOWED, de OHEL. Wij zijn dus verbonden aan de thuisbasis. Wij moeten dus telkens heel goed beseffen dat wij heilige Levitische slaven (ABAD) zijn van de ZUWR. God moest ons tot ballingen maken, om ons geheel los te kopen uit de plaats waarin wij gevangen waren. Dat is ook wat Kanaan betekent : loskoping, maar ook tot slaaf gemaakt, onderworpen, vernederd. Het is dus eigenlijk zo dat God ons verlost van valse slavernij en brengt tot heilige slavernij (van het woord Kana).

Dus er zijn een heleboel dingen waarop wij moeten letten en waarin wij onderwezen moeten worden. Na de arrestatie moet de gevangen vijand naar de BAYITH gebracht worden, het gevangenis-complex of de kooien, en de BAYITH is verbonden aan de OHEL, de tent.

Er zijn een heleboel Geest-afgodendienaars, die de Geest verafgoden, en het andere, hogere, diepere van God buitensluiten. Jeremia waarschuwde dat de profeten tot RUWACH, de Geest, zouden worden, maar niet tot DABAR, het profetische woord. De Geest MOET leiden tot de Volle Waarheid, zegt het Nieuwe Testament, tot het verborgene, dat wat in de duisternis verborgen ligt, ZUWR. God gaf het volk over aan de windgod. Het volk verachte de Ziel des Heeren, de Heilige Armoe, de heilige verhogering (het vasten). De Heere had hen overgeleverd aan hun lusten, en aan de vetmesting. De Heere had hen verhard. De mens wilde supermens (pneuma) zijn, de nephilim volgende (reus), en verachte het dierlijke, het goddelijke. Zo moest God een simulator-Geest opstellen om het overblijfsel te redden, maar deze Geest zou het overblijfsel terugleiden tot de eigenlijke fundamente. De windgod had de mens stinkend rijk gemaakt in allerlei opzichten.

In Leviticus 1 zien we ook de offerdienst waarin demonische vogels onder handen worden genomen : AWPA is vogels en YAWON is duif. De duif is ook het symbool van de Heilige Geest en van de valse heilige geesten, de macht die de mensheid had ingenomen, om hen af te houden van het diepere. In Leviticus 8 : 9 wordt in het Aramees de veren-hoofdtooi, de KLILA op het hoofd van de dienstdoende priester gezet, als een teken van overwinning over de demonische vogels, als verbreking van de vloek van de windgod. De strijd tegen de windgod is een belangrijke strijd in de offerdienst van de Leviet.

De Heilige Geest, en ook Jezus, zijn eerstelingen van de oogst, en hebben ook heel duidelijk te maken met de keus van het volk zelf. Zowel de Bijbel zelf als het Eeuwig Evangelie laten heel duidelijk zien dat het volk tot hogere waarheden moet komen, tot diepere fundamente. Zowel de Heilige Geest als Jezus wees terug op de fundamente in het Oude Testament. In het Eeuwig Evangelie is er een overgang van de eerste Geest naar de tweede, diepere Geest, en wordt de Ziel des Heeren besproken. Zelfs is er de overgang van de eerste Christus naar de tweede Christus, alhoewel dit ook bekeken kan worden als de Wederkomst van Christus, oftewel de tweede komst. De Jezus in de Bijbel waarschuwde al dat de farizeeers de sleutel van kennis voor het volk wilden achterhouden. Er was namelijk veel meer gaande, en deze dingen werden in duisternis verborgen. In ieder geval werd de Moeder God, de Moeder Heere, en de Gnosis (ZUWR) bestreden door de westerse kerk. Het is tijd om deze zegelen te verbreken.

Jezus wees terug op de sleutel van kennis, op de ZUWR, en was als voorbeeld opgesteld als een slaaf van de Geest, terwijl de Geest Zelf weer doorwees op de volle waarheid, de ZUWR. De Geest en Jezus waren namelijk de eerste stap in een noodplan, om het volk voor te bereiden op de heilige en eeuwige slavernij tot de ZUWR, de volle, verborgen hemelse kennis, de duisternis des Heeren. Ook God en Heere zijn in de grondtekst gewoon engelenordes die over de mensheid waren aangesteld, maar zij wezen door op diepere waarheden. Daarom moest het volk blijven doorzoeken. Er zal een verandering moeten plaatsvinden in ons denken. Dat wat aan de oppervlakte is, dat wat gekend is, is slechts de eerstelingen van de oogst. In het Oude Testament waren de profeten slaven van de ZUWR. Zij waren AMAD, en de ABAD waren de Levitische priester-slaven van de ZUWR.

De NA'AR waren de slavenjongens van de ZUWR. Deze slavernijen gingen vaak zo diep dat de heilige gebondenheid volkomen was, en het vuur van God, de URIM, hen zo had vervuld dat ze niets anders konden doen dan wat de ZUWR hen ingaf. Door de MOWED werden ze opgeroepen om door de tent te leven, de OHEL, en door door de SHAMA hoorden en gehoorzaamden ze. Zo niet, dan zouden ze een slaaf van de afgoden worden.

Hoofdstuk 18. Geheimen Van Job En Hooglied

In de grondteksten was Iyowb (Job) een heilige necromancer (iemand die profetische woorden ontvangt door de onderwereld (ERETS). 12 :8 zegt : 'Spreekt tot de ERETS (onderwereld), en het zal je onderwijzen.' In vers 7 staat : 'Vraag de BEHEMAH (de goddelijke half mens, half dier wezens van de paradijselijke onderwereld) en zij zullen je onderwijzen.'

In 10 : 9 wil God hem terug brengen naar het stof van het paradijs, de APHAR. In het Hebreeuws is Iyowb in 7 : 5 bewapend met APHAR. Bewapend is LABASH. APHAR is stof, vuil en aarde. Zijn lichaam, BASAR, is hiermee bewapend, wat betekent zijn vlees, zijn vruchtbare (geslachts-)deel. In het Aramees is GSUM, GUSMA, GESMA lichaam, kerk, corpus van boeken en context. In vers 11 zegt hij dat God hem bewapend heeft met dierlijke huiden (OWR) en beenderen.

In 7 : 14 wordt Iyowb beschreven als een profeet die dromen krijgt en visioenen die hem angst (BA'ATH) aanjagen. Zodat hij in vers 15 kiest voor dood en wurging boven het leven. Dood is MAVETH, wat ook de 'dood' is door honger en armoede. In vers 21 zegt Iyowb dat hij geleid wordt om neer te liggen (slapen) in de APHAR. Iyowb moest vuil gemaakt worden, anders zou hij in de onderwereld geen wapens hebben.

De goddelijke almachtige vernietiger, SHADDAY, is jagende op hem, wordt duidelijk in het boek Iyowb. De pijlen, CHETS, die SHADDAY richt op hem zijn afscheiders, om hem apart te zetten. De pijlen zijn gedoopt in CHEMAH, vergif, pestilentie. BIUWTHIYM behoort ook tot dit leger : terreur, alarms, wat komt van het woord BA'ATH, overwelmt worden door plotselinge terreur, disillusie, verzwakking, neervallen op.

In 12 : 15 zendt God MAYIM, het goddelijke zaad, om de ERETS, de onderwereld te transformeren.

In het boek Iyowb wordt er ook een gebied genaamd TSALMAVETH besproken, de schaduw van de dood, rijk van de jacht, schilden en honger (vgl. Tantalos). Dan brengt God in 12 : 22 TSALMAVETH tot het licht van de instructie (OWR), zoals God met de Teoom deed, de afgrond van voor de (her-)schepping. Zelfs het licht is daar duisternis, als de gradaties van de duisternis. Dit is hoe je kunt zien. Dit leidt hen tot SIKKOWR, dronkenschap (vers 25).

In 16 : 3 worden zijn nieren, in het Aramees zijn arsenaal, doorboort. De Geest leidt tot de wildernis, de tucht. Dat gebeurde ook met Christus.

In 17 : 14 laat de grondtekst zien dat APHAR (stof, vuil, aarde van de paradijselijke onderwereld) brengt tot rust.

Vanuit APHAR, de wapenrusting van Iyowb, die doorboort moest worden, werd BASAR, vlees, voortgebracht in het paradijs.

In 19 : 26 staat dat eerst de huid (voorhuid, huid van de top/ voorhoofd) geschonden moest worden (besnijdenis, scalpering), en dat dan vanuit BASAR (paradijselijk vlees) CHAZAH zou voortkomen, profetie, om de Heere te zien (ELOWAHH). In vers 27 worden de nieren, het arsenaal, geconsumeerd, gestopt, KALAH, wat op een grote ontwapening duidt. APHAR wordt soms min of meer weggewassen, zodat het heilige vlees daar uit voort kan komen. Dit heeft dus te maken met het scheppings-proces. Dit vlees is dus gebaseerd op de goddelijke verlamdheid, het 'mannelijke' geslachtsdeel, waar zowel man en vrouw uit bestonden.

In 7 : 11 staat dat de RUWACH, de Heilige Geest, de adem, de wind, gebonden zal worden, en nauw gemaakt worden, en de mond gesnoerd. Hieruit zal DABAR, het profetische woord, vrijgezet worden. NEPHESH, ziel, zal bitter, MAR, gemaakt worden, waarvanuit zal worden gemediteerd, geklaagd en gezongen (SIYACH). Dit komt telkens weer naar voren in het boek Iyowb, dat er afgerekend zal worden met de Geest, om over te gaan naar de bitterheid van de ziel.

9 : 18 – God zal mij niet RUWACH (Heilige Geest, adem) laten ontvangen, maar zal mij vullen, verzadigen (SABA) met bitterheid in de ziel.

God zal hem niet naar de Geest laten terugkeren, staat er in de grondtekst. De Geest is namelijk een tussenstap. De Geest leidt tot de wildernis, de tucht, zoals ook met Jezus gebeurde. De Geest leidt tot de volle waarheid. Overgeleverd aan de windgod was het volk, en God stelde een simulator Geest en wind op, om het volk uit te leiden tot de verloren fundamenten. Dat is waar het in het boek Iyowb over gaat.

10 : 1 – Ik zal spreken in de bitterheid van mijn ziel, NEPHESH.

Die ziel werd in het paradijs geschonken, en aan Iyowb. De heilige ziel is in de grondtekst de heilige armoede en de heilige honger (het vasten).

Iyowb moest NUWD, zwerven, klagen en trillen, om die overgang te bewerkstelligen. Hij moest alles brengen tot de Test, de MOZEN. Het zou zwaarder zijn dan het zand van de zee, maar dit zou hem verstommen. Hij moest tot ALAM gaan, de stomheid, zodat hij niet meer zou kunnen spreken. De Geest in hem moest tot rust gelegd worden. Dit was ook gaande in het leven van Yechezqel (Ezechiël 3 : 24-27). God maakte hem stom (ALAM), om vandaaruit zijn mond te openen alleen wanneer God dat wilde (PATHACH). Het is iets waar alle profeten doorheen moeten gaan. Zij moeten zich uitstrekken om ALAM, de goddelijke stomheid te ontvangen.

Ook moesten de profeten IVVER ontvangen, de heilige blindheid, wat in de diepte betekent : naakt worden, en ook huiden van dieren, ontmaskerd worden en naaktgemaakt worden, zoals Iyowb zei : Naakt ben ik gekomen uit de moederschoot van de onderwereld (BETEN), en naakt zal ik daartoe wederkeren, nadat hij zijn klederen had verscheurd en zijn hoofd had geschoren, en zich ter aarde had geworpen. (1 : 20-21). Ook moesten de profeten de goddelijke doofheid ontvangen, CHERESH, wat in de diepte insnijding betekent, overdracht, verbeelding, plannen maken en ploegen.

In het paradijs hadden zij een goddelijke blindheid. Daarom beloofde de slang hun ogen te openen

als ze naar hem zouden luisteren (Genesis 3 : 5). In Richteren 16 : 21 werden Simson's ogen uitgestoken, NAQAR, door de Filistijnen.

Door ALAM, stomheid, komen we in PATHACH, het goddelijke spreken. Als een profeet ALAM ontvangt kan het voorkomen dat hij zomaar een hele dag niet kan spreken. Dit is om hem voor te bereiden op PATHACH.

Iyowb werd dus tot een plaats geleid waar dingen zo zwaar waren dat zijn woorden opgeslokt werden, zodat hij in ALAM zou binnengaan, en ALAM hem zou vervullen. Zo zou er een overgang komen van de Heilige Geest tot de Heilige Ziel. Dit zou gebeuren in de bitterheid van de ziel.

In de ziel is er geen snelle verlossing zoals de 'Geest' een afgod geworden is in de charismatische beweging. Er is iets gigantisch mis. De mens is ergens van het pad afgeweken. De ziel brengt tot bitterheid, tot een vermenigvuldiging van wonden, in het boek Iyowb, waarin Iyowb niet wordt gespaard, maar tot het aller uiterste wordt gedreven in zijn lijden. Er schijnt geen andere weg te zijn. De Geest moest in hem sterven om plaats te maken voor de Bitterheid van de Heilige Ziel, zodat hij doorgang zou hebben tot de scheppings-afgrond, de schoot van de duisternis. Hierin zou instructie zich openbaren, als een licht wat duisternis was. Iyowb werd gekweld tot het einde, totdat zijn tong het uiteindelijk begaf, en hij stom werd voor de Heere, totdat alleen de Heere nog door hem zou spreken. Ook Yechezqel moest hier doorheen, dat zijn tong aan zijn gehemelte zou blijven steken, zodat hij het volk niet zou bestraffen, want het was een weerspanning geslacht. Als profeet zijnde ontkom je hier niet aan. Als je er wel aan ontkomt, dan mag je je afvragen of je wel een profeet bent. Profeten moeten bidden en smeken om ALAM, de heilige stomheid, om aan Haar voeten neer te liggen. Ook Iyowb werd tot die duistere stilte geleid. Hij kwam terug tot de Heilige Ziel van het paradijs, de NEPHESH. Bitterheid (MAR) was hiervan een teken.

Zo zou ook Iyowb worden tot een ziel. Onder het vijfde zegel waren de zielen martelaars die om wraak smeekten, maar zij kregen een kleed om te rusten. Stilte, stomheid, ALAM, was het doel. De windgod had hen in zijn macht, en daarom moesten zij hier doorheen. Zij moesten terugkeren tot de tuchtigingen van de ziel, tot de tuchtigingen van Iyowb (vervolging). Hierdoor zouden zij bewapend worden met APHAR, het vuil der aarde, het heilige vuil van de paradijselijke onderwereld. En APHAR zou een nieuw lichaam voortbrengen, gemaakt van BASAR, van YAD, van HARBA, het besneden, ontzegelde 'mannelijke' geslachtsdeel. Een profeet dient zichzelf in te smeren met APHAR voor deze reden. De profeet dient een relatie aan te gaan met APHAR, wetende dat APHAR ook afgewassen zal worden, en doorstoken zou worden, om het diepere omhoog te brengen, als een grote ontwapening. Een heleboel profeten blijven steken op dit punt. Zij willen niet ontwapend worden. Ook verafgoden een heleboel profeten de Heilige Geest, en beschouwen het als een doel op zich, en niet als een wegwijzer. Hetzelfde hebben ze met Jezus gedaan.

Wij moeten ons wassen in MAR, de bitterheid van de ziel, en in ALAM, de heilige stomheid. Ook heeft de Heere vele andere jagers op ons afgezonden die ons zullen wassen en doorsteken voor dit doel. Onze oude natuur, ook onze valse geestelijke natuur, zal gebroken moeten worden (Iyowb 10).

Waar het in het Nieuwe Testament vooral over de Geest gaat, gaat het in het Oude Testament vooral over de Ziel.

In het boek Hooglied is de bruid donker van huid, als de tenten van Kedar. Dit zijn de goddelijke tenten, OHEL, van de duisternis. De tent of tabernakel wordt op verschillende manieren besproken in de oude geschriften. Kedar is duisternis in de grondtekst, dus we hebben hier te maken met de duistere OHEL, de tabernakel in de mysterieuze diepte. Iyowb klaagde erover dat hij door de moederschoot (BETEN) terecht kwam in de plaats waar haar knieën (BEREK) hem opwachtten, en een plaats waar hij aan de moederborst (SHAD) moest zuigen (YANAQ). Het bracht hem niets dan

ellende. In Hooglied wordt de bruidegom beschreven als een bundeltje myrrhe (MORE), wat bitterheid betekent, en het bracht hem tussen de borsten (SHAD) van zijn bruid voor de hele nacht (1 : 13). In 4 : 12 wordt de bruid beschreven als een omheinde tuin (vgl. de tuin van Eden), wat beschreven wordt als een verzegeld of gesloten oog, de goddelijke blindheid, een bron van MAYIM, het goddelijke zaad. Dan wordt er in vers 16 opgeroepen om naar die tuin te gaan om de vrucht daar te eten, maar in de grondteksten gaat het over kinderen (PERIY) grootbrengen. In de Aramese en Hebreeuwse grondteksten van de hof van Eden in Genesis mogen ze dan niet de kinderen van de boom van kennis, Assur, wat 'prosperity' betekent, grootbrengen. De zondeval was waar de mens de armoe en de honger, het dierlijke, het goddelijke vasten (de ziel) verliet, en zich ging bezig houden met prosperity, de geest (pneuma). Toen nam de windgod hen over. God zond zijn Geest als een koorts, een vergif (CHEMAH) om hen terug te brengen tot de levendmakende bitterheden van de ziel, door myrrhe. De windgod moest verslagen worden, en zijn veren moesten uitgerukt worden voor de priesterlijke hoofdtooi, om de Levitische eredienst te herstellen.

De bruid is in het Aramees een orde van hogere goddelijke wezens. Het boek Iyowb is een belangrijke sleutel tot het boek Hooglied waarin de bruid verder wordt besproken. Iyowb wil terug naar de moederschoot, de BETEN, en in zijn pijn wilde hij wel dat hij daar altijd was gebleven, en daar was gestorven, zodat hij niet door al deze dingen heen moest gaan. Hij voelde zich levende in slavernij, en wilde wel dat hij een misgeboorte was, dat hij gewoon een gevangene zou zijn op die plaats waar hij de stem van de drijver niet zou horen (Iyowb 3). Hij verlangde terug te gaan. Hij vervloekte zijn geboorte dag. Er is een plaats voordat de moederschoot je grijpt, en dat is de YADA, het gekend zijn door God, wat de onderdrukking door goddelijke 'discriminatie' en 'racisme' is, wetende dat God boven jou staat, als de goddelijke bruid. Hier ging ook Yirmeyah doorheen. Eerst worden wij gevormd in het hart van de Moeder Heere, waar de overeenkomsten zijn opgetekend, waar Haar Wet in ons wordt gekerft. Dit is de plaats tussen haar borsten, waar de bittere zielen hangen als bundeltjes myrrhe. De YADA is de goddelijke kennis. YADA is de plaats van belijdenissen, het is de plaats van het goddelijke zien, de profetische kennis (vgl. ZUWR). In het boek Iyowb staan de Onderwereld en de Vernietiger, Abbadown, naakt, zonder bedekking, voor het Aangezicht van God (26 : 6). Zij zijn als Jagers op ons afgezonden om ons terug te brengen tot de diepere plaatsen van de onderwereld waar wij vandaan kwamen. Iyowb weet dat hij naakt tot die plaatsen zal wederkeren, omdat hij daar naakt vandaan is gekomen. In het boek Openbaring bewaakt Abbadown de put van de afgrond, de Teoom. Zij kent alle geheimen. In het boek Hooglied komen we weer de YAD tegen, het 'mannelijke' geslachtsdeel, de bouwstenen van het paradijselijke lichaam, waaruit myrrhe druppelt, bitterheid (MORE, MARAR). Dit druppelen is in de grondtekst NATAPH, wat profetie betekent. Door de besnijdenis, ook van hart en ziel, brengen wij dit voort. Onze profetie moet bitter zijn, anders mogen we onszelf afvragen of wij wel profeten zijn (5 : 5).

Diep in de ziel ligt het hart, de LEB, LEBAB, de plaats van honger, kennis (YADA) en geweten, ook uitvoerig besproken in het Oude Testament. Hier worden wij met onze goddelijke bruid verenigd, zoals in het boek Hooglied, met de Wet en de Tucht, de Afscheiding. Zij wordt in het boek Hooglied beschreven als een wapenrusting (4 : 4).

In hoofdstuk 5 keert de bruidegom terug naar de naaktheid (vers 3). In het Hebreeuws is dat hetzelfde als in ballingschap gaan (GALAH), en dat gebeurt in de grondteksten door armoe (Klaagliederen 1 : 3). In het Aramees wordt de bruidegom 'uit het net gehaald' (KUTTIN), na de jacht.

Nadat in hoofdstuk 3 de bruid een ontmoeting met de wachters van de IYR had gehad, van de bewaakte plaats van pijn en terreur, waar de bruidegom was opgesloten, vond ze haar bruidegom, greep hem vast en wilde hem niet loslaten. Ze zou hem brengen naar de BAYITH, onderwereld gevangenis, van haar moeder, tot in de bruidskamer.

Dan zou de bruidegom door zijn moeder getooid zijn met de KLILA, KLIL, de verentooi in het Aramees, als een teken van de overwinning over de windgod, voor de bruiloft, de dag van het overwinnings-gejoel.

In hoofdstuk 6 is de bruidegom afgedaald door de hof naar de plaats van bedden, ARUWGAH, wat in diepte 'ongetemd' betekent, en wilde ezel. Deze afdaling is ook een val in het Aramees, een verliezen of verlaging van status, ook als een verliezen van de slaaftekenen van de IYR, om zo met de lelien te zijn, wat in de Hebreeuwse grondtekst overwinnings-gejoel betekent. De bruidegom komt vrij van zijn oude leven, maar wordt een balling van de bruid. Dit is weer een overgangsfase in de onderwereld. De bruid zette hem vrij, om hem aan haar te binden.

De bruidegom daalt af naar de plaats van gewichten in vers 11, GAWZA in het Aramees. Dit om de vruchten (druiven, kinderen) van NACHAL, de palmboom, te zien, wat in de diepte erven en bezitten betekent. In vers 11 in de grondtekst wordt hij door de ziel op de zadels en strijdswagens van gewillige mensen gezet.

In 7 : 2 wordt de schoot van de bruid, BETEN, de schoot van de onderwereld, beschreven als bewapend met overwinnings-gejoel (lelien).

Aan het einde van het boek Hooglied roept de bruid de bruidegom op te zijn als een gazelle, een antilooop in het Aramees, UZAYLA (8 : 14). In 7 : 3 worden haar borsten, SHAD, in verband gebracht met de plaats van de UZAYLA in het Aramees. Dit is dus ook een sleutel voor de bruidegom om daar te komen, in het hart van de onderwereld.

Hoofdstuk 19. Het Hart

Jezus leerde gehoorzaamheid door het lijden, terwijl hij rechtvaardig was. Job leerde ook gehoorzaamheid door het lijden, terwijl hij rechtvaardig was. Het maakte hem stil. Bij Jezus in het Nieuwe Testament lag de nadruk op het geleid worden door de Geest, maar bij Job in het Oude Testament lag de nadruk op het geleid worden door de bitterheid van de ziel. Jezus sprak door de Geest, en Job sprak door de bitterheid van de ziel. Beiden waren zij slaven van God en die deze gehoorzaamheid leerden door de kastijding. Wij moeten tot het punt komen dat wij 'gekastijde, gehoorzame slaven' zijn van God.

We zagen in de grondtekst van het boek Iyowb (Job), dat ook de Geest uiteindelijk moest neerbuigen voor de Bitterheid van de Ziel, de diepere weg in de onderwereld. We bespraken de Heilige Ziel, en de ziel gegeven in het paradijs. Ook in het Eeuwig Evangelie worden deze bedelingen besproken en hun overgang. De Geest wordt besproken als een ogenboom die verslonden zou worden door de tepelboom :

Hermitaten 6

De Ziel des Heeren

1 En het eeuwige woord kwam tot mij, en de eeuwige ziel, en in mij werd een eeuwige geest uitgestort. 2 En de Heer bevestigde zijn Geest. 3 En in de avondkoelte kwam Hij tot mij en liet mij de Geest aller Eeuwigheden zien. 4 En een stortvloed als van vuur bekleedde mijn borstkas en bliksemschichten dienden mij. 5 En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.' 6 En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren. 7 Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8 Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9 En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen. 10 En het heilige vlees zal branden als de tepel, en zij zal een nieuwe dag aanschouwen. 11 Ja, de Heere Heere zal een hart van heilig vlees in uw binnenste plaatsen. 12 En haar ogen zullen tot rust komen, om heilige dagen te zien. 13 Ziet dan, de dagen van Metensia zijn nabij. 14 Haar tempelbeken zullen stromen en het land vervullen. 15. Laat haar bomen dan opkomen in uw harten, dan zult gij de wet vervullen. 16 Uw oog zal een nieuwe dag aanschouwen. Laat zij die uw harten behoedt dan uw gids zijn. 17 En een nieuwe morgen zal uw hart verlichten, en de ijzeren banden rondom uw hoofden zullen worden afgedaan. 18 Zo zal de Ziel des Heeren als een ruiter op zijn paard zijn, om de heiligen te voeren tot de bronnen van alle eeuwigheden. 19 En zij zullen rust vinden in eeuwige velden, waar alle tranen gewist zullen worden.

Laten we dit nog even lezen :

5 En de Geest was als een boom vol ogen, hebbende geen rust, dag noch nacht, en de Heer sprak deze woorden : 'Zalig hen die in de tempel leven.' En ik zag een tepelboom opkomen uit het mos om de ogenboom te verslinden. En de Heer sprak : 'Nu is de tijd dat de Geest strijdt tegen de eeuwigheden, en Hij zal overwinnen.' 6 En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren. 7 Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8 Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9 En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen.

De tepelboom die de ogenboom (Geest) zou verslinden, is in het Aramees de boom van de ogenzalf. In het paradijs leefde men in de goddelijke blindheid, en was God's ziel, NEPHESH uitgestort over de mens. De Geest streed tegen de eeuwigheden, de scheppingsdagen (YOHM = eeuwigheden). 'Hij zal overwinnen.' Wie is die Hij ? De Geest werd verslonden. Dan staat er :

6 En de Heer sprak over de troon die over alle eeuwigheden was aangesteld, en deze was de Ziel des Heeren.

En dan :

7 Laat dan de Ziel des Heeren u vervullen, en gij zult anfitaat heten. 8 Laat dan het leger der anfitaten zich verheugen als bij een geboorte. 9 En als een brandende haardoven en het gezoem des hemels zal de dag komen, dat de Ziel des Heeren de aardbodem zal vervullen.

De Ziel is in het Hebreeuws de armoede. In de hermitische geschriften wordt ook gesproken van de komende uitstorting van de Heilige Armoede, die de Heilige Honger is, in verband staande met de Heilige Ziel.

De Bitterheid van de Ziel, Myrrhe, leidt in Hooglied tot de plaats tussen de borsten van de bruid in de nacht. Hier is het hart van de onderwereld. Wij moeten er naar streven om het goddelijke etiket 'gekastijd', en 'gehoorzaam' te ontvangen, om ons contact met God te herstellen. Het pad van de bitterheid van de ziel is dus onvermijdelijk voor hen die daadwerkelijk dit contact met God willen herstellen. Er is geen andere weg. Het is het pad van ascetisme en martelaarschap. Dat is de weg

van de Heilige Ziel. Hierdoor komen wij tot de levendmakende bronnen van de Ziel (CHAY). CHAY is in diepte 'horen en gehoorzamen'. Dit is dus wat 'leven' daadwerkelijk inhoudt. De 'levende ziel' die in het paradijs werd gegeven (Genesis 2 : 7) betekende dus : 'door kastijding en armoede' (honger, heilige vasten) tot 'horen en gehoorzamen' komen, tot een slaaf van God worden, de 'nephesh chay'. In het Aramees betekent 'leven' het zijn in de rauwe, natuurlijke staat, volbloed, ongemixt, als een stromende vloeistof (rivier).

Een ander woord voor 'horen en gehoorzamen' in het Hebreeuws is SHAMA. Dan hebben we het dus over de NEPHEESH SHAMA.

Er was ook iets wat al veel eerder in het paradijs werd gegeven : de APH (Genesis 2 : 7), de triller, beven, ook wel het paradijselijke hart, de lankmoedigheid (longsuffering).